

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 40

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : י"ט באדר תשפ"ו (8.3.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:16

שעות סיום הוועדה : 12:15

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר יוחנן וייצמן:

הוא פתח לנו את ההקלטה, אז נתחיל את הוועדה. בוקר טוב לכולם. מקווה שיהיה לנו ימים שמחים. תאריך, שנייה אחת רק לאלה שבזום, אנחנו נחכה ששרון דינור תסיים שיחה עם אמי, על תוכניות שאולי היו במקומית.

עו"ד דני ליבמן:

אני לא רוצה אותה פה.

איציק שוויקי:

לא, ציפי דיברה איתי שהיא תהיה, אמרתי לה שתיכנס.

יוחנן וייצמן:

יש לה את הקישור לזום?

איציק שוויקי:

כן, יש לה.

עו"ד דני ליבמן:

היא רצתה להיכנס,

איציק שוויקי:

היא אמרה לי, היא דיברה איתי,

עו"ד דני ליבמן:

שמה?

איציק שוויקי:

אם היא (לא ברור) לי.

עו"ד דני ליבמן:

שהיא רוצה או שהיא וויתרה?

איציק שוויקי:

היא אמרה שאם אני נמצא פה, זה בסדר, אבל היא תנסה להיכנס.

עו"ד דני ליבמן:

תנסה, נו בסדר.

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

אני מחוברת עכשיו.

עו"ד דני ליבמן:

הנה, הנה ציפי פה. הנה ציפי.

שרון דינור:

כן, זה לא דרמטי, יפו 96 היה, לא ידעתי שאתה.

יוחנן וייצמן:

חיפשת אותי באמצע הלילה?

שרון דינור:

לא, הוא אמר שיש,

יוחנן וייצמן:

חיפשת אותי ב – 10 וחצי או משהו?

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אבל יכול להיות שאני אתנתק באמצע מתי שהוא, לא ברור כמה אני יכולה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מאה אחוז. טוב. נתחיל את הוועדה ו - , אחרי זה את תעדכני אותנו. טוב, בוקר טוב לכולם.
י"ט אדר תשפ"ו, אנחנו מתחילים וועדת שימור מספר 40. נוכחים איתנו סגן ראש העיר חיים כהן, מנהלת המחלקה אדריכלית שרון דינור, בזום יערה שאלתיאל רשות העתיקות, נוכחים ויעל ביטון דה – לנגה חברת הוועדה. נוכחים איתנו עוד אורית לנדסברג אגודת אדריכלים. איציק, שוויקי מועצה לשימור בדימוס, כן סיכמנו. מזכירת הוועדה מורן בן זיו, יועץ משפטי דני ליבמן, אנחנו מתחילים תיק ראשון ברעם. דיברת עם אמי?

שרון דינור:

כן, כן, כאילו התוכנית הראשונה בסדר היום, היא תוכנית של כפר ברעם 4, היא תוכנית שנידונה בוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

נידונה כבר.

שרון דינור:

כן, אבל עדיין אני חושבת שזה מעניין.

יוחנן וייצמן:

יש על מה לדבר, בסדר.

שרון דינור:

לא, כאילו זה אין, אין פה דרמות זה בניין שהוא כן היסטורי, אתם, הוא עבר שינוי במהלך השנים, אתם רואים את ה - , איך שהוא נראה, הוא כאילו יש לו איזה חתיכה שיושבת על המדרכה, הוא למעשה יושב על שטח של שצ"פ, אם אני פותחת את ה - GIS, אז אפשר,

יוחנן וייצמן:

כן, אנחנו רואים גם את גודל החלקה,

שרון דינור:

אפשר לראות, שאם, זה תיכף אני אראה לכם רגע. אז זה חלק קטנטונת, שיושבת, אתם רואים לגמרי על שצ"פ, אתם רואים שיש פה כמה מבנים כאלה שכולם, שכולם נמצאים על, על שצ"פ,

אורית לנדסברג:

שרון, שרון,

שרון דינור:

כן,

אורית לנדסברג:

זה לא על המסך הגדול, זה נמצא על הזה שלך, ואז את קובייה קטנה למעלה.

יערה שאלתיאל:

נכון, אנחנו לא מצליחים,

אורית לנדסברג:

לא משתתף.

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

שרון דינור:

רגע, אז רגע שנייה, רגע, רגע, אולי אני אצליח איכשהו. איך אני עושה את זה? מה קורה פה?

יוחנן וייצמן:

כמו לפני 2000 שנה, לא,

שרון דינור:

אבל למה זה, עכשיו זה הצליח, רואים.

יעל ביטון דה-לנגה:

נהדר.

שרון דינור:

אז אני פתחתי את המסך עם הייעודי קרקע והקפתי בעיגול את הבניין, זה פיצץ, פיצץ, פיצץ, והוא כולו על שצ"פ ודרך, אוקי. אז נשאלנו בעצם שתי שאלות עקרוניות, האם הבניין הזה בכלל הוא רצה תוספות על הקיים, האם הוא בכלל היסטורי, האם מה אנחנו חושבים שצריך לעשות פה, כי הוא, המבקש הוא מבקש פה למעשה, תוספת קומה פלוס גג מוגבה, אוקי, אבל הסתכלנו על הדבר הזה, ואמרנו אוקי, תקשיבו זה לא בניין ש - , מה? החזית הזאתי שפונה לבצלאל עם הביס הזה על המדרכה זה הדבר שראוי לשמר פה, עכשיו אני אראה לכם את החלק ש - , ההיסטורי שכן רואים, זה החלק הזה, לא, את תולכו שולל אחרי המרפסת הזאתי, היא לא קשורה, היא רומנטית, אבל היא לא קשורה. נכון, הוא בניין עם אבן וטיח, אתם רואים שפה החזית היא מטיח, מאוד מאוד פשוט, מאוד אני, אוקי כאילו ה - , מאוד דל באיכויות שלו. אין שמה רכיב לשימור, ובגלל זה אנחנו המלצנו על הריסה שלו, אבל אמרנו שכדאי, בעיקר אמרנו נשאר את זה, אני לא יודעת בסוף מה הוחלט אגב בוועדה מקומית, אנחנו, התלבטנו אם להגיד משהו, או לא להגיד משהו על הנסיגה, כדי לשחרר את ה - , את המדרכה, אבל כן יכלנו להגיד, שבכל מקרה הקיר האטום הזה אנחנו מבקשים לא להשאיר אותו, זאת אומרת אם עושים פה תכנון לרחוב בצלאל, אז בואו תראו איזה חזיתות יפות יש לנו פה.

חיים כהן:

מה קדם למה? שרון,

שרון דינור:

מה?

חיים כהן:

מה קדם למה?

שרון דינור:

באיזה?

חיים כהן:

הבטון הזה למדרכה, או המדרכה?

שרון דינור:

לא, ברור שקודם כל הבניין ההיסטורי היה, אבל השאלה, אני לא יודעת באיזה שלב עשו פה את האיטום הזה, יכול להיות שמישהו שגר פה בעצמו, לא התאים לו לגור על בצלאל או,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

לא יודעת, פרטיות וכו' והוא, אני לא יודעת באיזה שלב,

איציק שוויקי:

הוא לא רצה,

אורית לנדסברג:

לא, לא, לא, שרון, לא, זה חלק מתוכנית שלמה שהייתה בשנות ה-90 אני חושבת, שעשו את רחוב בצלאל, ובין היתר טיפלו בכל החזיתות,

שרון דינור:

אבל למה אטמו את זה? זה השאלה, למה זה אטום.

אורית לנדסברג:

אני לא יודעת להגיד, זה לשאול את נחום מלצר.

שרון דינור:

לא, אני אגיד לכם, אני אגיד לכם מה יכול להיות שהיה, אפשר לפתוח את האתר של מחלקת שימור,

ציפי רון:

לא היו,

שרון דינור:

יכול להיות,

ציפי רון:

חלונות,

אורית לנדסברג:

(לא ברור) שמן, חתכו אותו,

שרון דינור:

זה מה שרציתי להגיד, שיכול להיות שמה שהיה, זה שהיה פה עוד בניין, או משהו כזה שהיה עוד כאילו פרונקל כביש,

ציפי רון:

לא, לא, לא היה בניין,

שרון דינור:

ואז כשהורסים אותו, היה קו אפס,

יעל ביטון דה-לנגה:

סליחה, רגע, סליחה, כולם,

ציפי רון:

שנייה, כנראה שלא היו שם חלונות, זה פשוט (לא ברור) צורה.

יעל ביטון דה-לנגה:

נכנסים, רגע ציפי, ציפי תמתיני רגע בבקשה. בוקר טוב. תראו גם כשאנחנו בחדר זה קשה כשכולם מדברים ביחד. בזום אני לא מצליחה להבין כלום, כאילו אף אחד לא נשמע כמו שצריך, אז היום בבקשה קצת סבלנות, לא להיכנס אחד בדברי השני, אחרת זה קקופוניה שלמה, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

תודה רבה, את מוכנה להיות יושב ראש בנושא זה במקומי? תצילי אותי, תהיה אחראית על רשות דיבור ופעם אחת נעשה פה סדר.

יעל ביטון דה-לנגה :

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן :

כי אני חתיכת כישלון בנושא הזה.

יעל ביטון דה-לנגה :

אני אצרף לך את זה לכוונה טובה, תדע לך.

יוחנן וייצמן :

זה באמת כוונה טובה.

עו"ד דני ליבמן :

אתה לא כישלון, אתה לא סותם פיות.

יעל ביטון דה-לנגה :

זה מה שאמרתי, לא התכוונתי למשהו אחר. תודה, עו"ד היועמ"ש.

שרון דינור :

מה קרה?

יעל ביטון דה-לנגה :

באמת זה קשה.

עו"ד דני ליבמן :

אני גם זוכר את התוכנית הזאת להרחבת רחוב בצלאל, שהפקיעו, הפקיעו לבתים שמה קצת מהנכסים, ושיפצו להם, ושילמו להם, ואני התעסקתי עם תיק אחד, שהיה ויכוח משפטי כמה צריך לפצות אותו, ולסדר לו ולשלם לו.

יוחנן וייצמן :

אני שואל שאלה שהיא לא שימורית, הייתי צריך לשאול את אמי באמת, לא פה המקום, אולי ניתן לו עוד קומה ונרחיב את המדרכה ברחוב בצלאל בעוד מטר,

שרון דינור:

אני אמרתי את זה,

יוחנן וייצמן:

ואולי זה המלצה שלנו, אני לא יודע,

שרון דינור:

א', א', אני אמרתי שהתלבטנו אם להכניס את זה להמלצה, ואמרתי לעצמנו שמאחר והבניין הזה אישרנו את ההריסה שלו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

שרון דינור:

ש - , נכון, שיחליטו את זה בתכנון עיר, וזה מה שהוא שאנחנו כאילו,

יוחנן וייצמן:

ומה וועדה מקומית החליטה?

שרון דינור:

הוא מבקש תוספת כרגע על הקיים, אנחנו אמרנו לא נתערב, מבחינתנו אפשר להרוס אותו לגמרי, ולהסדיר את המדרכה. שמחלקה, מה המחלקה לתכנון החליטה אין לי מושג כאילו בסופו של דבר זה, אתה היית.

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

אז אנחנו מבחינתנו זה בסדר גמור שיוסיף באזור הזה, ושיסדיר את זה, רגע רק רצינו לראות את המפה ההיסטורית, זה עניין אותנו. בוא נראה רגע אם יש לי אותה, אתם רואים את המפה ההיסטורית איתנו או שלא?

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

הנה רואים, תסתכלו איזה מעניין זה, אני ממש, אני אשתף אתכם רגע. רגע, אוקי, מה שמאוד מעניין, זה שאנחנו רואים שהחלקות האלה נכנסו לתוך בצלאל, וזה הסיבה, הוא היה שהקיר הזה נשאר אטום, אתם רואים את כל ה - , אתם רואים איתי?

איציק שוויקי:

כן, כן,

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

אז פשוט, נשארנו עם בניין שלא פנה לרחוב, היה לו עוד נושא, כשעשו את בצלאל, אז היו חייבים להרוס אותו.

איציק שוויקי:

הפקיעו את כל השטח.

שרון דינור:

החלק הזה, כן, אוקי. אז מאחר וכבר דנו בזה בוועדה המקומית, אני רק רוצה להגיד שאין פה דרמות, כי אנחנו אישרנו בכל מקרה את ה - , את, הריסה או תוספת, אין לו ערך לשימור, רק ביקשנו להסדיר את הקומת קרקע, ואת הפתחים וכו'. זהו, אני עוברת ל - ,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת אני מעדכן אתכם מה אמי ביקש.

עו"ד דני ליבמן:

צריך לעבור על הטקסט?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא ביקש,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אמי לא ביקש בוועדה המקומית להחליף את הכביש, ואני לא זוכר גם שהיה על זה דיון, אז כנראה המלצה שלו התקבלה,

שרון דינור:

אני לא יודעת, זה באמת עם שן כזאתי בולטת לתוכו, אבל פשוט אין לו, אין לו בשר. אם הוא יעשה, גם אם הוא יעשה 3 קומות, המדרגות כבר,

יוחנן וייצמן:

30 מטר,

שרון דינור:

זה כבר יאכל לו כמעט הכול.

עו"ד דני ליבמן:

ואם מאשרים את זה ככה, לעשות, צריך לעשות פרט שימורי למשל,

יוחנן וייצמן:

רגע, נכנסים כעת?

מורן בן זיו:

הם לא מגיעים, אמרתי,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

מורן בן זיו:

היא אמרה שהיא מאשרת את ה - ,

שרון דינור:

אגב אני לא בטוחה שרמב"ן מגיעים, התוכנית הבאה בסדר היום,

מורן בן זיו:

רמב"ן 2, הם בזום,

שרון דינור:

גם,

מורו בן זיו:

ומשה שפירא צריך להגיע.

שרון דינור:

מעניינת.

חיים כהן:

משה שפירא בחוץ.

שרון דינור:

האדריכל של התוכנית, בועז ביטמן דיבר איתי הוא נמצא בשוויץ עכשיו, משפחה שלו ב - , לא חזר. ההמלצה שלנו בגדול היא מקבלת. עכשיו אני רק רציתי להזכיר לכם, על מה מדובר, שתראו זה בניין שהוא לא היסטורי לפי הגדרתו הוא נבנה אחרי 48, בשנות ה - 50.

יוחנן וייצמן:

זה הבניין?

שרון דינור:

זה הבניין, כולנו מכירים את,

איציק שוויקי:

כן, כן, אבל דרך אגב הבניין הזה תזכרו יש לי תמונות,

עו"ד דני ליבמן:

יש תמונות.

איציק שוויקי:

הוא היה שתי קומות, הביאו אותו ל - 4 קומות, אחר כך עשו 6 קומות,

שרון דינור:

כן, יש את זה בתיק תיעוד, לא צריך,

איציק שוויקי:

יש את זה,

יוחנן וייצמן:

אבל פה מאושר 30 קומות, פה 30 קומות.

עו"ד דני ליבמן:

נכון, נכון,

איציק שוויקי:

זהו הורסים את הבית הזה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב ככה,

איציק שוויקי:

זה אתה יודע מה?

שרון דינור:

אגב רואים, אתם רואים שרואים אין פרט מפריד כמו שציננת (לא ברור).

איציק שוויקי:

הבית, שומעת, הבית הזה, איך קוראים? כרמי, זה אבא של כרמי באמת הבית, למה הוא לא לשימור?

עו"ד דני ליבמן:

אתה מדבר על השמאלי, נכון?

יוחנן וייצמן:

השמאלי אין עליו תב"ע מאושרת? או מופקדת?

שרון דינור:

פה יש עליו, זה בניין שהוא גם לא היסטורי,

איציק שוויקי:

של כרמי.

שרון דינור:

נכון, הוא של כרמי, ויש עליו תכנון, כאילו של מגדל, הריסת תוכנית, הוא לא לשימור לא,

איציק שוויקי:

לא הכנסנו אותו לשימור?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

זה בתוכנית רחביה, לא הכניסו אותו לשימור, ואתה יודע,

חיים כהן:

מה רוצים פה באמת? בסדר,

שרון דינור:

אתה צודק שיש לו ערכים, רועי לביא אפילו, אבל הוא לא (לא ברור) בו בדיון כרגע.

חיים כהן:

הם רוצים בתוכנית,

שרון דינור:

כן, הם רוצים בתוכנית החדשה,

יוחנן וייצמן:

23.

שרון דינור:

הם אמרו בוא נעשה שימור חזיתות תיכף אני אראה לכם,

איציק שוויקי:

היה של משפחת,

שרון דינור:

לא, איציק כאילו באמת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

שנייה, שנייה,

שרון דינור:

יש פה בניין שכבר כמו שאמרנו התחיל קטן וגדל במהלך השנים, יש לו כמה שלבים של בינוי, וכרגע מבקשים לשמור על חזיתות, ולעשות מגדל של, כמה קומות? 23 קומות, לא יודעת למה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

שרון דינור:

23,

חיים כהן:

מה עם חנייה?

שרון דינור:

הם עושים חנייה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

שרון דינור:

לא, לא, אבל הם כן מציעים, זה באמת זה שאלה מצוינת, שאני חושבת שגם,

חיים כהן:

עם כל הכבוד מה זה חנייה? הם לא יחרסו את הבניין הזה.

שרון דינור:

נכון.

חיים כהן:

הם מוסיפים, ואין להם, אין להם,

עו"ד דני ליבמן:

הבניין הזה הם רוצים להשאיר אותו,

יוחנן וייצמן:

אז איפה תאשר להם חניון,

חיים כהן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

מלון 7 פה,

יוחנן וייצמן:

המחוזית לא תאשר חניון,

עו"ד דני ליבמן:

לבנות מגדל נוסף של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

המחוזית תאשר פה חניון?

עו"ד דני ליבמן:

תסבירי לי,

חיים כהן:

אני שואל אותך, אז מה כן?

יוחנן וייצמן:

כלום.

שרון דינור:

טוב, בוא נראה, אני רואה שאתם,

חיים כהן:

מה זה כלום? אתה לא מקים בניין בלי חנייה, תשכח מזה.

שרון דינור:

הנה, הנה,

יוחנן וייצמן:

מקים בלי חנייה, כן,

חיים כהן:

30 קומות,

יוחנן וייצמן:

בבניין ממול את המלון אישרו 30 קומות,

חיים כהן:

עם חניון,

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

והם הורסים אותו,

יוחנן וייצמן:

הורידו את כל, הוועדה המחוזית אנחנו אישרנו, הוועדה המחוזית פטרה אותם.

חיים כהן:

לא, לא נכון.

איציק שוויקי:

דרך אגב עניין השופרסל עדיין לא אושרה ב - , היה כבר וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

את השופרסל כן עוד אין,

שרון דינור:

הנה זה משנת 65, זה כבר אחרי תוספת,

איציק שוויקי:

לא, יש לי תמונה של שתי קומות,

שרון דינור:

הראינו כבר,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

כבר אני עברתי, עכשיו אני מראה לכם פשוט זה,

יוחנן וייצמן:

וגם הם משמרים את השתי קומות, או,

שרון דינור:

וזה כאילו השנות ה - 60, וזה כבר שנות ה - 70,

איציק שוויקי:

אני עבדתי פה בתור בל – בוי בגיל 16.

יוחנן וייצמן:

מתי?

שרון דינור:

תראו איזה יפה זה היה, כשזה היה,

איציק שוויקי:

זה היה של משפחת עמית, אמיר, זה היה של פרסים,

יערה שאלתיאל:

יש אפשרות שאת כל ה - , מגדל יעשו בנסיגה?

שרון דינור:

רגע, בואי תראי את התכנון, אם את עוד לא ראית, רגע, זה התיק תיעוד.

איציק שוויקי:

הנה זה כבר,

אורית לנדסברג:

המגדל אחורה. הוא לא בחזית,

יערה שאלתיאל:

הוא בנסיגה?

שרון דינור:

תראו זה מתוך התיק תיעוד,

אורית לנדסברג:

הוא אחורה,

שרון דינור:

אבל רואים כאן, את מה שמבקשים פה, התכנון החדש.

עו"ד דני ליבמן:

המגדל הוא בנוסף.

שרון דינור:

הורסים כאילו את מה שמאחורה, ו - ,

איציק שוויקי:

יש מגרש חנייה מאחורה.

שרון דינור:

כן.

חיים כהן:

איפה?

איציק שוויקי:

מאחורה יש מגרש חנייה,

שרון דינור:

הנה זה הדמיה, אתם רואים את ה - , אתם רואים את ההדמיה?

איציק שוויקי:

זה היה,

חיים כהן:

זה לא קשור, של הבית כנסת הגדול, זה אומר שהוא,

איציק שוויקי:

לא של, של היכל שלמה זה,

חיים כהן:

לא קשור,

איציק שוויקי:

היכל שלמה, החניון של היכל שלמה,

חיים כהן:

את החניון של לא יודע מה,

ציפי רון:

כן, כן,

איציק שוויקי:

הייתי במקהלת היכל שלמה, בתור ילד.

יערה שאלתיאל:

הגיוני לעלות כל כך גבוהה שמה?

שרון דינור:

זה המדיניות, זה לא שזה עניין של, ביצוע, מדיניות התכנון שם היא על צירי רק"ל, להגיע ל - ,

עו"ד דני ליבמן:

איציק, איציק,

יוחנן וייצמן:

יותר בשקט, אתה רוצה בלחישות אפשר לדבר שלא יצא בתמליל, הם סובלים שם בזום, בצורה נוראית.

איציק שוויקי:

(לא ברור) היו שם, בתור ילדים.

יוחנן וייצמן:

תעבור, תעבור צד, תעבור לצד שלנו, תגיד את הכול,

איציק שוויקי:

לא, זה סיפורי ירושלים, מה?

יוחנן וייצמן:

לא הוועדה, לא כל הוועדה זה מעניין אותה.

עו"ד דני ליבמן:

צריך לעשות פינה של סיפורים, ואחר כך להמשיך.

איציק שוויקי:

אני אגיד לך את השם שלו.

שרון דינור:

אוקי מה שלא אמרתי לכם, אתם צריכים לדעת, שגם את המבנה הזה, כמו רצף של כל, לא כל, המון מבנים בקינג ג'ורג', תכננו הצמד רובין ופרידמן, הם עבדו גם בתקופה ההיסטורית, ובתקופה שאחרי התקופה ההיסטורית, הרי בין 48 ל – 49 מפריד קו דק מאוד, ולכן הבניין הזה הוא לא נקרא, הוא כבר המבנים החדשים, אז זהו, מה ההמלצה שלנו פה, אני, רגע, אולי אתה רוצה להגיד לפני ההמלצה, יש פה, אדריכל השימור משה שפירא.

חיים כהן:

אני חושב,

שרון דינור:

אז זה,

חיים כהן:

לפני משה שפירא, מה עם חניות פה?

משה שפירא:

לא, יהיה פה, חופרים פה, יהיה פה.

חיים כהן:

איפה חופרים? שאלתי, אמרו לי - לא חופרים חניות.

משה שפירא:

לא חופרים?

שרון דינור:

לא יודעת, יש פה, אני אפתח לכם את הנספח בינוי, ותראו.

חיים כהן:

אני רוצה לדעת. לא ידוע לי,

שרון דינור:

לא, רגע, רגע, זה נפתח.

יוחנן וייצמן:

אולי תראה לו חנייה,

משה שפירא:

הנה,

שרון דינור:

הנה תראו כמה חניות, יש פה מלא חניות, תראו את כל,

משה שפירא:

כן, כן,

שרון דינור:

אני אמרתי לכם שיש חניות זה לא,

חיים כהן:

אני שאלתי אז הוא אומר,

עו"ד דני ליבמן:

יש חניות מתחת,

חיים כהן:

יוחנן אמר לי,

שרון דינור:

את מי שאלת?

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי לא צריך, לא אמרתי שאין, אני לא ראיתי את התוכנית,

משה שפירא:

לא, לא, אני, אני,

עו"ד דני ליבמן:

רק בבניין חדש,

משה שפירא:

אני רוצה לציין, גם את,

שרון דינור:

כניסה,

חיים כהן:

רגע,

שרון דינור:

אגב הכניסה היא קינג ג'ורג', שזה גם,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

משהו שצריך לחשוב עליו.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

חיים כהן:

רגע, שנייה, שנייה,

איציק שוויקי:

איך קינג ג'ורג' יש רכבת קלה שמה עוברת.

חיים כהן:

שנייה, אתם מורידים את הבנייה?

משה שפירא:

אנחנו שומרים את המעטפת שלו, שומרים את המעטפת שלו,

חיים כהן:

איזה מעטפת?

משה שפירא:

את המעטפת, כן, מתי נשמרת?

שרון דינור:

שלוש חזיתות,

משה שפירא:

שלוש חזיתות כן. אני רוצה לציין,

איציק שוויקי:

יש שם רכבת קלה, איך תעשו את זה?

משה שפירא:

אני חייב, חייב לציין פה רק לשבחו של היזם, ושל האדריכל, שהמבנה לא הופיע ברשימת השימור, ומהרגע שפנו אלי, אמרו אנחנו, אנחנו בעצמנו רוצים לשמר,

איציק שוויקי:

זה היה למשפחת,

משה שפירא:

אני לא יודע, אני לא יודע, אמרו בתב"ע אמרו שזה אייקון ירושלמי, בכיכר פריז, אי-אפשר, אי-אפשר להרוס אותו, בתב"ע אנחנו רוצים לשמר את המבנה זה. לפני שבכלל לא הייתה להם דרישה, וזה בכלל לא מובן מאליו, אני חייב להגיד, שזה לא היה מובן מאליו. אפילו המחלקה פה, זה היה שאלון בקרב, הוציאה שאלון,

שרון דינור:

נכון, לא, זה היה בתנאי שהגשתם פשוט, התבלטנו אם כמו התלבטות על מה שאת האמרת, הבניין סמוך, ששמה לא יוצא,

איציק שוויקי:

אני לא יודע למה זה, כי אני חושב שזה, אין, אין, אני חושב ש - , כרמי,

שרון דינור:

אבל הכרמי לא לדיון עכשיו,

איציק שוויקי:

לא, זה לא כרמי, כרמי זה הסבא הזה, זה לא ערן כרמי,

שרון דינור:

אבל זה לא לדיון עכשיו.

איציק שוויקי:

זה אבא שלהם, והוא בנה בירושלים את הבניין הזה כי הוא,

שרון דינור:

הוא מדבר על בניין אחר,

איציק שוויקי:

איך בכלל (לא ברור).

שרון דינור:

זה לא קשור, זה כאילו באמת זה מצב (לא ברור), אמרנו לו שלא לדבר על זה,

איציק שוויקי:

זה,

שרון דינור:

זה לא הדיון עכשיו, זה לא קשור אליהם,

משה שפירא:

מצאתם שייכנס לפה, שייכנס לפרוטוקול.

איציק שוויקי:

לא, אתם צריכים לבדוק את זה.

חיים כהן:

פשוט (לא ברור) אחד,

איציק שוויקי:

טוב,

חיים כהן:

מעטפת,

משה שפירא:

משאירים את המעטפת חופרים,

חיים כהן:

חופרים, ומורידים את זה,

משה שפירא:

וגם מגורים,

חיים כהן:

ובונים את כל הבניין.

משה שפירא:

מורידים,

חיים כהן:

מחוץ למעטפת,

שרון דינור:

תסתכלו רגע,

משה שפירא:

זה לא לגמרי, זאת אומרת את ה - ,

חיים כהן:

קומה ראשונה אתה משאיר,

משה שפירא:

ממש כן,

חיים כהן:

וכל השאר מורידים,

משה שפירא:

כן,

איציק שוויקי:

אתה יודע שפעם עשו שם, היה שם גינה,

משה שפירא:

הייעוד, היעוד של ה - ,

איציק שוויקי:

המשולש הזה,

משה שפירא:

רגע,

חיים כהן:

רגע, תן לי, תן לי, אני רוצה,

משה שפירא:

אבל לא ממשיך, אבל לא ממשיך לתפקד כמלון, זאת אומרת הקורות למעלה, לא, יש פה, יש שמה קומות העליונות. כל הקומות, כל הקומות ההיסטוריות,

איציק שוויקי:

למה לא?

משה שפירא:

עם החדרים נשאים,

שרון דינור:

הנה אני רגע מסמנת,

משה שפירא:

המלון נשאר,

שרון דינור:

אני מנסה לסמן בעצם,

משה שפירא:

ויהרסו את זה מחדש, אין להם להרחיב בפנים, יהרסו, ייבנו אותו מחדש, אבל מעטפת יישאר כמו שזה.

עו"ד דני ליבמן:

זה די דומה למלון פאלאס בממילא, מה שהולכים?

משה שפירא:

זה, זה,

חיים כהן:

אתה מתכוון וולדוף.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

משה שפירא:

זה לא דומה,

עו"ד דני ליבמן:

וולדוף זה היום,

משה שפירא:

לא, זה לא דומה, זה לא,

חיים כהן:

פאלאס בממילא זה משהו אחר.

עו"ד דני ליבמן:

לא, הוולדוף של היום,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

היה פאלאס.

משה שפירא:

פאלאס כן,

עו"ד דני ליבמן:

ועבדתך בנאמן, הוא הצליח לעבוד שם שנה וחצי.

חיים כהן:

שמה היה,

עו"ד דני ליבמן:

משרד התעשייה ומסחר.

ציפי רון:

מלון פאלאס,

עו"ד דני ליבמן:

יפה,

ציפי רון:

סליחה רגע, מלון פאלאס היה בתוכנית 2067 המונומנטים של ירושלים.

משה שפירא:

הלוואי, הלוואי והוא היה זוכה להגנה. כמו שהמבנה הזה, שלא נכנס לשום תוכנית,

ציפי רון:

לצערי הרב הוא לא זכה.

עו"ד דני ליבמן:

זה היה כנראה משרדת התמ"ת.

משה שפירא:

מסכים איתך לחלוטין.

עו"ד דני ליבמן:

וולדוף אסטוריה.

משה שפירא:

(לא ברור).

חיים כהן:

לפני וולדוף היה שרתון.

עו"ד דני ליבמן:

זה אני לא יודע,

חיים כהן:

זה היה שרתון, ואחר כך,

עו"ד דני ליבמן:

הכול יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

ה – 23 קומות האלה,

איציק שוויקי:

לא, אם אתה שואל אותי, היה הייט.

משה שפירא:

מגורים,

איציק שוויקי:

לא שרתון,

יוחנן וייצמן:

אז למה שלא תלכו במסלול רגיל? תוותרו על השימור. בוא לא נשמר את הבניין הזה, תיקחו את ה – 40 60 שנותנת, שנותן תוכנית מדיניות הרק"ל ו - , ייתנו פה הפקעה 40% לעירייה, זה יכול להיות דבר הרבה יותר טוב, השימור של הקירות של כן או לא, צריך לשמר,

משה שפירא:

זה לא, זה לא קירות, זה כל הפונקציה של המקום הזה של ה - , גם לגבי, אבל הוא נשמר. בסופו של דבר המלון נשמר. המלון עובר עכשיו שיפוץ שלישי הוא עובר שם.

יוחנן וייצמן:

מה? מה זה המדיניות רק"ל היה? אדריכלית דינור,

שרון דינור:

הנה, המדיניות רק"ל שמתי לכם אותה פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

בעיקרון במגרשים שמעל לאחד וחצי דונם, שממוקמים בקו רכס, שנייה זה אפשר להציע עד 30 קומות, 1200 אחוזי בנייה.

חיים כהן:

עכשיו ה – 30 קומות האלו הולכים למלון?

שרון דינור:

אבל כעיקרון אם זה לא מלון, הייתי אומרת חד-משמעית שצריך גם לעשות הפקעה של 40%.

יוחנן וייצמן:

נכון.

שרון דינור:

אבל כאן במלונאות, אנחנו, הרבה פעמים לא מבקשים, אבל יש פה גם מגורים, נכון, אבל תקשיבו זה כאילו, מישהו צריך להחליט בזה, למה יהיה,

יוחנן וייצמן:

וועדת התכנון זה לא אנחנו,

שרון דינור:

וועדת התכנון, אז אני אומרת, לנו הציעו שימור, אז התייחסתי ל - , לשימור. אין בעיה לעשות פה גם וגם אם רוצים, כאילו הוא שומר רק קירות, רק קירות.

חיים כהן:

בדיוק מה הייעוד של הקרקע?

שרון דינור:

הייעוד של הקרקע היא לא מולי,

יוחנן וייצמן:

62,

שרון דינור:

כן, מגורים, הנה תראו רגע, בסדר, אני מראה לכם. לא מלון, הוא מגורים.

חיים כהן:

אז איפה יש מלון?

יוחנן וייצמן:

כן, לא עשו אותו,

שרון דינור:

הנה,

יוחנן וייצמן:

זה עוד לפני עידן השימוש חורג.

חיים כהן:

אני רוצה לדעת, מה?

איציק שוויקי:

בנו אותו בשנות ה – 60,

חיים כהן:

למה אני אומר,

איציק שוויקי:

אני זוכר שבנו. אם תלך לבית ספר משמה. משה, אתה יודע,

משה שפירא:

רחוב ארלוזורוב.

איציק שוויקי:

הייתי בל – בוי במלון הזה. כשהייתי בן 15, עשיתי הרבה כסף. את הרישיון נהיגה שלי עשיתי שם. היסטוריה של ירושלים כן. לא היה הרבה, זה היה כאילו מלון המלכים, מה היה? מה? עדן היה כבר,

שרון דינור:

מישהו מנסה לדבר שם,

יוחנן וייצמן:

כן, מישהו רוצה לדבר?

דוברת לא מזוהה:

כן, אנחנו נשמח בועז שהצטרף לפגישה.

עו"ד דני ליבמן:

הנה ביטמן בן – צור.

איציק שוויקי:

זאת המחליפה שלך?

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, זה אחד האדריכלים של הפרויקט?

שרון דינור:

לקרוא לו?

יוחנן וייצמן:

או להעלות אותו בזום. באחד על אחד, אני שואל מה זה שווה לנו.

שרון דינור:

אין שום בעיה לעשות גם וגם, כבר מוזמנים מראש, וחבל.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מה הם מבקשים? קיר, קיר, זה, אבל אפשר לשאול אותו כאילו, מישו רוצה, משהו רצה את ה - ,
אתם לא משתפים?

דוברת לא מזוהה:

כן, אנחנו נשתף, אבל אם אפשר לצרף את בועז, האדריכל של הפרויקט.

שרון דינור:

אתם רוצים לצרף אותו?

מורן בן זיו:

מה הוא מחכה בזום?

שרון דינור:

הוא צריך לאשר אותו, את מתכוונת?

משה שפירא:

כן.

דובר לא מזוהה:

כן, צריך לאשר אותו,

שרון דינור:

לא, לא הבנתי את זה.

איציק שוויקי:

משה, מה קורה?

שרון דינור:

אני לא רואה שיש עוד מישהו שעוד רוצה לזה.

מורן בן זיו:

לא, אין פה אף אחד.

איציק שוויקי:

אחת התחתנה, יש נכד כבר? עוד לא? שאלתי שאלות, אני יודע שהתחתנה.

משה שפירא:

התחתנה, כן.

אוריה:

הנה בועז זה - ,

בועז ביטמן:

בוקר טוב. היי, בוקר טוב. הצלחתי להיכנס, תודה. אני מתנצל על העדר המצלמה,

יוחנן וייצמן:

כן, מה אתה רוצה להגיד לנו?

בועז ביטמן:

הלו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך.

בועז ביטמן:

אוקי, על הכיפק, אנחנו מתחילים, פשוט אני נכנסתי 10 דקות, כמה דקות מאוחר יותר, אני מבין שאנחנו אוריה, אתם צריכים להציג את הפרויקט בזריזות.

אוריה:

כן.

שרון דינור:

אם הם עושים חצי חצי מגורים ומלונאות, כי זה התשובה לדעתי לשאלה.

בועז ביטמן:

טוב, אז אני, היי, שרון, אני פשוט לא רואה מי משתתף, אז אני בוקר טוב קודם כל לכולם, סליחה על העיכוב. אנחנו בעצם מדברים היום על, על מלון המלכים. מלון המלכים למעשה זה בניין שלדעת כולנו, בניין ש - , משמעותי בוודאי ברחוב הזה, הוא לא מוגדר בפועל לשימור, אבל אנחנו בוודאי התייחסנו אליו ככזה, וגם עצם קיומה של הוועדה אני חושב שאתם גם כן חושבים שיש מקום לשימור כזה או אחר. אנחנו במסגרת מאוד חשובה לציין דרך אגב החלקה הזאת, היא, אם תמשיך, אוריה לדפדף ב - , במצגת אנחנו נעבור את זה בזריזות, החלקה היום למעשה בפועל כולה, היא חלקת, מוגדרת כחלקת מגורים, זאת אומרת באופן תיאורטי, יכול לבוא היזם לקח שזה פרימה מלונות. בשיתוף עם חברת גבאי, ולמעשה יכול להפוך את המלון הזה למגורים. אנחנו ניהלנו דיאלוג מאוד אינטנסיבי גם ממושך, גם יחד עם אמי ארבל והצוות של יואל אבן, נבדקו מספר חלופות, כשהחלופה למעשה נבחרה כשאני מדבר חלופות, אני מדבר בעצם שיפוץ המלון הקיים. שמירה על ההיקפים שלו, מבחינת מספר חדרי, חדרים. ותוספת מגורים, בפונקציות נוספות במסגרת מדיניות רכבת קלה. אפשר טיפה להמשיך עוד, אוריה. אנחנו רואים כאן, אני אדפדף רגע בזריזות על ה - , על הנושא של טבלה 5.

אוריה:

בועז, מה אתה רוצה שנראה? את (לא ברור) את ההדמיות?

בועז ביטמן:

נבדקו, רק שנייה, נבדקו מספר אלטרנטיבות תכנוניות, ואפשר להגיד גם שימוריות,

שרון דינור:

בועז, המגדל הוא כולו מגורים?

בועז ביטמן:

הייתה לנו העדפה,

יוחנן וייצמן:

ככה היה נראה מהטבלה.

שרון דינור:

אני רוצה רגע שהוא יגיד את זה, כן?

איציק שוויקי:

הוא לא ענה.

שרון דינור:

בועז, אתה שומע אותנו?

איציק שוויקי:

הוא לא ענה.

בן צור:

אולי אני (לא ברור) כאן, אני אפתח קצת זה. קצת הומור, הבאנו אדריכל מחו"ל, בועז פשוט נתקע בחו"ל, לכן,

שרון דינור:

את זה כבר הסברתי לוועדה,

בן צור:

אוקי. אז,

שרון דינור:

אבל התשובה, אם אתה יודע את התשובה תגיד לנו גם כן. כעיקרון אנחנו הבנו, רק מוודא שהבנו נכון שהמגדל כולו מגורים.

בן צור:

המגדל בחלקו העליון הוא כולו מגורים, בחלקו התחתון הוא,

שרון דינור:

הוא שומר על המצב הקיים, של המלון.

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

שרון דינור:

מבחינת זכויות,

בן צור:

חדרים במקום ה - , החלק שעליו הוא נמצא.

שרון דינור:

בוא רגע, אני רוצה לשאול, יש לכם היום מאה אחוז מלונאות, אתם מוסיפים אחוזים למלונאות, בתוכנית החדשה?

בן צור:

את המגדל אנחנו מקימים על חלק מהמלון, החלק האחורי,

שרון דינור:

אנחנו יודעים, אבל זה לא מה ששאלתי.

איציק שוויקי:

היא שואלת, עכשיו המלון הוא נגיד 100 חדרים, כמה יהיו בעוד, אחרי המגדל, 100 חדרים או 200 או 70? זאת השאלה אם יהיו מספר חדרים יותר.

בן צור:

אני, אני, סליחה שאני לא בקיא עד הסוף, אבל אני חושב שנוספו עוד מספר חדרים מועט.

אוריה:

כן,

שרון דינור:

כעקרון, למה אנחנו שואלים אותך את השאלה הזאת, בגלל שכעיקרון לקחת מלון והכנסתם אותו השאריתם מלון, ופה אין שינוי מבחינת התוכן ה - , הכללי, לא בפיזיות של המלון, זה שהרסתם ובניתם הבנו. אבל מבחינת הנדרש, אתם מקבלים תוספת שהיא מגדלית רק לצורכי מגורים. זה מה שמעניין את הוועדה כרגע ברמה הערכית להבין, כן?

בן צור:

בגדול כן,

שרון דינור:

אוקי,

בן צור:

זאת אומרת את אותו אגף, את אותו אגף שאנחנו,

שרון דינור:

וייצמן,

בן צור:

אנחנו נאלצים לפגוע בו, כדי להציב את גרעין המגדל, את ה - , חניון שמתחת וכל ה - , כל הפעולה הזאת, אז שמה אנחנו בונים מחדש בתוך מעטפת המגדל שמתרומם למעלה חדרי מלון.

יוחנן וייצמן:

שאלה,

איציק שוויקי:

אני שאלתי שאלה, אתה לא ענית, כמה, כמה חדרים יהיו במלון החדש?

שרון דינור:

הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר את המספר כמו בקודם.

שרון דינור:

אני רציתי לשאול גם,

יוחנן וייצמן:

את שואלת קודם? בסדר.

שרון דינור:

רק שאלה טכנית עוד אחת, אתם לא הגעתם, לכמה אחוזי בנייה אתם מגיעים? כי אני בתקנון אני לא רואה, אולי אני, אני לא רואה,

יוחנן וייצמן:

מהטבלאות.

שרון דינור:

כי אתם לא מגיעים ל – 30 קומות, הגעתם רק ל – 23 קומות, רציתי לשאול, אם מיציתם את אחוזי הבנייה לפי רק"ל.

בן צור:

ה – 7 קומות הראשונות זה ה - , זה הקומות שמקבילות לקומות המלון, ולכן שם יש חדרים. אני רואה ש - , ושוב סליחה אני נכנסתי בגלל שבועז נתקע, איפה שנתקע, מקום לא רע בכלל, אבל הוא לא כאן. אז אני רואה ש - , מה שמופיע זה הוספה של 17 חדרים לעומת המלון הקיים. אם אתם רואים כעת את ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

בן צור:

את טבלת, מאזן החנייה, אז חדרי קיימים היו 213, יש עוד 17 נוספים.

שרון דינור:

בטל בשישים. אבל מה שרציתי לשאול זה לגבי אחוזי הבנייה, האם הגעתם לאחוזי בנייה של מדיניות רק"ל, כי לגובה מבחינת מספר הקומות לא הגעתם, נכון? או שהגעתם? ה – 23 קומות זה, זה כולל את ה - ?

בן צור:

זה המגורים.

יוחנן וייצמן:

את שמת פחות (לא ברור).

בן צור:

23 קומות זה המגורים.

שרון דינור:

אז זה 23 ועוד ה – 7 זה 30, נכון? זה כאילו ה - ,

בן צור:

נכון,

שרון דינור:

החשבון, בסדר.

בן צור:

נכון.

שרון דינור:

טוב, תודה.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי יש שאלה אליכם, למה שלא תיקחו 30 קומות, מדיניות רק"ל ותתנו לעירייה, אני רק שואל, שוב, אני מניח שדיברת עם אמי, ועם יואל אבן.

שרון דינור:

הוא לוקח 30 קומות, זה מה שהוא,

יוחנן וייצמן:

יש לך תשובה?

שרון דינור:

הוא לוקח 30 קומות, 7 זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

7 זה פלוס 23.

שרון דינור:

וה - 23 זה המגורים.

יוחנן וייצמן:

זה לא קלטתי. אני כעת רואה את הטבלה. נכון, סליחה,

שרון דינור:

לא, לא רואים פה,

יוחנן וייצמן:

אז למה אתם לא, חלק מדיניות רק"ל רגילה תתנו 40% לעירייה, ו-720, אתה - 1200%,

שרון דינור:

,1200

יוחנן וייצמן:

קו רכס, ושלוש?

שרון דינור:

הם צריכים, מה זה? זה לא לבחירה שלהם.

יוחנן וייצמן:

יש לנו את מדיניות הרק"ל זאת אומרת למה, למה אתם עובדים אחרת? זאת אומרת,

חיים כהן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

השאלה שלי לא מובנית?

בן צור:

השאלה מובנית, אני שוב מתנצל,

יוחנן וייצמן:

לא אתה הבן אדם.

בן צור:

אני לא, לא בקיאה ב - ,

שרון דינור:

אבל באמת זה לא עניין של,

בן צור:

התשובות לזה.

שרון דינור:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

יחליטו.

יוחנן וייצמן:

אז יותר וועדה מקומית, בסדר.

שרון דינור:

או אפשר, גם אנחנו, לא, גם אתה יכול להגיד כמובן,

יוחנן וייצמן:

הם עברו כברת דרך, הם לא באו פה מהאו"ם. הם לא מהחלל החיצון.

איציק שוויקי:

עכשיו,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר,

שרון דינור:

כתבתי לאמי,

יוחנן וייצמן:

ישבתי עם אמי, ישבתי עם יואל, זאת אומרת הוא יודע מה, דברים פה נבחנו,

איציק שוויקי:

כמה השופרסל 30 קומות גם, נכון?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

השופרסל 30 קומות.

יוחנן וייצמן:

השופרסל גם שלושה,

איציק שוויקי:

אבל יש עוד אחד, יש עוד אחד שאחריו זה קרן קיימת, גם הוא 30,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהוא מקבל יותר מ – 30, נכון?

איציק שוויקי:

קרן קיימת כמה הוא מקבל?

שרון דינור:

לא, לא,

איציק שוויקי:

לא, הבניין המכוער.

בן צור:

חשוב לאשר שוב את בועז, יש לו בעיות תקשורת, הוא יוכל גם לענות על ה - , על השאלות.

יוחנן וייצמן:

לא, אולי אני גם,

שרון דינור:

לא, אבל יכול להיות בגלל שזה ייעוד למגורים או משהו, בוא, אני מנסה להבין,

יוחנן וייצמן:

בועז,

שרון דינור:

לא, כי אז בתור צורך.

יוחנן וייצמן:

אז העירייה מוכנה לקבל מלון ב - , של 30% במקום לקבל הפקעה של 40%?

שרון דינור:

בוא נראה מה הוא עונה לי.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

מה עוד אתם רוצים להראות? רצינו לשאול אתכם על הכניסה לחנייה, למה דווקא מ - ? קינג ג'ורג'
שזה רכבת קלה במקום ה - ,

יוחנן וייצמן:

מה שאדריכלית דינור שואלת, האם זה כניסה לחנייה, אבל אישור של (לא ברור) בכלל.

שרון דינור:

לא, אם זה בכלל, בלי קשר לאישור, ההיגיון זה ש - א', גם הכול כך הרבה חניות צמוד לקו רק"ל זה
דבר אחד. והדבר השני, הוא שאם חייבים גישה לחנייה, ההיגיון אומר שלא מציר רק"ל, כדי לא
לפגוע בזה, אלא דווקא מ - ,

ציפי רון:

סליחה, סליחה על שאלה, סליחה,

בן צור:

הוא מנסה לענות רגע, אני אנסה לענות,

ציפי רון:

סליחה שנייה, היום הכניסה לחנייה היא מכיוון רמב"ן.

שרון דינור:

על ציר רק"ל.

יוחנן וייצמן:

מגורים 1,

ציפי רון:

היום הכניסה לחנייה היא מכיוון רמב"ן.

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

יש שם חניון גדול מאוד.

שרון דינור:

לא, לא, יש שמה, הנה אני אראה לכם את ה - ,

אורית לנדסברג:

לא, יש גם לקינג ג'ורג',

ציפי רון:

למלון,

איציק שוויקי:

כן, למלון יש,

ציפי רון:

יש גם, כן,

איציק שוויקי:

באזור הטכני שלו,

ציפי רון:

(לא ברור) גדולה,

איציק שוויקי:

לטכני,

בן צור:

אני אוכל אולי לענות?

איציק שוויקי:

וצריך,

בן צור:

אני אוכל אולי לענות?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תענה לנו.

בן צור:

הכניסה, הכניסה היא מאותו מקום שהיום הכניסה אל המגרש, היא משרתת גם את היכל שלמה, היא הולכת לשרת גם את ה - , מבנה החדש שנמצא שם בהמשך. וזו הכניסה היחידה ש - , שמתאפשרת לרכב מוטורי, אין, אין כניסה, יש שמה היום איזה מפרצון חנייה ב - , כניסה מטנדרים בערך, שמשרתת את המלון היום, אבל מכיוון רמב"ן, אבל זה לא, זה לו הכניסה הראשית וזו שמשמשת גם את כל שאר הנוכחים.

שרון דינור:

הוא לא עונה, כאילו הנה זה ה - , אתם לא רואים רגע, את ה - , אם אתה תפסיק, תפסיקו שנייה את השיתוף, אתם יכולים רגע? אז אני אראה לכם למה התכוונתי. הנה זה ה - , מתוך הסטריט VIEW אז אנחנו רואים שפה יש כניסה שהיא היום הכניסה, של ספקים וכו', אני רציתי כאן לנסות להגיד שהחזית פה לא כל כך רואים אותה, אתם סימנתם אותה לשימור, אבל בוא נגיד ש - , מבחינתנו אני חושבת שעדיף להיכנס לחנייה מרחוב רמב"ן, מאשר ציר רק"ל, אז אולי עדיף אם זה, לא בגלל, שלא עניין השימורי שיעצור אתכם מלעשות את הפתרון הנכון עירונית, אז הנה החלק השני, כאן הכניסה שהם מציעים, אוקי מישהו ששאל, יש פה כניסה,

בן צור:

זו הכניסה הקיימת,

שרון דינור:

אני אומרת אתם,

בן צור:

זו הכניסה הקיימת ושוב,

שרון דינור:

בכניסה הזאתי, אבל בגלל שפה יהיה ציר רכבת הקלה יש היגיון להכניס את ה - , את הכניסה דווקא מהציר של רמב"ן את הכניסה הפרטית לרכבים.

איציק שוויקי:

אני אוסיף על מה שאמרה אדריכלית דינור, זה כניסה קיימת, אבל אתה רוצה להביא לפה עוד 60, 70 רכבת בשעת שיא בוקר, זה לא.

איציק שוויקי:

אני רוצה לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה מדרכה של המלך ג'ורג',

איציק שוויקי:

אני רוצה להפיל פצצה.

שרון דינור:

קדימה.

איציק שוויקי:

זה רחוב רמב"ן, רחוב רמב"ן זה רחביה, ברחביה דיברו על קומות, אתם הורסים את רחביה, כי גוש רחביה לא דיברו על מגדלים, על הגוש השני,

יוחנן וייצמן:

רק"ל, זה מסומן רק"ל.

איציק שוויקי:

לא, אבל אתה עכשיו הורס לי את רחביה, כי רחוב רמב"ן זה רחביה, מה לעשות? אתה תגיד מה שתגיד, רחביה זה רחוב רמב"ן, עכשיו אתה אומר לי בוא נקים מגדלים ברמב"ן עזוב. זה אתה הורס את ה - , את ירושלים, בזהירות.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שהוא צודק,

איציק שוויקי:

אני לא צודק?

יוחנן וייצמן:

לא, זה רק"ל.

איציק שוויקי:

זה בגוש רחביה?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה בתחום רחביה? כן,

משה שפירא:

זה לא בגבול רחביה,

עו"ד דני ליבמן:

גבול בניין שהוא על ציר הרק"ל הוא פינתי, אז או שהוא פינת רחביה, או שהוא פינת מרכז העיר, או שהוא פינת,

איציק שוויקי:

אבל זה שכונת,

עו"ד דני ליבמן:

אי-אפשר לעשות 30 קומות רק,

יוחנן וייצמן:

בטלביה לא אישרנו,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) של סנטימטר.

חיים כהן:

אני רק מזכיר לך ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

זה הרעיון, מה?

חיים כהן:

לפני כמה זמן.

עו"ד דני ליבמן:

אתה צודק, אבל זה לא מתאים,

איציק שוויקי:

אני גם התנגדתי לזה,

חיים כהן:

עד לצד השני של ה - ,

איציק שוויקי:

אני התנגדתי לזה, מה קרה לך? התנגדתי. התנגדתי שיעשו שמה 12 קומות, ולא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

התוכנית (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

זה שדרות הרצל זה לא פינת בית הכרם?

איציק שוויקי:

אז זהו, אז אמרתי,

עו"ד דני ליבמן:

נו, אתה צודק, אבל,

משה שפירא:

אף פעם זה לא היה ברחביה, תכנון רחביה המגרש הזה לא קשור אליו, כמו שהמגרש שלידו,

איציק שוויקי:

זה כן קשור.

משה שפירא:

של תחנת הרוח לא קשורה, לא, לא, לא, תסתכל, פה.

איציק שוויקי:

תחנת הרוח לא קשור?

משה שפירא:

לא, גם לא קשור לרחביה, זה גם לא קשור לרחביה,

איציק שוויקי:

אז מה?

משה שפירא:

אבל רחביה התחילה,

חיים כהן:

שרון, מה את אומרת על מה שהוא אומר?

שרון דינור:

לא, אני אגיד לך כזה דבר, אם, אני תמיד אני חושבת שהיה טעות היסטורית בכלל, לייצר מגדלים על הציר של קינג ג'ורג', כי זה, אבל אבל זה נעשה מחוץ, לפני אפילו שהייתי.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

עכשיו המדיניות, המדיניות שלנו והתוכניות שאנחנו מקדמים באזור הזה, הן למגדל, והם גוברים למגדלים, גוברים על תוכנית רחביה, אלא אם כן נגיד הייתי אומרת היה פה את ה - , את רוקפלר אז לא הייתי הורסת אותו ועושה שם מגדל, אבל,

חיים כהן:

את שואלת שאלה על תיאום ברגע זה. אתם נכנסים פנימה לרחביה. אתם, זהו, הוא, זה טיעון ש - , זה מה שמפריע לי עכשיו.

שרון דינור:

זה, הוא ברחביה, הוא צודק, אבל על הגבול, בגלל זה וב - , על ה - ,

משה שפירא:

לא, יש,

שרון דינור:

יש תוכנית, יש תוכנית, תוכנית, הוא ממש ממש בשוליים של רחביה,

עו"ד דני ליבמן:

חיים, מה שאתה,

יוחנן וייצמן:

9988 לא חלה פה, זה מה שהיא אמרה,

עו"ד דני ליבמן:

מה שאתה צודק חיים,

איציק שוויקי:

לא חלה?

שרון דינור:

לא, היא 9988, כן חלה, אבל אמרתי הוא בגבול,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שרון דינור:

הנה מגרש של 2.5 דונם, אני מראה,

עו"ד דני ליבמן:

התוכנית של הרק"ל, היא לא מחייבת,

יערה שאלתיאל:

אנחנו שוב לא רואים את התוכנית שלך, שרון.

שרון דינור:

הנה אני מראה,

עו"ד דני ליבמן:

מה שאני קראתי את התוכנית של הרק"ל, כשהיה מקרה, אוהל, אוהל שלמה ליד השוק. זה לא אומר שאתה חייב לתת לכל אחד שרוצה 30 קומות לכל אורך הרק"ל, זה אומר בשנות ההיסטורית ליד השוק, כמו אוהל שלמה, מישו לא, לא אמורים לבנות שם 30 קומות,

חיים כהן:

אבל זה אף אחד לא סופר.

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו פה כנראה ב - בפינת רחביה, זה לא, מתייחסים לזה, כמו לאוהל שלמה, או,

משה שפירא:

לא התייחסו לזה 100 שנה, לא התייחסו לזה ככה,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

משה שפירא:

כי אם נסתכל על היכל שלמה, לא קשור לרחביה, ובית כנסת הגדול לא קשור לרחביה, זה חלק מהציר, זה חלק מהציר אבל כמו ששרון הציגה בהתחלה.

איציק שוויקי:

זה קו פרשת המים. בכל הבניינים הגבוהים, הם נמצאים בצד השני, אוקי, להיום. אוקי, אם ניקח את הציר היכל שלמה לא גבה, ובית כנסת הגדול לא גבה,

משה שפירא:

לא,

איציק שוויקי:

הבית של, הבית של המפכ"ל לא גבה, והסוכנות היהודית לא גדל, והסוכנות היהודית זה מונומנט גם, עוד יותר. אז אני לא מבין, אני מדבר איתך על הגדה המערבית, ולא המזרחית.

משה שפירא:

לא,

איציק שוויקי:

המזרחית עשו מגדלים, מצידי שיעשו מגדלים ויעשו מגדלים, אבל פה אנחנו מדברים על, על רחביה, אני לא אומר 30 קומות,

משה שפירא:

לא, המינוח של זה,

איציק שוויקי:

אני אומר 12 קומות זה ניחא, אבל לא 30,

משה שפירא:

(לא ברור) שזה מדבר על רחביה,

איציק שוויקי:

זה מה שאני אומר, אבל תעשו מה שאתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה, זה הבניין האחרון ש - , מאשרים בו 30 קומות,

איציק שוויקי:

מי אמר?

יוחנן וייצמן:

זה המפה, מה אני אעשה?

איציק שוויקי:

מי אמר?

שרון דינור:

לא הבנתי, אה. לפי מדיניות רק"ל משמה יש,

יוחנן וייצמן:

מדיניות רק"ל זה מהחלקה,

איציק שוויקי:

מדיניות רק"ל היא מדברת על שימור גם,

שרון דינור:

רק שאתה לקחת בחשבון שגם על המבנה הזה מה שהוא אמר של דב כרמי, הוא יש כבר מקודמת תוכנית ל – 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

נכון, אני דיברתי, אני דיברתי על מדיניות,

איציק שוויקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה קשה להבין איפה, איפה כרמי נמצא, אני לא יודע זה,

שרון דינור:

הנה פה, פה, זה המקום הזה, אבל הוא הראה לנו שהקו של הזה, הוא בדיוק שמה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כאילו זה,

יוחנן וייצמן:

צודק.

איציק שוויקי:

זה רחביה, עכשיו פה רוצים מגדל, זה רחביה, צריך לשמר את רחביה, מה לעשות? זה שדרות בן מימון וזה רחביה,

יוחנן וייצמן:

אבל תיכנס למדיניות הרק"ל, כל הציר, על הציר,

איציק שוויקי:

תעשה מגדל במקום אחר לא פה.

יוחנן וייצמן:

אני נגד מגדלים בכלל, אבל אני אומר לך זה המדיניות,

שרון דינור:

תסתכלו רגע,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה,

שרון דינור:

מדיניות רק"ל עד 30 קומות,

איציק שוויקי:

אני (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בואי זה נקודה, ב – GIS אם תסתכלי במפה האמיתית היא קצת, עוד קצת,

שרון דינור:

נכון, זה מה שאני גם חושבת פה,

איציק שוויקי:

הנה מה זה האדום?

שרון דינור:

מדיניות רק"ל,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ורוד, זה, זה נבחן, זה לא אדום,

שרון דינור:

עד 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא, המצב פה הוא לא במקום הנכון.

איציק שוויקי:

עכשיו תשמע, אני רוצה להגיד לך מה גם כעשו 1 רקל רכבת הקלה,

שרון דינור:

הנה ה - ,

איציק שוויקי:

כתוב במפורש, איפה שיש שימור, תקפידו על השימור, וזה שימור, מה לעשות? כתוב, כתוב במפורש, אל תגיד לי לא. אני הייתי בדיונים האלה,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי בכ"ח אישרו 30 קומות?

איציק שוויקי:

בכ"ח אישרו 30 קומות?

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אבל השאירו את השימור, פה לא השאירו פה כלום.

יוחנן וייצמן:

פה אין מה לשמר.

איציק שוויקי:

אבל כ"ח, כ"ח זה לא,

יוחנן וייצמן:

שפירא יושב פה, הכול בסדר. אבל אני לא יודע מה לשמר פה.

איציק שוויקי:

זה שכונת גנים רחביה, כ"ח זה לא שכונת גנים, ורחביה זה מרכז העיר. עכשיו זה,

יוחנן וייצמן:

על ציר,

איציק שוויקי:

יש את,

יוחנן וייצמן:

כ"ח זה מחנה יהודה, זה היה,

איציק שוויקי:

תשמע, זה שכונה שאנשים רוצים לגור בה, ברוחה,

יוחנן וייצמן:

זה מבנה של,

איציק שוויקי:

ושילמו הון עתק על המבנים, אתה מקלקל להם, אתה מוריד להם את ה - , את הנכסים, אם אתה שם להם מגדל שמה, הם יתבעו את העירייה, כי זה מפריע להם לרוח.

משה שפירא:

לא, לא, יש, יש,

איציק שוויקי:

מפריע להם לנוף, אנשים מציצים מהבתים שלהם,

משה שפירא:

יש להם כל,

איציק שוויקי:

וזה רחביה,

משה שפירא:

לא, לא, דבר ראשון כבר היום המבנה הזה הוא חריג, הוא לא קשור לשכונה, ויש לך את כל המרחב הזה של, של מרכז המסחרי של תחנת הרוח, שהוא איזה באפר בין השכונה, זה לא, הוא לא יושב על (לא ברור) שכונה.

איציק שוויקי:

לא, לא,

משה שפירא:

היסטורית הוא לא (לא ברור).

איציק שוויקי:

קומה 30, אתה רואה את כולם,

חיים כהן:

אני חושב ש - ,

איציק שוויקי:

(לא ברור) יפה.

חיים כהן:

אני חושב, שוויקי,

שרון דינור:

שמה?

חיים כהן:

הוא פשוט צודק.

יוחנן וייצמן:

לא, בגישה הוא צודק, אני איתך, אבל תכלס מה?

איציק שוויקי:

גם אתה תסתכל במשקפת, בקומה 30 כל רחביה, כל הבתים של רחביה, יהיו פתוחים.

שרון דינור:

אבל אני אומר את זה, נלך לשני, ה – 96, אני חושבת שזה דוגמא יותר טובה להגיד את זה מאשר פה.

חיים כהן:

שמה?

שרון דינור:

של לעשות את מדיניות רק"ל על האזור הכי כאילו (לא ברור).

חיים כהן:

אני אגיד לך מה אני התנגדתי ביום רביעי עם כל הכבוד, היה מלחמת,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

(לא ברור) על הדבר הזה,

שרון דינור:

אמי אמר לי שרצית לאשר את זה.

חיים כהן:

לא, מה? מה רציתי? אני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש 8 קומות,

חיים כהן:

ברגע ש - , למה ביקשתי 8 קומות? כי אמרתי אם אני לא אעשה את ה - 8 קומות האלה פה, אז הם יתאחדו ויקימו לי מגדל של 30 קומות,

שרון דינור:

הם לא יכולים,

חיים כהן:

למה לא יכולים?

שרון דינור:

כי אנחנו נגיד להם - לא.

חיים כהן:

את יכולה להגיד - לא, אבל, אמרתי כן,

שרון דינור:

היו אצלי כבר, ואמרתי - לא,

חיים כהן:

אז אני אומר לך את תוכלי להגיד - לא,

שרון דינור:

אני חושבת,

חיים כהן:

ומתכנן המחוז אמר לי, שהם הולכים להתאחד, ואני אאשר להם 30 קומות,

שרון דינור:

אני לא, אני לא חושבת שהוא יכול לעשות את זה.

חיים כהן:

מה זה לא יכול לעשות את זה?

שרון דינור:

למה?

חיים כהן:

הוא יכול לעשות הכול.

שרון דינור:

כי כשיש לך החלטה של כל הגורמים פה שלא מגמגמים, הוא לא יכול.

חיים כהן:

אז אני אומר לך, מי מגמגם?

יוחנן וייצמן:

הלוואי והיית צודקת.

חיים כהן:

מי מגמגם? יואל היה מגמגם?

שרון דינור:

אנחנו,

חיים כהן:

מי? אז תעשי לי טובה, נו, אני מכיר,

שרון דינור:

מה אני אגיד לך? אני יכולה רק את האמת המקצועית שלי, לשים.

חיים כהן:

אני יושב בכל המקומות האלה,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

אני יודע בדיוק מה כל אחד רוצה.

שרון דינור:

אני אומרת את האמת המקצועית שלי, אני חייבת שלים כאילו, חייבת לשים.

חיים כהן:

בסדר, לכן אני אמרתי כל מה שאני, נלחמתי בנושא הזה לאשר, ולא רק זה, אלא שתוך כדי, תוך כדי דיברו עם אחד מהחברים התקשר,

שרון דינור:

לדן?

חיים כהן:

לדן, להגיד מה מו, והוא אמר - לא יקום, ולא יהיה, מבחינתו (לא ברור).

שרון דינור:

אז פה גם וועדת שימור תגיד את האמת האמיתית.

חיים כהן:

מה השאלה בכלל?

איציק שוויקי:

אני חושב זה ברחביה, כי כל האנשים יסתכלו על הבתים,

חיים כהן:

אני אומר לך האמת,

איציק שוויקי:

זה יהרוס את כל השכונה.

חיים כהן:

אני חושב שבתוכנית הזאת,

איציק שוויקי:

זה יהרוס את כל השכונה,

חיים כהן:

אני, אני מסכים איתך משהו, אני הייתי כשדנו במבנה ממול, במבנה ממול הסברנו, שבעצם יש מאחורה את הפארק יש מאחורה את הזה, ו - , תמיד דיברו על (לא ברור), תמיד הסתכלו על הצד האחורי, ולמה צריך וכולה, כל התוכנית,

יוחנן וייצמן:

זה כן,

חיים כהן:

כשאישרו את הפינוי בינוי הזה של הבניין המכוער, ומה שאת רוצה, זה היה בעקבות מה שקורה מאחורה. עכשיו אם אנחנו דנים,

יוחנן וייצמן:

אני גם חושב שההחלטה של (לא ברור), אנחנו עברנו נושא, אבל ההחלטה כן הייתה מושכלת, אבל אני מדבר עכשיו,

חיים כהן:

עכשיו כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אבל עכשיו לבנות את המבנה הזה,

איציק שוויקי:

כל רחביה,

חיים כהן:

ודנים כאילו שאנחנו דנים בבניין ממול, אנחנו דופקים את כל העסק.

איציק שוויקי:

כל רחביה, דופק את כל רחביה, כל רחביה יתנגדו לתוכנית, שלא תביני,

שרון דינור:

פשוט המדיניות,

איציק שוויקי:

את הורס את הרחוב, את השכונה.

שרון דינור:

היא עד 30 קומות.

חיים כהן:

אני אומר לך, אני לא, המדיניות לא (לא ברור).

שרון דינור:

והשימור פה לא יכול להיות לדעתי תירוץ, כי השימור מבחינתנו הוא לא לבניין ל - ,

איציק שוויקי:

שרון, הראש שלך הוא ראש,

שרון דינור:

לשימור,

איציק שוויקי:

הראש שלך כרגע,

שרון דינור:

לא, אני בן אדם פרגמטי,

איציק שוויקי:

של אמי ארבל,

שרון דינור:

לא,

איציק שוויקי:

ולא ראש של שימור,

יוחנן וייצמן:

אם את זוכרת, במלון הנשיאים, אנחנו ביקשנו לא לעבור את הגובה,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

של המבנה ממול.

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית זרקה את ההמלצה הזאתי לכל הרוחות.

שרון דינור:

ומה? וכמה אישרו לו?

יוחנן וייצמן:

10, או 18,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא זוכר, חיים בטח זוכר.

שרון דינור:

לא, אבל לא אישרו שם 30 קומות,

איציק שוויקי:

לא אישרו 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא, פה, פה מסוכס שאין 30,

שרון דינור:

לא 30,

יוחנן וייצמן:

מי? לא, (לא ברור) אזור מזרחה, או דרומה, איך שאת רוצה לקרוא לזה, ברור שאין 30,

שרון דינור:

אוקי, בסדר.

יוחנן וייצמן:

זה, על זה אין ויכוח,

איציק שוויקי:

תשמע, גם פה אין 30, כי כל הבתים פה לשימור, אז אין, רק חוץ, כולם,

יוחנן וייצמן:

כל הבתים פה לשימור, (לא ברור).

איציק שוויקי:

על זה אני מדבר איתך, שברחביה,

יוחנן וייצמן:

מה זה משנה?

איציק שוויקי:

אני מדבר על צד רחביה, כל הבתים לשימור,

יוחנן וייצמן:

כל הבתים לשימור,

איציק שוויקי:

מונומנט, שימור, שימור, כולם.

יוחנן וייצמן:

שימור שאנחנו הכנסנו כעת,

איציק שוויקי:

שימור מלא, שימור מלא.

יוחנן וייצמן:

ברשימה, לא, לא נכון.

ציפי רון:

רגע,

איציק שוויקי:

התוכנית הזאת אין שימור מלא. הבית של המפכ"ל שימור מלא,

יוחנן וייצמן:

הסוכנות,

איציק שוויקי:

הבית כנסת הראשי שימור מלא, והיכל שלמה שימור מלא.

שרון דינור:

אני פשוט,

איציק שוויקי:

על מה אתה מדבר? בחיך,

שרון דינור:

א',

איציק שוויקי:

כולם מונומנטים, כולם.

שרון דינור:

איציק, א', אני מציעה, אני חושבת, אני חושבת שמכל הדברים,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אל תרגז, כי אנחנו לא מחליטים,

איציק שוויקי:

לא, משה, אתה, אתה בסדר, עושה (לא ברור), אבל תסתכל, כל רחביה תתנגד ישימו להם מגדל בבית שלהם, בחיך, נו באמת. בשביל מה עשינו את תוכנית רחביה? אם אתה שם להם מגדלים.

שרון דינור:

אני פשוט חושבת,

יעל ביטון דה-לנגה:

לא שומעים כל כך טוב.

איציק שוויקי:

במפורש קו הרכבת הקלה לא דיבר על, על הריסת השימור, זה הריסת שימור, המגדל.

שרון דינור:

אני חושבת ש - ,

איציק שוויקי:

אני הורס את השכונה, את כל השכונה, אני מוריד להם גם את כל הכסף שלהם.

שרון דינור:

איציק, תיתן לעוד אנשים פה לדבר.

יוחנן וייצמן:

נכנסים לדיון פנימי, שלום.

שרון דינור:

טוב, תודה.

יוחנן וייצמן:

משה, (לא ברור) אתה בינתיים,

שרון דינור:

רגע,

משה שפירא:

אני אראה לך אחר כך, אחר כך.

איציק שוויקי:

לא לצלם אותי צועק.

עו"ד דני ליבמן:

31 קומות,

ציפי רון:

תגיד, תגידו חברים,

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד שבמסגרת (לא ברור) את הקרבות, אז הקרב הזה, הוא קרב שאני לא מתאמצת עליו, כי מבחינת,

איציק שוויקי:

כל רחביה תקום על הרגליים, אני אגיד לך, כל, כל רחביה.

שרון דינור:

איציק, אני חושבת שאתה טועה,

איציק שוויקי:

לא,

שרון דינור:

לדעתי אתה טועה, אבל בבקשה אתה מוזמן.

איציק שוויקי:

למה במושבה הגרמנית אין מגדל אחד? את יודעת למה אין מגדל?

משה שפירא:

הגודל, הגודל של המגרש של תחנת הרוח הוא פי 2 יותר רחב מרחוב המלך ג'ורג'.

איציק שוויקי:

הוא לא לשימור.

משה שפירא:

אז להקשר שלך, לא, אבל הוא בבאפר שנוצר,

איציק שוויקי:

אין באפר, הבאפר זה ה - , זה הסמטה הקטנה הזאת להורדת בקבוקי חלב, זה הבאפר, תשמע, אתה אומר לי, אני הייתי שם, אני הייתי שם בשכונה הזאת, אם לא הייתי חי, ולא הייתי גר, היית אומר,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

אני עבדתי במלון הזה, אתה מספר לי סיפורים?

שרון דינור:

לבל – בוי יש פה זכויות רגשיות,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

משה שפירא:

זה (לא ברור) עשית מזה, זה נמצא בפרוטוקול.

יוחנן וייצמן:

טוב, חברים,

שרון דינור:

אני חוזרת ואומרת שבמסגרת הערכים של ה - , הערכים פה הם לא מאוד גבוהים. החזית הטובה הממש טובה והמפורסמת והזהותית של הנקודה הזאת, זה החזית לרמב"ן. אני מבחינתי גם הנושא הזה של ההפקעה במגרש של 2.5 דונם, אפשר, בדרך כלל התכתבתי עם אמי במהלך הדיון,

חיים כהן:

מה הוא חושב?

שרון דינור:

הוא אמר לי שבדרך כלל מרכז העיר זה כאילו נקרא עדיין סוג של מרכז העיר, לא לוקחים הפקעה, אבל אמרתי לו זה מגרש לא טיפוס, הוא 2.5 דונם, השימור פה לא יכול להיות פונקציה כי השימור מבחינתי אפשר גם להחליט שמשמרים פחות, וגם ככה הם משמרים רק, רק את הקליפה החיצונית, אפשר לעשות פה הפקעה, אם רוצים,

יוחנן וייצמן:

איפה כתוב שמרכז העיר לא לוקחים הפקעה?

שרון דינור:

לא, הם פשוט בדרך כלל זה קטן, ואתה רוצה שיהיה שם מסחרי, או בחזית פעילה, אתה לא רוצה לסגור את זה עכשיו לכל מיני דברים, לא כתוב את זה, לא כתוב.

יוחנן וייצמן:

אם אני מנסה, בוא נגיד (לא ברור) אין פה צורך, אבל אני לא יודע מה,

חיים כהן:

אז מה שאת אומרת זה (לא ברור),

שרון דינור:

הם רוצים, הם העדפה היא כאילו שיהיה איזה משהו עירוני, חי, אני יכולה להבין את זה, המגרש הזה מספיק גדול,

חיים כהן:

אני אומר שההפרשות אנחנו לא צריכים לדון בזה,

יוחנן וייצמן:

לא רק, לא, יש פה כן,

שרון דינור:

זה משהו עקרוני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כן צריכים לדון בזה פה, ואני אסביר למה, כי יש סיכוי, ואני לא אומר שזה חייב להיות, שזה או הפרשה, או שימור,

חיים כהן:

לא, ממש לא,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שלא, אבל אדריכלית דינור אומרת סטופ.

שרון דינור:

אני אומרת, לא, אני אומרת לא להתחיל בכלל מהדיון הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

בוודאי,

שרון דינור:

של להתחיל להפחית ממה שהם הציעו,

חיים כהן:

אני אגיד לך למה אני,

שרון דינור:

אבל אני לא מאמינה לנדיבות אליה, הגדולה שבגללה הוציאו שימור, הוציאו שימור, כי לא רצו לעשות פה את הנושא הזה של הפרשה.

חיים כהן:

שרון, אני אסביר לך משהו למה אין לי אין דילמה כזאת.

שרון דינור:

בסדר,

חיים כהן:

לתוכנית הזאת, את יודעת למה אין לי בתוכנית הזאת? למה לי אין דילמה בתוכנית הזאת,

שרון דינור:

כן, למה?

חיים כהן:

כי אני חושב שאסור לאשר אותה בכל אופן.

שרון דינור:

אוקי, זה,

יוחנן וייצמן:

הוא ושוויקי.

אורית לנדסברג:

שמה? אנחנו לא שמענו.

שרון דינור:

שאסור לאשר אותה,

חיים כהן:

שאסור לאשר אותה,

יוחנן וייצמן:

חיים חושב כמו, חיים ושוויקי אומרים, חבר'ה, זה רחביה,

חיים כהן:

זה רחביה, זה פשוט לדפוק את כל המערכת האחורית של רחביה,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

זה להכניס אצבע בעין לכל האנשים האלה ש - , בוא נגיד אידיאולוגית גרים איפה שהם גרים, ו - , אני לא מוכן להיות שותף לדבר כזה, זה אני אומר את זה בהכי כנות שיש, ואני אגיד לכם את האמת, עוד יותר, גם כשאנחנו מדברים, אבל זה חלק ש - , קחו את זה בהבנה מה שאני הולך להגיד, ולא אישית. כשאנחנו מדברים על תוכניות הרבה פחות זה כמו מע"ר צפון וכל מיני,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

מקומות שהייתי אומר, החירבה של ירושלים. ושאני לא יודע מה, פתאום כולם צצים לי פה, עם כל ה - , אני לא יודע מה, פה שהולכים לדפוק את כל השכונה, אני הורס על חנות כזאת רוחבית, אני בהלם, אני מודיע לכם,

שרון דינור:

זה המדיניות שלנו,

חיים כהן:

אין לי תקציב, תשמעי, עזבי אותי מדיניות, אני את המדיניות זה כמו בשר בלי עצם, אפשר לשחק איתו איך שרוצים, בסדר? בסדר,

יוחנן וייצמן:

ואם את לא מאמינה תשאלי את הוועדה המחוזית,

חיים כהן:

(לא ברור). פה הלכתם קיצוני, קיצוני, קיצוני.

איציק שוויקי:

דורסים את התושבים.

חיים כהן:

זה מה שאני חושב,

איציק שוויקי:

אתם דורסים את התושבים זה ליד.

חיים כהן:

ולא רק זה, אלא שאני גם מסכים עם שוויקי מה שהוא אומר, לא יהיה תושב אחד ברחביה, שלא יתנגד לתוכנית הזאת, וזה לא יצא לפועל. ככה אני חושב.

יוחנן וייצמן:

טוב, החבר'ה בזום אחד אחד דעות, מי רוצה ראשון?

שרון דינור:

אורית רוצה,

יוחנן וייצמן:

אורית,

שרון דינור:

אורית,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית אורית לנדסברג,

שרון דינור:

אורית,

אורית לנדסברג:

אפשר,

יוחנן וייצמן:

אורית, סליחה,

אורית לנדסברג:

לקבל את ה - , אפשר לקבל את רשות הדיבור?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

כן, גם אני מבקשת רשות דיבור אם אפשר.

אורית לנדסברג:

אוקי. אז מה שאני רוצה להגיד זה כשמתייחסים למלון המלכים חייבים לדעת שחייבים להתייחס לכל הכניסה לרחביה מהצד הזה. זאת אומרת שיש לנו את המנזר, ויש לנו את הבניין של כרמי, ויש לנו את הבניין הזה. ואני יודעת שלבניין של כיכר פריז, הולכים להקים איזה 30 קומות, אפילו יותר. אז צריך, כשנותנים על גבי זה עמדה, להתייחס ל - , זה כמו שער הכניסה לרחביה, ולכן להגיד, מה שמחליטים לגבי מלון המלכים, צריך להסתכל גם על הבניין של כרמי, להסתכל על כל המרחב הזה, כי זה לא נקודתי, זה מה שאני אומרת. ההתייחסות למלון המלכים איננה נקודתי, היא צריכה להיראות כמו שאנחנו רואים את כל קו הרכס, עם המבנה ציבור בעצם או המוסדות שיש לנו, יש לנו את המלון, יש לנו את הכיכר, ואחר כך יש לנו עוד פעם את ה - , מנזר, זה מקום מאוד מאוד ייחודי וחד פעמי במקום הזה, גם קו הרכס, וגם המוסדות שמובילים שם, שנשענים על הציר הזה. ולכן צריך להסתכל על הכול ביחד, ואם יש עמדה שלא מרימים, ויש היגיון לא להרים, אז לא להרים, לקחת את כל הקו הזה ולהגיד אותו אני משמר כיחידה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מי עוד רצה לדבר?

עו"ד דני ליבמן:

ציפי,

ציפי רון:

כן, אני, אני מבקשת משהו,

שרון דינור:

לא עמדה בתנאי סף.

יוחנן וייצמן:

לא עמדה בתנאי סף.

ציפי רון:

אם אפשר?

שרון דינור:

כן, בבקשה.

ציפי רון:

זה קצת קשה בזום. כן, אפשר?

יוחנן וייצמן:

רק את.

עו"ד דני ליבמן:

כולם מקשיבים לך.

ציפי רון:

אני, אז אני חושבת ש - , כל הכיכר הזאת כיכר פריז, מחייבת תכנון ייחודי ככיכר, הכיכר הזאת נמצאת במקרה גם על קו פרשת המים העולמית, שזאת נקודה חשובה מאוד שירושלים זכתה בה, ובמיקום הזה. יש לזה משמעות עצומה, שחובה עלינו גם להתייחס אליה. גם השימור, וגם בתכנון. אני חוזרת עוד פעם, גם בהיסטוריה של ירושלים, וגם בהיסטוריה הסביבתית שלה, זה קו פרשת המים העולמי, בין האזור של מדבר יהודה, ים המלח וכולה וכולה, וים התיכון, אנחנו חייבים לתת על זה את הדעת. זה לא יכול להיות שלכל פינה תבוא תוכנית בנפרד, וכל אחד הישר בעיניו יעשה זה לא יכול להיות. הנקודה השנייה, זה העניין של ההשפעה על רחביה. אנחנו מדברים פה על הגבול המזרחי של שכונת רחביה, אנחנו מדברים פה על מגדל של 30 קומות, יש לזה השפעות סביבתיות עצומות מעבר ל - , מעבר להשפעה הויזואלית וכן הלאה, אני חושבת שהיא הייתה צריכה להיות כאן התייחסות סביבתית כבדת משקל, הצללה, רוח, סביבה, שימור, זה לא יכול להיות שתבוא תוכנית נקודתית שלא נותנת מענה לכל השאלות האלה. אני לא ראיתי גם בנייה לגובה בצורה הזאת, על הגדה הזאת המערבית של רחוב קינג ג'ורג', אנחנו מוכרחים לראות איזה שהיא הסתכלות כוללת, זה לא יכול להיות שכל יזם יבוא עם התוכנית שלו, שיש לה השלכות כל כך, כל כך גדולות וזה ייבחן כתוכנית נקודתית, אין מקום לדבר כזה. בייחוד לא בנקודה שהיא כל כך חשובה לעיר. זה לא ייתכן, אז אני חוזרת עוד פעם, שכונת רחביה היא שכונה לשימור, יש השפעות כבדות משקל לבנייה הזאת, על מה שיקרה ברחביה מכל סיבה, מכל כיוון גם גובה, גם הצללה, גם משטר רוחות, ושאלות של איכות חיים, כל מה שקורה שם. אנחנו לא רואים פה שום השלכה. אני לא יודעת באיזה וועדה זה יידון או לא יידון, או כן נדון, לא יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

מבחינת של לאשר,

ציפי רון:

תוכנית נקודתית כזאת,

יוחנן וייצמן:

הלאה, מישהו עוד רוצה לדבר?

איציק שוויקי:

יעל, יעל, איפה יעל?

ציפי רון:

עצומה ממה שאנחנו מקבלים,

חיים כהן:

מי אומרת לאשר?

יוחנן וייצמן:

לא, שאין לאשר.

חיים כהן:

אין לאשר.

ציפי רון:

אני סיימתי.

איציק שוויקי:

יעלה, את רוצה לדבר? או שהיא ירדה,

שרון דינור:

לא, היא פה, היא פה,

יוחנן וייצמן:

מישהו מהזום רוצה לדבר?

יעל ביטון דה-לנגה:

אתה שואל אותי?

יוחנן וייצמן:

האם מישהו רוצה לדבר, כן,

יעל ביטון דה-לנגה:

אני חושבת ש - , איציק ידבר בשמי, כתבתי את מה ש - , כי קצת לא, לא מצליחה לדבר כאן.

יוחנן וייצמן:

אז תקריאי לנו מה שהיא אומרת,

יעל ביטון דה-לנגה :

אתה יכול?

איציק שוויקי :

כן,

יעל ביטון דה-לנגה :

איציק, אתה שם?

איציק שוויקי :

כן, אני שומע,

יעל ביטון דה-לנגה :

אני אשמח שתדבר במקומי.

איציק שוויקי :

טוב,

יעל ביטון דה-לנגה :

אם אתה יכול. איציק,

איציק שוויקי :

כן, אני אדבר,

יעל ביטון דה-לנגה :

אני פשוט מאוד משתעלת, וזה קורה לפי פתאום, כמו שאתם זוכרים,

איציק שוויקי :

זה בעייתי לתוכנית רחביה, מדובר על 5 קומות מה שנאמר לי שכל כיכר תהיה מגדלים למעט
טרסאנטה,

שרון דינור :

הטרסאנטה גם הגישו עכשיו בקשה לבחינת,

איציק שוויקי:

טרסאנטה גם רוצים?

שרון דינור:

כאילו הם בייעוד מגורים, ויש להם שטח גדול פה, לידם, כן.

איציק שוויקי:

לידם רוצים מגדל?

עו"ד דני ליבמן:

ליד,

יוחנן וייצמן:

ליד,

שרון דינור:

הנה פה תסתכלו, הגודל של המגרש שלהם, אתם רואים. למה אתם חושבים שהם לא רוצים?

איציק שוויקי:

אני רוצה לעשות, אני רוצה להפיל פצצה זה רחוב רמב"ן, רחוב רמב"ן זה רחביה, ורחביה דיברו על קומות, הם הורסים את רחביה, גוש רחביה לא מדובר על מגדלים, על הגוש השני בית כנסת גדול (לא ברור), זה אני אמרתי, (לא ברור) נכון, טוב, זה בעייתי מה שהיא אומרת, והתוכנית בעייתית, ולא מדובר על 5 קומות, נאמר לי (לא ברור) מגדלים למעט טרנסאטה זוועה, זוועה. בסדר? תיקנתי את הכותרת כי היא לא חינוכית, זה כל מיני, וכל מיני בעצם, כדי שירדו ממני. מי זאת (לא ברור). זה מה שהבנתי.

יעל ביטון דה-לנגה:

אוקי, אני רק אגיד משהו, שאצלנו היהודים אומרים, ואם משהו אכל שום וריחו נודף, זה לא אומרים לו - תמשיך לאכול, כי ממילא מסריח כבר, הפוך, ההיפך. ממש ההיפך.

שרון דינור:

לצחצח שיניים.

יעל ביטון דה-לנגה:

שרון,

שרון דינור:

כן,

יעל ביטון דה-לנגה:

אני מפנה אליך. כי אמרתי מה שאמרת בפתיח,

שרון דינור:

כן,

יעל ביטון דה-לנגה:

ואני הרי הבעתי את עמדתי גם במקומות, ובהזדמנויות אחרות, זה שטעו בעבר, וזה שאנחנו תקועים עם כמה סלמים בהיכל של (לא ברור) ירושלים זה לא אומר שצריך להמשיך ולתת לזה גיבוי. אז יש מקומות שעצמנו עיניים, את האף, וסתמנו את האף. אבל זה לא אומר שממש, בפרוזדור שלפני הטרקלין, בפרוזדור ממש, זה אפילו קרוב יותר מחסבון,

שרון דינור:

כן,

יעל ביטון דה-לנגה:

האגן הקדוש לעיר העתיקה, ולקו פרשת המים, המיתולוגי ההיסטורי, בכזאת קלות, עצרו את זה. צריך להתנגד, גם זה, גם סליחה,

שרון דינור:

כן,

יעל ביטון דה-לנגה:

גם שזה בחצר האחורית, וגם שזה הולם את המדיניות, של הרק"ל, באמת אז בואו נשים ב - , ממש בכיכר ספרא נעמיד 20 מגדלים מה קורה פה?

שרון דינור:

אני יכולה,

יעל ביטון דה-לנגה:

באמת לא האמנתי.

שרון דינור:

אני רואה שגם אורית רוצה להגיד עוד משהו, וגם אולי יערה,

יעל ביטון דה-לנגה :

מה שאני רואה זה שאיזיק קרה הודעה שלא הייתה אמורה להישלח אליו.

יוחנן וייצמן :

יופי.

יעל ביטון דה-לנגה :

ההודעה האחרונה לא רלוונטית.

שרון דינור :

והוא הקריא לנו אותה?

מורן בן זיו :

כן,

יוחנן וייצמן :

כן, מי שיקרא את התמליל, ייהנה, זה העיקר.

איזיק שוויקי :

לא, הוא לא יבין. גם אני לא הבנתי,

יוחנן וייצמן :

לא, אני גם לא הבנתי,

איזיק שוויקי :

זה בסדר, אף אחד לא הבין.

אורית לנדסברג :

לא הבנו.

שרון דינור :

בוא נגיד שיכל להיות יותר מביך.

יוחנן וייצמן :

טוב, מי עוד רצה לדבר?

שרון דינור:

אני ראיתי שאורית מצביעה,

יוחנן וייצמן:

אם (לא ברור),

שרון דינור:

אולי גם יערה רוצה, כי יערה עוד לא דיברה.

יוחנן וייצמן:

תשאל אותה.

שרון דינור:

יערה, את רוצה להגיד משהו ואז אורית?

יערה שאלתיאל:

אני הדבר היחיד שרציתי להגיד זה שאני מסכימה לראייה הרחבה שצריך לבחון את הדבר הזה, ולא להתייחס אליו רק כאל המבנה עצמו, אין ספק שה – 30 קומות, נראה די מבהיל, וגם מעבר ל - , כל הדברים שאמרו כבר לגבי הראייה הרחבה, גם הנושא של התנועה צריך לבחון אותו עוד פעם אחת בראייה של כל הכניסה לרחביה, וכל התנועה הכללית, ואני חושבת שאז אפשר יהיה לקבל תשובות, בעצם כשמסתכלים על זה ככה, זה מאוד מבהיל. זהו. זה מה שיש לי.

יוחנן וייצמן:

אם אני מבין פה כל הדעות,

שרון דינור:

תראו, את זה הם לא יעשו, אתם רואים עכשיו את ההדמיה שלהם, נכון? מה שהם לא הראו, כי הם רצו להראות את הבניין שפה, יש תוכנית כבר שהוגשה עוד לא עמדה בתנאי סף, אבל,

איציק שוויקי:

הן לא תואמות,

שרון דינור:

(לא ברור) אותה כבר של 30 קומות,

חיים כהן:

איפה זה אושר? אני רוצה להבין,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

עוד לא,

שרון דינור:

מהנדס העיר בתיאום מראש, אמר זה,

יוחנן וייצמן:

אמר כן,

שרון דינור:

בסדר, אני מספרת,

יוחנן וייצמן:

זה היה פה, הבניין הזה לא היה פה?

שרון דינור:

לא, לא היה.

חיים כהן:

את שואלת אותי?

שרון דינור:

אני מספרת לכם,

חיים כהן:

גם כשזה יגיע לפה,

שרון דינור:

ופה יש גם,

חיים כהן:

אני מתכוון להגיד את אותו דבר,

שרון דינור:

כן, אני אומרת לך רגע אבל גם את זה,

חיים כהן:

מאותה סיבה.

שרון דינור:

רק רציתי,

חיים כהן:

ואני מודה בהזדמנות זאת, (לא ברור) שוויקי, שהאיר את עיני, כי אם ברגע שהוא באמת אמר את המשפט, זה חלק כניסה לרחביה, התחלתי לדמין את ה - , הסיטואציה הזאת, הוא צודק, ונזכרתי בכל הטיעונים שדיברנו על המבנה ממול של הפינוי בינוי שאישרנו את ה - 30, אנחנו כל הזמן הרחקנו ברחביה, ואמרנו זה הכול כלפי מטה, הכול כלפי מטה, כי ידענו,

שרון דינור:

גם היה פינוי בינוי. זה גם היה,

חיים כהן:

הפינוי בינוי, אבל מאוד נזהרנו להרחיק את הדבר הזה מרחביה. עכשיו כשזה מגיע לגוף הקודש קודשים, עכשיו אנחנו פתאום, כאילו שום דבר.

שרון דינור:

אורית, את רצית להוסיף עוד משהו?

אורית לנדסברג:

כן, אני רוצה להיות, תסלחו לי להיות טיפה צינית, אני חושבת שאם תעשו משאל בין בודקי התוכניות מלמטה ועד היושבת ראש לגבי קו פרשת המים, אני לא בטוחה שזה עולם הערכים שמוכר לה. אני אקדים ואומרים, שקו פרשת המים, אחד הדברים בקו הזה, ידעו תמיד את חומות העיר העתיקה, ובניין אחרי בניין, מסתירים את העיר העתיקה, מירושלים המערבי. אז שאחר כך לא יבכו שלקחו לנו את העיר העתיקה, ויזואלית (לא ברור).

שרון דינור:

מה קרה? מה קרה לה?

עו"ד דני ליבמן:

לא שומעים,

שרון דינור:

לא, היא נעלמה לנו, היא ירדה מרוב התרגשות.

מורן בן זיו:

התנתק לה?

חיים כהן:

בגדול אנחנו מבינים ורואים עכשיו,

אורית לנדסברג:

אתם שמעתם אותי?

יוחנן וייצמן:

לא, את המילים האחרונות לא.

שרון דינור:

תחזרי שוב.

אורית לנדסברג:

מה שרציתי להגיד, שויזואלית כבר לקחו לנו את העיר העתיקה. למה? כי מתכננים שם מגדלים שלא מאפשרים את ה - , כל הרעיון של בנייה בטופוגרפיה, שיש דירוג ולא מגדלים שחוסמים את המבט מהמקום שהוא הכי גבוהה בעיר.

יוחנן וייצמן:

תראי אני רואה שיש פה איזה הסכמה, למעשה מקיר לקיר על הנושא הזה.

עו"ד דני ליבמן:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

צריך לנסח החלטה, אני ארצה אולי שתעזרו לנסח, בוא נעבור לתיק הבא עם הממתינים ונסח את זה. החלטה בגדול הוא צריכה לומר שאנחנו מבקשים לא לאשר את התוכנית, זה עמדת כל החברים. מטעמים, מהטעמים, שלושה טעמים בעצם,

חיים כהן:

רגע השאלה מה שרון, אם אנחנו הולכים להצבעה מה שרון אומרת.

שרון דינור:

אני באמת מתלבטת, כי אני חושבת שיש פה,

יוחנן וייצמן:

נשמעו פה דברים,

שרון דינור:

רגע, נשמעו פה, אבל כאילו במסגרת הדברים שעליהם אני נאבקת, אני חושבת שבמגרש של 2.5 דונם שהוא צמוד ל - , לרצף של בניינים אחרים,

איציק שוויקי:

שרון,

שרון דינור:

רגע, תן לי לדבר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אני כאילו מבינה למה זה מתבקש, כי המדיניות אומרת, כי הוא לא דרמטי לשימור, כי הוא ממש על הגבול, ומה לעשות שמה על הגבול, כל הדברים שאנחנו רואים פה בוועדה מתעסק, מה שעל הגבול תמיד הוא מקבל את ה - , עוד נגיסה, כמו, אתם זוכרים בצומת אורנים שהסתכלנו שמה על הזה, הוא אומר שאין מגדלים, יש שם מגדל, במושבה גרמנית, בתחום של מושבה. אז כאילו מקומות האלה שהם כאילו, לא, לא, המבנה שיש שם הוא לא רוקפלר, עוד פעם. היה נראה לי שכאילו הגיונית גם לאור מה שהולך שם בסביבה, אני לא הייתי אגב בדיונים מה שחיים אמר על הרזניק, על המבנה השני, ושאמרתם

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

שרון דינור:

שלא יפלוש לרחביה,

יוחנן וייצמן:

אני הצבעתי נגד.

שרון דינור:

אני אומרת לעצמי כאילו, בואו, בואו תגידו את הדברים, אני רוצה להגיד שהדברים האלה, אני נורא רוצה להיאבק עליהם במקומות שיותר יהיה קל לי להצליח, בטרסאנטה, ב - , איפה שהתוכנית של המדיניות לא זה, אבל איפה ש - , כאילו פה.

חיים כהן:

אני, אני אגיד לך,

שרון דינור:

שערכי השימור הם לא מובהקים, ושיש מגרש גדול שיהיה יכולת (לא ברור) עירונית. ושהמדיניות, כאילו כל ההצטרבות של הדברים האלה, היא מקשה עלי להגיד,

חיים כהן:

אני,

שרון דינור:

שהמלחמה פה תצליח,

חיים כהן:

אני אגיד לך,

איציק שוויקי:

אני אגיד לך למה, חיים, שנייה, שנייה,

חיים כהן:

התושבים שהצביעו לראש העיר, שנייה, אני אגיד לך משהו, הגיע עכשיו אני, לא, לא קשור לתוכנית הזאת,

שרון דינור:

כן, כן,

חיים כהן:

(לא ברור) תוכנית, היה פה תוכנית בעבר של, יוחנן אתה איתי?

יוחנן וייצמן:

אני איתך אני מנסה, אני פשוט אין לי חשמל.

חיים כהן:

היה תוכנית,

יוחנן וייצמן:

עברתי הנה.

חיים כהן:

היה תוכנית של (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אצלכם יש חשמל בחצי השני של השולחן?

חיים כהן:

זה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לכם.

מורן בן זיו:

נראה לי שכן.

יוחנן וייצמן:

כן?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש שמה תקע פנוי?

עו"ד דני ליבמן:

שקע.

יוחנן וייצמן:

שקע.

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר.

שרון דינור:

כן, חיים, מה התחלת?

חיים כהן:

היה תוכנית של קרלין לפני כמה זמן,

שרון דינור:

שירד לתיאום.

חיים כהן:

זה מקום שזה מוקד הקאסבה, זאת אומרת אין מישהו שישים שקל לשמר משהו במקום הזה. ואנשים שנמצאים שמה זה אידיאולוגי רק, רק שיהיה כמה שיותר הרוס, וכמה שיותר זה, בשום צורה לא לנסות לבנות. כי ושמה הלכנו בקיצוניות, בקיצוניות רוחבית, לא, הקיר, הסיפור, הזה, הזה פתאום, כל הדעות יצאו על הדבר הזה. זה מפריע לי מאוד, כי אני חושב שדווקא שמה יכולנו כן להסיט טיפה מהמדיניות, דווקא שמה, יכולנו כן להגדיל ראש, דווקא שמה, ידענו שאם יש מקום שאנחנו יכולים קצת לשנות את האוכלוסייה, גם להוריד את הקיצוניות במקום, גם לעשות איזה שהוא שינוי תדמיתי רוחבי, לא דווקא כזה, אבל זה יגלוש למקומות אחרים שאין לנו גישה בסופו של דבר לשם. אבל אם נתחיל מפה, במשהו ששונה טיפה, מה זה קשור לפה? אני אגיד לך אותו דבר, כשמגיע לפה, פתאום אנחנו יודעים לחרוג טיפה, לתת הסברים,

שרון דינור:

אין פה חריגה, סליחה,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

זה בדיוק, אם זה היה בחריגה הייתי איתך, אני אומרת דווקא במקום של מובהקות,

איציק שוויקי:

מי שבחר לראש העיר, שיהיה ראש העיר זה תושבי רחביה,

שרון דינור:

אני לא עובדת לפי תושבים,

איציק שוויקי:

ולא מישוהו אחר,

שרון דינור:

חבר'ה,

איציק שוויקי:

ראש העיר,

שרון דינור:

(לא ברור) ציבור.

איציק שוויקי:

מי שבחר שיהיה ראש העיר משה ליאון,

חיים כהן:

לא, זה גם מע"ר צפון.

איציק שוויקי:

זה גם מע"ר צפון.

חיים כהן:

וגם במע"ר צפון הם מתעללים מהם,

יוחנן וייצמן:

חוץ ממני,

חיים כהן:

נכון,

איציק שוויקי:

כי אתה לא יכול, מה?

חיים כהן:

לא משנה,

איציק שוויקי:

לא, לא משנה, גם הבית של ראש העיר הוא ברחביה,

חיים כהן:

זה לא קשור,

איציק שוויקי:

נו אז מה? זה לא קשור. מה שאני אומר זה ה - , מדיניות, זה מדיניות שהיא כרגע לא נכונה, כי גם בקו הרכבת הקלה מוגדר במפורש, שצריך שים לב לשימור, ולהקפיד על השימור, שימו לב.

שרון דינור:

הם שמים, הם עושים שימור פה, כן?

איציק שוויקי:

זה לא קשור לשימור, לא, לא, השימור הוא אף פעם לא נקודתי, הוא גם מרחבי, ותבינו את זה, לפעמים, כי לפעמים כל האזור הוא שימורי, ואז שומרים על כל האזור, לא בגלל בית אחד. ומה שקרה בירושלים בזמנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

בבוכרים למשל, עשו נקודתית, ובגלל שעשו נקודתית, שברו את ה - , את המרקם,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

כי לא, זה לא חוכמה לעשות נקודתית, נקודתית, נקודתית. ולמה עצרו ברחביה? למה עשו 99, 77-78? ברחביה? בגלל שלא לעשות את הסיפור הזה, בבוכרים, כי את לא זוכרת את זה, היית ילדה, אבל בוכרים נהרסה לא בגלל זה, בגלל נקודתיות. בגלל שאחד קיבל, ההוא למה אני לא קיבלתי, ולמה השלישי לא קיבל, ונגמרה הבוכרים.

ציפי רון:

היו חריגה, שהיו חריגה מתוכנית שימור שכונתית.

איציק שוויקי:

פשוט אנחנו, מה שאת אומרת כרגע, בתור אחראית שימור, את לא היית צריכה להגיד את זה.

שרון דינור:

אתה לא תבוא ותגיד לי מה אני צריכה,

איציק שוויקי:

לא, את צריכה, לא,

שרון דינור:

אני לשאלתכם, אני לא חושבת שאני יכולה להצביע נגד עמדה מובהקת של מהנדס העיר, אני גם מקצועית חושבת ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

זה בעיה, צריך להבין,

יוחנן וייצמן:

אמרתי לך עכשיו,

שרון דינור:

לא, אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

אנחנו הולכים לריב כעת,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי:

את לא מהנדס העיר, את יכולה לבוא ולהגיד מה,

יוחנן וייצמן:

למהנדס העיר יש פה אצבע, וזכותו (לא ברור).

שרון דינור:

לא, אבל העמדה המקצועית שלי פה, אומרת שאם, שיש פה משהו, וזה לא המקום, יש לי הרבה מקומות שנראה להם את הבעיה,

יוחנן וייצמן:

אז בעצם ככה, חברי הוועדה,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא באחד,

איציק שוויקי:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

תראי, את יודעת מה? אני אעשה הצעה שכן תוכלי להיות בעמדת,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

על כל העמדות שנשמעו, אני דרך אגב בהתחלה חשבתי, הייתי יותר ליבראלי,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל אני שומע פה את כל הדעות,

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד ככה, שאנחנו מבקשים לא לאשר את התוכנית כפי שהוצגה. נכתוב סיבות, אחד מהם גם את ה – 60 – 40,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ואחד מהם רחביה, ונכתוב מספר סיבות.

חיים כהן:

מה זה 60 – 40?

איציק שוויקי:

אין פה הפקעה של מאה אחוז.

חיים כהן:

זה לא בגלל זה.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר,

שרון דינור:

לא, הוא אומר גם להגיד את הסיבות.

יוחנן וייצמן:

אני אומר אנחנו ניתן רשימת,

איציק שוויקי:

כביש,

יוחנן וייצמן:

תנועה לא נכונה, 60 – 40, רחביה, לכתוב שלוש סיבות.

שרון דינור:

ואז תגיד, שתוכנית מתוקנת, ככל שתוגש תעלה לוועדה שוב,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל, הם יצטרכו להבין שעמדת חברי הוועדה פה לפחות,

חיים כהן:

וייצמן, וייצמן שנייה, התוכנית של 60 – 40 עם כל הכבוד זה לא אמור לדון בוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אתה רוצה שיהיה פה אחד הצבעה,

חיים כהן:

אבל לא, אבל תקשיב לי רגע, אני לא רוצה שהשולחן הזה יתעסק בדברים השולחן הזה לא צריך לדון.

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

כי אני מאוד הרבה פעמים אני אומר, זה נושא נקודתי, שזה קשור לוועדת תכנון, שזה יגיע לוועדת תכנון, אנחנו וועדת שימור. כן 60 – 40, ושזה יגיע,

יוחנן וייצמן:

אז לא, לא, אז אני אגיד לך למה כן,

חיים כהן:

אנחנו נדון שמה, כן 60 – 40, לא 60 – 40. זה לא אנחנו, אנחנו לא השולחן לדון בנושא של 60,

שרון דינור:

דווקא לנושא של ההפקעות לפעמים יש קשר לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, יש קשר לשימור, אני מסכים עם זה, רציתי,

שרון דינור:

לפעמים יש חלקים שהם דווקא החלקים של השימור, שאתה רוצה שהציבור יהיה,

יוחנן וייצמן:

או הפוך.

שרון דינור:

ייכנס אליהם, או להיפך, נכון, יש כאילו,

יוחנן וייצמן:

ועוד דבר, לפעמים אתה אומר יש פה התנגשות של ה – , התנגשות של הרצונות, או של ערכים, איך שאתה רוצה לקרוא לזה,

שרון דינור:

של ערכים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שימור בעיר או,

חיים כהן:

לא, תנסח.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם כזו החלטה בנוסח הזה תהיה פה אחד,

שרון דינור:

כן, כן, אני חושבת שכן.

חיים כהן:

זהו.

שרון דינור:

נגיד ש - ,

יוחנן וייצמן:

אתם מעדיפים ככה? או מעדיפים הצבעה, ו - ,

חיים כהן:

רגע אחת, בואו נעשה כאן משהו הגיוני, באה שרון ואומרת, אני תרשי לי לפרש את מה שאת אומרת, בסדר? מצד אחד, יש, יש לכאורה מדיניות של מהנדס העיר שלא,

שרון דינור:

לא של מהנדס העיר, סליחה, זה מדיניות מאושרת של מחוז,

חיים כהן:

אני לא,

שרון דינור:

זה לא של (לא ברור),

חיים כהן:

לכאורה עם כל הכאב והזה,

שרון דינור:

כן, נכון,

יוחנן וייצמן:

ברור.

חיים כהן:

הלב שלך, אומר שזה לא צריך,

שרון דינור:

צודק.

חיים כהן:

לכן עכשיו מה שאת רוצה, מה שאנחנו נשים, נשים עוד כמה סעיפים, כדי ש - , יקל עליך, זה לא בגלל זה, בגלל ג', ד',

שרון דינור:

זה אומר ש - ,

חיים כהן:

אני מסכים, בסדר.

שרון דינור:

תביאו תוכנית שהיא, כוללת את כל הנתונים, נכון נדון בה.

חיים כהן:

מה אני לא רוצה, מה אני לא רוצה, שמכיוון שלא קיבלנו החלטה פה, זה יתקדם הלאה, זה אני לא רוצה.

שרון דינור:

איך אמרת לי מקודם? זה יתקדם.

חיים כהן:

אז זה יתקדם הלאה, אז אם ככה, אני רוצה כן,

יוחנן וייצמן:

תעשה רגע, החלטתך.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, אולי,

יוחנן וייצמן:

האם מתקדמים להחלטה פה אחד או להחלטה בהבעה חשובה? חיים.

חיים כהן:

לא, אם זה,

יוחנן וייצמן:

אני הצעתי הצעה שיכולה להתקבל פה אחד,

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה תנסח.

חיים כהן:

אתה בעצם לא מבקש, אתה מבקש בעצם אתה אומר לא דוחה את התוכנית, אתה אומר תביא אותו, תוכנית חלופי,

יוחנן וייצמן:

זה יחזור לוועדת שימור,

חיים כהן:

לא, אז הם אומרים לך פה לא, זה יתקדם הלאה,

שרון דינור:

זה הערכה שלי, כן, אין לי,

יוחנן וייצמן:

זה יתקדם בכל מקרה,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

גם אם ההמלצה שלנו שלילית.

חיים כהן:

אבל אני מעדיף שתהיה המלצה אם זה יתקדם הלאה, אז לפחות שהיא תהיה אמירה.

שרון דינור:

למה? למה זה כל כך נורא אם אני מצביע הנגד? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

ואחרי זה, אין בעיות, שלום יללה, בסדר.

חיים כהן:

שתהיה המלצה ברורה,

יוחנן וייצמן:

אז יש פה שני הצעות, הצעה של המחלקה לאשר,

שרון דינור:

אני לא יודעת לנסח את זה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

לא.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לנסח את זה. אני בטוח שתעשי את זה יותר טוב.

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, אולי אפשר ל - , יוחנן, בהתחשב במה שחיים אמר,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

שלא כל דבר (לא ברור), נגיד מה שאתה הצעת, הנימוקים שני הנימוקים הראשונים העיקריים יהיו, אחד, שזה גובל ברחביה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

שכונה לשימור, אוקי,

יוחנן וייצמן:

אוקי,

עו"ד דני ליבמן:

מתוכנית שימור, ושתיים שזה,

חיים כהן:

לא, רק זה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

שרון דינור:

אני כותבת.

חיים כהן:

שזה פוגע,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, להוסיף, בנוסף בשביל רחביה, ודבר שני שעלה פה שב - , בצד הזה של המלך ג'ורג', אין מגדל
כזה עדיין, גבוה כזה. ו - ,

חיים כהן:

דבר שלישי אין 60 – 40,

עו"ד דני ליבמן:

ואחר כך אחרי שני הנימוקים האלה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אתה תכתוב, כמו כן או בנוסף, ואז את כל הדברים הכי, הפקעות ודרכים וזה,

חיים כהן:

זה כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כי אנחנו כבר,

חיים כהן:

אבל,

יוחנן וייצמן:

זה מתקבל פה אחד?

עו"ד דני ליבמן:

אני לא יודע, זה תלוי בשרון.

יוחנן וייצמן:

אז תציע את ההצעה של,

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר, שאנחנו, איך אמר? ממליצים לבחון מחדש את התוכנית,

חיים כהן:

לא, לא לבחון. אני רוצה החלטה.

עו"ד דני ליבמן:

החלטה,

חיים כהן:

לא לבחון,

עו"ד דני ליבמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אין לאשרה כפי שהוגשה.

עו"ד דני ליבמן:

כפי שהוגשה, בעיקר בהיבט הגובה של המגדל מגורים,

יוחנן וייצמן:

כן, אחד,

עו"ד דני ליבמן:

צריך לכתוב את זה, ואז לכתוב סיבות, מהנימוקים האלה, מהנימוקים 1 ו 2 – מה שאמרנו, רחביה וקו פרשת המים וה - , הצד המערבי שעוד אין בו פגיעה כזאת. וכמו כן בנוסף, להוסיף עוד כמה דברים,

חיים כהן:

רגע,

עו"ד דני ליבמן:

של הפקעות, כבישים וזה, שיהיה ברור ששני הסיבות האלה, אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

עם המרכז.

עו"ד דני ליבמן:

המרכז, ו - , והגובה הוא ה - , הוא הדבר העיקרי, הגובה במקום הזה. כמו שחיים אומר, באמת ה - , אני לא יודע, ככל גם,

יוחנן וייצמן:

לא, מה שאמר גם שוויקי, את יכולה לכתוב שזה חלק מרחביה, את יכולה כאילו,

חיים כהן:

היא כתבה את זה, כתוב פה חלק מרחביה,

עו"ד דני ליבמן:

וגם מה שאמרו שזה,

איציק שוויקי:

זה (לא ברור) מרחביה.

עו"ד דני ליבמן:

שער, השער בצמוד לכיכר חשובה בעיר, איך אמרה ציפי? זה ה - , אחד המקומות הכי מאפייני, אופניים בעיר, לא יודע איך, החשובים, כן, זה כיכר מאוד חשוב, גם כל המדינה רואה את הכיכר הזאת מהבוקר, מהערב עד הלילה, עם ההפגנות.

חיים כהן:

במיוחד (לא ברור),

שרון דינור:

אני כן רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לכם משהו שאם אתם תרצו, אני לא רציתי, אני נתתי פטור מחוות דעת לבניין של השני, ואם אתם רוצים לדון בו.

יוחנן וייצמן:

אז כן,

שרון דינור:

אז צריך למשוך אותו לפה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ההוא שלא עמד עדיין בתנאי סף שזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כי ברגע שהורסים אותו, ואין בו שום דבר לשימור, וזה לפי מדיניות, אז צריך, רק שתדעו שאפשר, אני, אנחנו נטפל בזה, נביא את זה לפה.

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור.

ציפי רון:

אני מבקשת עוד פעם זכות דיבור אם יש אפשרות כזאת?

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן, ציפי,

יוחנן וייצמן:

מה? מה ביקשת?

עו"ד דני ליבמן:

לדבר.

ציפי רון:

אני מבקשת זכות דיבור להגיד עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

תגיד, כן, אפשר.

ציפי רון:

אני, אני אגיד משהו שאמרתי אותו כבר כמה פעמים בעבר, בדיונים על תוכניות שונות שהיו ברחוב המלך ג'ורג', המכונה בירושלמית רחוב המלך קינג ג'ורג'. אנחנו כל פעם מקבלים עוד תוכנית נקודתית, ועוד תוכנית נקודתית, לאורך הרחוב, זה נכון שיש אולי מדיניות רכבת קלה, אבל אף אחד לא התייחס לרחוב המיוחד הזה, ואני אמרתי תמיד, האזור שבין, שבין הבניין של השופרסל, שדנו בו, לבין רחוב בן יהודה, גן העצמאות כל השטח הזה זה האזור שצופה אל העיר העתיקה, אל אגן העיר העתיקה, אל מדבר יהודה, ובמשך שנים זאת הייתה הפנוראמה היחידה של ירושלים. אנחנו היום עוברים בצורה של תכנון נקודתי כל אחד מגיש (לא ברור), כל אחד, אנחנו חייבים, אנחנו וועדת שימור. וועדת שימור יש לה גם היבט תיירותי, גם היבט כלכלי, גם היבט חברתי, גם היבט תרבותי, אנחנו חייבים לדרוש תכנון כולל לרחוב המלך ג'ורג'. לפחות בקטע הזה, הגדה, הגדה המזרחית שלו. שלא נדבר, אני חושבת שכל הרחוב, גם הגדה המזרחית, וגם הגדה המערבית. אנחנו מאבדים את עצמנו לדעת, מבחינה תכנונית, יש לנו כאן יחידת נוף איכותית, ייחודית. גם מבחינת ההיבטים,

המבטים, גם מבחינת התצפיות, גם מבחינת היותה קו מערכת, קו פרשת המים העולמי, בואו ניתן לזה איזה שהוא, ניתן לזה איזה שהיא תשומת לב מיוחדת, זה לא יכול להיות שכל יזם ויזם וכל פרויקט ופרויקט יבוא עם התפישת שלו, עם הכמות, עם החוסר איכות, או כן איכות, לא יודעת. בואו, יש עירייה, יש לירושלים וועדת תכנון, יש לירושלים מחלקת תכנון, מחלקת מהנדס העיר, מחלקת איכות הסביבה, בואו נסתכל פעם אחת בראייה כוללת. אני מאוד מודה לכם.

חיים כהן:

40% של שטחי (לא ברור),

שרון דינור:

אני הכנסתי, אני יודעת המדיניות, המדיניות.

חיים כהן:

יש לנו על מה להסתמך, לא,

ציפי רון:

הבטרייה שלי הולכת להיגמר. אני בבעיה פה.

חיים כהן:

תסתכל על הזה.

שרון דינור:

עוד? מה עוד אמרנו? יש שם משהו שפספסתי?

יוחנן וייצמן:

שלום.

חיים כהן:

(לא ברור).

שרון דינור:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, אז מקובל על כולם הנוסח שמונח על הקיר? תקריאי את זה, זה הכי טוב.

שרון דינור:

כן, לדחות את התוכנית מהנימוקים הבאים, אין לאשר את התוכנית כפי שהוגשה, התוכנית חורגת מתוכנית רחביה, אשר אינה מאפשרת מגדלים באזור הזה, מדיניות הרק"ל הינה מדיניות כללית שאמנם מאפשרת להגיע עד 30 קומות, אבל קובע גם שיש להתחשב בנתוני השימור של המגרש בין היתר גם מרקם לשימור, היא עושה אחרי זה סימני פיסוק, נכון? מורן, במעמד הדיונים הקודמים על בניין רזניק, שזה הבניין שממול של ה - , של השופרסל, נאמר כי המגדלים מחוץ לתוכנית רחביה אשר תשמור על אופייה המרקמי. התוכנית אינה מציעה הפרשה או הפקעה לצורכי ציבור על אף שהמגדל כולו מיועד למגורים, ללא תוספת מלונאית, או תוספת זניחה בלבד ביחס לקיים. מוצעת חנייה בתקן אחד לאחד, אשר מעמיסה על המגרש ומציעה כניסת רכבים ציר הרק"ל, דבר אשר יפגע בעירוניות ובתפקוד הציר התנועתי, ובצפיפות הציר ההליכתי, ככל ותוגש תוכנית מתוקנת המתייחסת לנקודות לעיל, ניתן יהיה, לא כתבתי, ניתן יהיה לשוב ולדון בוועדת השימור.

חיים כהן:

למה,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע,

חיים כהן:

למה אתם צריכים את הסעיף הזה?

שרון דינור:

חשבתי שאתם רוצים אותו,

חיים כהן:

לא,

שרון דינור:

אבל אני רק אומרת שאני, סליחה אני מתקנת, אני לא מצביעה עם ההחלטה הזאתי, אני לא יכולה להצביע איתה, כאילו אני מסבירה לכם.

יוחנן וייצמן:

את לא רוצה להצביע? בסדר, אין בעיה.

חיים כהן:

אין בעיה. טוב.

יוחנן וייצמן:

רגע תשמעי, אם זה בגלל שזה עמדתך המקצועית,

שרון דינור:

אהבתי את מה שהוא אמר,

יוחנן וייצמן:

זה מקובל עלי. אם זה בגלל שזה בציות למהנדס העיר, אז אני לא,

שרון דינור:

עוד פעם אני אומרת, מה שחיים אמר,

יוחנן וייצמן:

אם זה העמדה המקצועית,

חיים כהן:

אמרתי,

יוחנן וייצמן:

זה טהור.

חיים כהן:

אמרתי לפני רגע,

שרון דינור:

המקצועי טהור.

חיים כהן:

שהיא בעקבות המדיניות זה, לא מדיניות,

שרון דינור:

יש, החלטה של המחוזית.

חיים כהן:

אבל בתוך הלב שלה היא מבינה שהיא איתנו.

שרון דינור:

בתוך הלב. בסדר יללה.

חיים כהן:

לא משנה, אבל, זה כן את התוכנית השנייה תמשכו.

שרון דינור:

אני אביא לפה,

חיים כהן:

בעקבות ההחלטה,

שרון דינור:

מה זה למשוך? אני מביאה אותה לוועדת שימור,

חיים כהן:

כן, בדיוק.

שרון דינור:

זה מה שלא התכוונתי להביא.

חיים כהן:

בדיוק.

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

ואז באמת יהיה לנו טענות למה לאחד כן, ואחד לא, ואז אנחנו,

שרון דינור:

זה הסיבה שאני גם לא יכולה,

חיים כהן:

לכן, אז תביאי אותו לפה, ואז כדי שיהיה שוויוניות,

שרון דינור:

כן, אז נביא אותו אולי לוועדה הבאה, כי זה דיון עקרוני, כאילו ואז אפשר יהיה לדון,

חיים כהן:

אני חושב שאתה יכול להביא אותו גם, (לא ברור), נביא את התוכנית הזאת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני מציע, בנייה,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) לא.

שרון דינור:

(לא ברור) שתבוא בפעם הבאה,

עו"ד דני ליבמן:

אני רציתי גם להיום, אבל היא בבית.

יוחנן וייצמן:

לפחות שתהיה פה בחפיפה.

עו"ד דני ליבמן:

אז אני אומר,

שרון דינור:

היא, היא הייתה פה כמה פעמים,

עו"ד דני ליבמן:

גם היית, היא רצתה,

יוחנן וייצמן:

כן, היא מכירה את הוועדה הזאת,

עו"ד דני ליבמן:

היא רצתה היום להיות,

חיים כהן:

מי זאת?

יוחנן וייצמן:

סטפני.

שרון דינור:

סטפני.

עו"ד דני ליבמן:

סטפני, עו"ד סטפני שילה, שהיא תהיה במקומי, היא רצתה להיות היום, בהתחלה יום האשה, אבל יום האשה הפך להיות המלחמה, אז היא בבית עם הילדים.

איציק שוויקי:

נראה הדיון הזה.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ביקשתי. תעלי את הבניין, תביאי את הבניין הזה לוועדה הבאה. שוב, אנחנו ניתן לו כוכבית רשימת שימור לא שאנחנו לא נהרוס אותו או דברים כאלה,

חיים כהן:

שומעת? שרון.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

תביאי את הבניין ההוא של כרמי מה שדיברנו,

חיים כהן:

רוצים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

המטרה היא לא לא להרוס אותו, כי כנראה, יהרסו אותו של כרמי,

שרון דינור:

פינוי בינוי בניגוד לזה,

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

אבל אני רוצה לעשות על זה כוכבית.

איציק שוויקי:

אני רוצה להגיד לכם,

יוחנן וייצמן:

אבל שנדע, הגובה, ודברים כאלה.

איציק שוויקי:

לא, לא, מה שאני רוצה להגיד, (לא ברור) הזה שהצטרף,

יוחנן וייצמן:

מה התיק כעת שמגיע?

איציק שוויקי:

אדריכלים,

יוחנן וייצמן:

מה התיק?

חיים כהן:

מה נשמע? ישראל.

איציק שוויקי:

חיים.

ישראל קלרמן:

מה יש לך?

איציק שוויקי:

הוא לא עשה הרבה בניינים בירושלים, זה אחד הבניינים,

שרון דינור:

כן, למה לא אמרת את זה בתוכנית רחביה?

יוחנן וייצמן:

טוב, עוברים לתיק הבא.

שרון דינור:

התיק הבא הזה פשוט כולכם הייתם בסיוור כל אחד, כל אחד אינדיוידואלי.

יוחנן וייצמן:

כל אחד היה בסיוור, אני רוצה רק שכל אחד יאמר את דעתו, תציגי אותו שוב.

שרון דינור:

רגע התוכנית,

יוחנן וייצמן:

זה,

ישראל קלרמן:

זהו? הוא הלך?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רגע, אני רגע,

יעל ביטון דה-לנגה:

שרון, שרון,

שרון דינור:

כן,

יעל ביטון דה-לנגה:

לורה ואני, לורה ואני היינו אמורות ל - ,

יוחנן וייצמן:

אתה צוחק עלי?

חיים כהן:

משגב לדך.

יעל ביטון דה-לנגה:

ולא הגענו לשם, אני מכירה את המקום, אבל לא הייתי שם,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי שם פעמיים, ואחד (לא ברור),

יעל ביטון דה-לנגה:

אני נמצאת שם הרבה,

יוחנן וייצמן:

ביחד עם חיים כהן, אני כן נמצא שמה הרבה די הרבה. ולא תמיד (לא ברור). אני אשמח לשמוע את טענות החברים, אני אומר את דעתי האישית, האישית, אם חושבים אחרת, שלא לאשר את זה.

חיים כהן:

לא רק זה, גילינו גם הרבה מאוד אי – דיוקים, ממה שהוצג פה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

במקום ממה שיש שמה במקום. זה אני רוצה ל - ,

יוחנן וייצמן:

אם ישבו גם בפעם הקודמת שאלנו אותם שאלות,

חיים כהן:

הציגו לנו דברים, ממש ממש לא נכונים,

שרון דינור:

מה אתה אומר? אז רגע לא הזמנו אותם,

חיים כהן:

הייתי במקום, היינו במקום,

יוחנן וייצמן:

אני אין לנו מה,

חיים כהן:

חברי הוועדה, את יודעת מה? ,

יוחנן וייצמן:

הבנו את ה - ,

חיים כהן:

זה היה באותו יום של הוועדה, אני חושב,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הבנו את התוכנית.

חיים כהן:

שהוועדה הלכו לשמה.

יוחנן וייצמן:

הבנו את התוכנית, הם מבקשים תעלי, הוא העלה את זה אז את ה - , אני ביקשתי ממנו אז להעלות את התמונה שאני ראיתי אותה למטה, בכיכר (לא ברור),

חיים כהן:

אין, לא היה לו את זה, לא היה לו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא עלתה בסוף. החבר'ה בזום כולם איתנו? הוא הביא איזה מצגת מתוך מצגת מצאנו את זה, וכל הקומה שמה, היא לא בתב"ע.

שרון דינור:

נכון. הרי הראינו את החוות דעת המשפטית אז ש - , נתנו לו אישור, ואמרו ביחס, למה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו וועדת שימור, היועץ המשפטי יאמר את דעתו.

שרון דינור:

אבל צריך להגיד את זה, לא, לדעתי אם יש לך טענה,

עו"ד דני ליבמן:

כן.

שרון דינור:

בגלל, זה לא ביחס ל - , למורכבות המשפטית כן או לא, אלא איפה אתם רואים שה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר,

שרון דינור:

בתור נפגע, זה היה,

יוחנן וייצמן:

ברור, זה פוגע בציבור, זה פוגע ב - , זה מסתיר את הישיבה, זה פוגע,

חיים כהן:

לא נתן להם את האפשרות להתנגד,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

רגע, אני אזכיר לכולם זה המקום, בינתיים זה עולה גם ה - ,

ישראל קלרמן:

היה סיור שהתבטל, היה סיור שכולם התבטל, ואמרו,

יוחנן וייצמן:

היה סיור שכולם התבטל, כל אחד הלך בזמנו החופשי.

חיים כהן:

אני הייתי איתו,

שרון דינור:

אני לא ידעתי אתם,

חיים כהן:

אני הייתי איתו באותו יום של הוועדה, הלכנו ביחד.

ישראל קלרמן:

זהו, אני הייתי בסיור, איך קוראים לו? היה עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

את יכולה גם להעלות מתוך, אפילו מתוך חוות דעת המשפטית, הם גם מראים בדיוק איפה המקום, אולי, משהו. נראה לי, נראה לי ש - , לא יודע לא, לא נעים, טוב, בוא לא נדבר.

ישראל קלרמן:

דני,

עו"ד דני ליבמן:

הבעיה היא, יוחנן, שהשינוי הזה שהם עשו זה בא להם כאילו מרשות העתיקות,

יוחנן וייצמן:

לא, זה מה שהם סיפרו לנו. זה לא נכון.

שרון דינור:

אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

לא צריך את הבנייה הזאת.

שרון דינור:

לא, אני חושבת ש - ,

יוחנן וייצמן:

המקום מתפקד גם בלי הבנייה הזאת.

חיים כהן:

בדיוק,

שרון דינור:

הנה בואו נראה,

יוחנן וייצמן:

יופי.

שרון דינור:

מה שבצהוב, זה לא באמת להריסה, זה משהו מאושר, כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז אנחנו רואים שהמעלית נשארת אותו דבר בצד ש - , מערבי. אבל בצד המזרחי זה,

חיים כהן:

זה לא קשור למעלית,

שרון דינור:

לא, הגובה, לא, היה במקור היה, את הקומה הזאתי התת-קרקעית, שהיא בוטלה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

ובמקומה יש עלייה כאן,

חיים כהן:

אני מדבר על התוספת הזאת,

יוחנן וייצמן:

מה שחיים מצביע הרגע,

חיים כהן:

היא לא קיימת בשום תוכנית,

שרון דינור:

היא לא,

חיים כהן:

בשום דבר,

איציק שוויקי:

איפה (לא ברור)? למטה?

חיים כהן:

זה המעלית,

שרון דינור:

אבל זה, זה,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור), איפה שהיד שלי.

איציק שוויקי:

כן, אבל השאלה,

חיים כהן:

זה המעלית פה היה אמור להיות איזה (לא ברור).

שרון דינור:

רגע, אני מנסה גם,

איציק שוויקי:

בראשונה שאני הייתי בדיון הראשונה אמרו מעלית יורדת, ולצאת החוצה.

חיים כהן:

בדיוק זה מה שהיה מדובר. עכשיו,

איציק שוויקי:

רק לצאת החוצה, היה מעבר, היה בעיה של,

חיים כהן: עכשיו ביטלו לך את זה.

איציק שוויקי:

ביטלו את זה?

חיים כהן:

כן, לא, מה? נכון או לא?

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

ביטלו לך את המנהרה הזאת.

יוחנן וייצמן:

ביטלו אותו, לא את המנהרה, חלק מהמנהרה, בגלל עתיקות.

חיים כהן:

ועכשיו הם רוצים,

יוחנן וייצמן:

ואומר לי - תן לי את הזכויות למעלה,

איציק שוויקי:

זה סלע, זה סלע.

יוחנן וייצמן:

זה לא קיים,

איציק שוויקי:

זה סלע.

ישראל קלרמן:

מה זה קשור? איפה אתה רואה שביטלו?

חיים כהן:

אין עתיקות שם,

יוחנן וייצמן:

לא, אז חלק,

חיים כהן:

אין שמה,

יוחנן וייצמן:

לא, מוציאים פה חלק מהאדמה,

חיים כהן:

לא,

איציק שוויקי:

זה סלע, זה סלע,

ישראל קלרמן:

מה זה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

הם לא יכולים לבנות למטה.

איציק שוויקי:

זה סלע,

יוחנן וייצמן:

אומרים תעלי את זה למעלה.

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

למעלה, שינוי בנוף,

איציק שוויקי:

אנחנו שוועדת שימור אישרה ראשונית את המנהרה אני זוכר שהיה דיון,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הם אמרו ככה וככה,

חיים כהן:

וזה לא היה בשום היתר בשום,

איציק שוויקי:

ועשו מסדרון עם תמונות,

חיים כהן:

את האפשרות להתנגד.

איציק שוויקי:

והכול, עד לכותל,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

ומה שעכשיו אני רואה זה לא מה שראינו בהתחלה,

חיים כהן:

נכון, נכון,

ישראל קלרמן:

מה הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

הראו לנו הדמיות שיהיו בתוכו,

איציק שוויקי:

אני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

סיפורי סיפורים.

איציק שוויקי:

להגיע לנקודה הראשית, לעשות מיני מנהרה, ולצאת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון,

חיים כהן:

בדיוק, זה התוכנית,

יוחנן וייצמן:

זה מה שחיים אמר.

איציק שוויקי:

שום עתיקות, ושום, זה סלע, זה סלע.

ישראל קלרמן:

שרון, מה את אומרת?

שרון דינור:

אני,

יערה שאלתיאל:

על מה אנחנו מדברים?

יוחנן וייצמן:

כעת עברנו לכותל, עברנו למעלית הכותל.

יערה שאלתיאל:

למעלית הכותל, אוקי,

שרון דינור:

לדעתי הדבר הזה כאילו אם, גם אם מאשרים,

איציק שוויקי:

עוברים (לא ברור).

שרון דינור:

הדבר היחיד שכאילו אני, גם, את האמת שלא אהבתי זה את הקיר הזה ש - , הוא לא נחוץ גם, כאילו לא, סתם אלמנט פיסולי. כי אתם רואים, אני רגע מתחברת מקצועי פה, בסדר? לא ל - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה כי בעצם מה שהם אמרו לנו, הם אומרים תנו לנו לפטור את הנושא המשפטי, אחד. הקומה הזאתי ש - , היא מעל, כאילו עברה מהחלק שמתחת לחלק שמעל, היא לא עוברת את הגובה של ה - , גן ארכיאולוגי שיש פה, ועתיקות שיש פה. למעשה נשמרת, שומרת את אותו מפלס של הקרקע, זה נכון, זה חתך נכון. אז אני מתחברת לזה, אני לא חושבת שזה ביג דרמה, וכאילו אני מבינה גם, שלחפור באזור הזה מה שהיה בתב"ע מאושרת, זה עוול גם כלכלי, וגם,

חיים כהן:

כלכלי?

שרון דינור:

אני מבינה את זה, כאילו מה אני אגיד לכם?

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

אני לוקח את הנושא הזה כלכלי,

איציק שוויקי:

זה בונקר,

שרון דינור:

אני חושבת, לא אמרו לי, אבל אני מניחה זה לא,

איציק שוויקי:

זה טוב,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה טוב. שאנשים מגיעים,

יוחנן וייצמן:

כל הקומה הזאתי היא לא תב"עית.

ישראל קלרמן:

היא אומרת גובה רצפה.

שרון דינור:

אבל היה לנו, חוות דעת משפטית, שאמרה, נכון? דני.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

חיים כהן:

מה פתאום זה ככה,

שרון דינור:

דני יסביר את העניין המשפטי.

יוחנן וייצמן:

תמצאי את התמונה.

שרון דינור:

אני רציתי אבל אין לי את ה - ,

יוחנן וייצמן:

ישראל, לך לכיכר (לא ברור), אתה רואה את התמונה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ותבין את זה מול. צחקו עלינו.

חיים כהן:

מה את אומרת?

יערה שאלתיאל:

את יכולה שרון רגע, כי אני, אמנם אני מרשות העתיקות, אבל אני לא מכירה את הפרויקט הזה, אתם יכולים רגע להסביר?

שרון דינור:

אני אסביר, רגע, אני אסביר, חיים, חיים שנייה, תנו לי שנייה רגע להסביר ליערה. יש תוכנית, כשאת הולכת, אני אראה רגע, מתוך ה – GIS הלכת לכותל, אוקי מלמעלה, מהחלק העליון, הסתובבת ברחובות,

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

הגעת לכאן לרחוב משגב לדך,

יערה שאלתיאל:

כן,

שרון דינור:

ואת רוצה להגיע לכותל, ויש פה המון המון מדרגות, הם הציעו בעצם תוכנית, זה הרובע, אוקי. שאת נכנסת למעלית פה, את רואה מה שמסומן פה בצהוב, זה לא משהו קיים, זה משהו שאושר בתוכנית, אבל הוא לא קיים בפועל, נכנסת למעלית. שלוקחת אותך, לתת הקרקע,

יערה שאלתיאל:

אני רואה את התפריט, אני לא רואה,

שרון דינור:

מה?

יערה שאלתיאל:

התפריט מסתיר, אבל אוקי,

שרון דינור:

מה? מה? מסתיר סליחה?

יערה שאלתיאל:

כן, לא, לא, עכשיו אני רואה.

שרון דינור:

אני אומרת הנה ואז יורדים כאילו לתוך ה - , החוצה הצהוב התת-קרקעית פה למרכז מבקרים, כנסים של, כל מיני דברים של הרובע היהודי עושה. ויש לו, וזה קראו לזה מעלית הכותל, כי זה לא רק יש נגישות, יש פה גם מרכז מבקרים כזה, וכל מיני כזה, מיצגים, תצוגות וכו'. מה שהם, מה שקרה,

יוחנן וייצמן:

התב"ע ביקשנו הפוך, כן,

שרון דינור:

התב"ע כאילו גם כתבה סטייה ניכרת על הדברים האלה, מבחינת, וביחס לקרקע, ואז מה שקרה, זה שהם הציעו תוכנית חדשה, הרובע, הם אמרו אנחנו לא יכולים, מכל מיני סיבות, לא יודעת, כלכליות, לא כלכליות, וכו', כל הקומה הזאתי אנחנו לא רוצים לעשות אותה, אנחנו רוצים לקחת

את הקומה התת-קרקעית, ולעלות חלק אחד קטן שלה, שלא חורג מהטופוגרפיה, את רואה שיש פה, כאילו העתידית, והגן הארכיאולוגי שקיים פה, ונשלים את הדבר הזה, ואז אנחנו יכולים לבצע את זה, וזה מה שהם הציעו. עכשיו אני חשבת שהנה, עכשיו אני מראה לכם פה, אני גם חשבת שזה,

יוחנן וייצמן:

היא חורגת כן,

שרון דינור:

כן,

איציק שוויקי:

איפה מנהרת הכותל? לא מסומן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא את חורגת, סליחה,

שרון דינור:

לא, ברור לי,

יוחנן וייצמן:

אבל זה חורג שמה בכל ה - , המופע חורג בצורה,

שרון דינור:

אני חושבת, אני חושבת שהמופע הוא חורג קצת, אם הקיר הזה ירד, אני חושבת שלא דרמטי כאילו,

חיים כהן:

חורג ועוד איד,

שרון דינור:

תסתכל,

חיים כהן:

ולא רק זה,

שרון דינור:

הנה תסתכלו רגע,

חיים כהן:

שיש בניין צמוד,

יערה שאלתיאל:

רגע, תראי את זה רגע,

חיים כהן:

שהוא תחום בחצי מטר,

שרון דינור:

את רואה זה, רגע, זה המיקום, והרחבה הזאתי של, מה שאנחנו רואים של הכניסה לכותל, איפה שכל המכוניות מסתובבות, המוניות וכו'. אז,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

שרון דינור:

אז יש לנו פה ישיבת פורת יוסף בצד שמאל, ואז אתם אמרתם בדיון הקודם שזה גם מאוד קרוב אליהם,

חיים כהן:

זה חצי מטר,

שרון דינור:

ואת רואה את שתי הקומות האלה, שהם, לא, התוכנית אמורה להגיע עד אליהם, וזה הקומה שירוק היא הקומה החדשה שהם מציעים מעבר לה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

שרון דינור:

גם לא דרמטי לדעתי, אבל זאת דעתי. אני מנסה, אני רוצה לנסות לשתף אתכם רגע. בוא נראה,

מורן בן זיו:

זה לא נותן לי לשמור את זה. את רואה.

שרון דינור:

ואני לא יכולה,

איציק שוויקי:

רגע, הפתח הזה של המכוניות שרואים שם, זה המנהרה?

מורן בן זיו:

אולי אני אשלח לך את זה במייל?

שרון דינור:

כן, תנסי לשלוח לי במייל.

איציק שוויקי:

זה המנהרה?

יוחנן וייצמן:

זה המנהרה למטה, כנראה כן,

שרון דינור:

את יודעת אני אנסה.

איציק שוויקי:

זה המנהרה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

איציק שוויקי:

איפה המכוניות?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רגע, אני מנסה לעבור לכאן, להסתכל על זה מפה.

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור) לנו את הזה אז,

שרון דינור:

רגע, רגע.

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

שרון דינור:

זה אומר שהם רוצים, אתם רואים את הצילום פה?

ישראל קלרמן:

כן.

שרון דינור:

זה אומר שהם רוצים,

יערה שאלתיאל:

כן,

חיים כהן:

הם רוצים להגיע פה,

שרון דינור:

רגע, רגע,

חיים כהן:

עוד קומות, אתה מבין?

איציק שוויקי:

מה?

חיים כהן:

בקושי חצי מטר יש פה, רוצים להגביה עוד חצי מטר להיכנס לתוך זה, אתה מבין? תגיד לי מה אתה.

איציק שוויקי:

הם סוגרים את הישיבה,

חיים כהן:

בטח שסוגרים. סוגרים,

יערה שאלתיאל:

כן, כן,

חיים כהן:

את אבי אבות השימור של המקום.

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הם צריכים לצאת החוצה מלמטה, מה?

חיים כהן:

עכשיו בצדק הם טוענים, אף אחד לא, מקור התוכנית זה לא היה קיים,

איציק שוויקי:

נכון,

חיים כהן:

אז מה פתאום אתם מעלים לי דבר כזה.

איציק שוויקי:

הם רוצים לנצל את המצב.

חיים כהן:

אין בעיה, אז שיחפרו כמו בכל התוכנית.

שרון דינור:

זה ככה נראה.

איציק שוויקי:

הם רוצים לנצל,

חיים כהן:

ולך אני אומר שמה שהם רוצים לעשות הוא, הם רוצים לעשות מרכז מבקרים ותה, תה, בגלל החפירה מלמטה. (לא ברור) אומר - תגיד לי מה אתה עושה לי פה, ואתה לא מרוויח כלום? בוא נעשה כאילו תקבל למעלה, עכשיו למעלה, אמור להיות מרכז מבקרים אחד, לא אמור להיות המשך של ה - ,

איציק שוויקי:

את המנהרה הזאת המדינה מממנת, לא הם.

חיים כהן:

וגם זה לא משמש את המעלית בכלל,

איציק שוויקי:

נכון,

חיים כהן:

כי האנשים שמגיעים פה אמורים לרדת,

איציק שוויקי:

הם מנצלים את זה,

חיים כהן:

בדיוק,

איציק שוויקי:

זה ניצול,

עו"ד דני ליבמן:

רבותי מה שאני, ביקשו ממני להגיד,

חיים כהן:

בשתי מילים, אתה רומז שזה ניווד זכויות,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, בשתי,

חיים כהן:

גם זה לא,

שרון דינור:

לא,

עו"ד דני ליבמן:

אני רק אומר בשתי מילים, הייתה פה תוכנית מתאר מקורית 13371, ואחר כך כנראה בגלל, בגלל בעיות שעליהם, הם עשו תוכנית מתקנת 13371/א, אוקי, עכשיו מה שאנחנו אומרים הייעוץ המשפטי, בדקה את זה לעומק, באמת מירב והירש, ואני מתואם איתה, שהתוכנית הזאת, א', עם הנספחי בינוי שלה, היא מאפשרת את הגמישות, כך שאפשר באופן חוקי, לתת את ההיתר שמבקשים, ההיתר הבקשה שמבקשים (לא ברור).

חיים כהן:

איפה? איפה? לא הבנתי איך אתה עושה, כן.

עו"ד דני ליבמן:

זה יש חוות דעת של שלושה עמודים, אני זוכר,

חיים כהן:

אני לא יודע מה זה חוות דעת,

עו"ד דני ליבמן:

לא, עכשיו אנחנו פה בבקשה להיתר בנייה.

חיים כהן:

נכון.

עו"ד דני ליבמן:

אוקי, ההיתר בנייה הזה, אם הוא היה חורג מהתב"ע ואי-אפשר, שאי-אפשר לאשר אותה, היינו, היינו צריכים להגיד זה סטייה ניכרת,

חיים כהן:

כן, ויהיה,

עו"ד דני ליבמן:

אי-אפשר, לא, לא דנים בזה, תעשו תיקון תב"ע.

חיים כהן:

עכשיו,

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו לא אומרים את זה, זה כבר,

חיים כהן:

אני לא יודע,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר,

חיים כהן:

למה לא אומרים את זה? אף אחד לא הסביר למה.

עו"ד דני ליבמן:

אז אני אסביר,

חיים כהן:

אתה אומר יש חוות דעת של שלוש עמודים,

יוחנן וייצמן:

למה אתה עושה את זה?

חיים כהן:

אז אני אומר לך יש לך חוות דעת של 8 עמודים,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

חיים, למה אתה עושה את זה?

עו"ד דני ליבמן:

זה לא ככה,

יוחנן וייצמן:

חיים, אתה בן אדם רע.

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

יערה שאלתיאל:

אתם מדברים כולכם ביחד, אנחנו לא מבינים כלום.

ישראל קלרמן:

מי זה לא מבינים?

יוחנן וייצמן:

הזום, זום, רוב הוועדה בזום היום.

יעל ביטון דה-לנגה:

זום, לא מבינים, וגם מי שמדבר בבקשה שיציג את עצמו, כי אני רואה שהשמות שמופיעים לי פה על התמונה לא זהים לשמות ש - , שאנחנו מכירים בוועדה. אוקי,

יוחנן וייצמן:

רגע, איך קוראים לי? אני חייב לדעת,

יעל ביטון דה-לנגה:

קשה גם, קשה לעקוב ביחס. פליז.

מורן בן זיו:

אז מה זה המצגת הזאת?

ישראל קלרמן:

הוא רוצה להגיד להם שיורידו למטה, וזהו, מה זה פה?

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה נראה,

יעל ביטון דה-לנגה:

מי הדובר? מי הדובר?

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

ישראל קלרמן:

דני ליבמן, היועץ המשפטי, מה השאלה?

עו"ד דני ליבמן:

אני אומר, דני ליבמן אומר, שהנושא הזה נבדק מבחינה משפטית.

יעל ביטון דה-לנגה:

תודה.

שרון דינור:

זה השקופית שלך.

עו"ד דני ליבמן:

והבקשה הזאת אפשר לאשר, הבקשה להיתר הזאת, אפשר לאשר אותה.

ישראל קלרמן:

אפשר מבחינה משפטית, בסדר,

עו"ד דני ליבמן:

לפי התוכנית מתאר המתקנת א',

ישראל קלרמן:

הבנו. מבחינת המציאות אומר שלא,

עו"ד דני ליבמן:

זהו, זה הכול.

ישראל קלרמן:

בשלו,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, לא, אני רק אומר, רק שחיים אמר הם רוצים ורוצים, אני אומר הם יכולים לקבל את זה בהיתר. הם יכולים,

ישראל קלרמן:

מבחינה משפטית.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

ישראל קלרמן:

בסדר, עכשיו הם אומרים שגם יש להם,

עו"ד דני ליבמן:

וצריך,

ישראל קלרמן:

התחייבות לאזור הזה ולכותל,

יוחנן וייצמן:

אחד אחד.

ישראל קלרמן:

אז וייצמן, אתה יכול להגיד נימוק?

עו"ד דני ליבמן:

צריך נימוק טוב לא לתת היתר שאפשר לקבל אותו לפי תב"ע זה הכול.

חיים כהן:

כל החלק הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

כל החלק הזה,

יוחנן וייצמן:

אתם רואים את המסך? שהם יבינו על מה מדובר, מה שמופיע על המסך,

ציפי רון:

כן,

יוחנן וייצמן:

מי שבזזם, מה שחיים מצביע כעת, תראי לנו את זה בשיתוף מסך,

חיים כהן:

עד לפה, כל החלק הזה הוא לא בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

זה הדיון,

שרון דינור:

זה נכון.

חיים כהן:

נו, אז מה?

ישראל קלרמן:

מה שאני אומר, למה נניח אי-אפשר שזה?

יוחנן וייצמן:

דני אומר שמשפטית,

יוחנן וייצמן:

דני אומר שמשפטית,

חיים כהן:

אז אני לא יודע מה זה משפטית, פה כותבים לי את החוות דעת, אני רוצה לראות את החוות דעת,

יוחנן וייצמן:

הם שלחו לנו חוות דעת.

חיים כהן:

אני רוצה, אני לא קיבלתי את החוות דעת,

יוחנן וייצמן:

שלחו לנו, שלחו לחברים.

חיים כהן:

הוועדה,

יוחנן וייצמן:

שלחו לכולם.

חיים כהן:

אני לא קיבלתי,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר,

חיים כהן:

עם כל הכבוד לחוות הדעת, אנחנו וועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה אתה לא קשור לחוות הדעת המשפטית, דני אמר, אתה, גם משפטי מותר, זה לא מה שהם צריכים לאשר,

שרון דינור:

נכון, אז בוא נתייחס לזה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל אני אומר, שאנחנו מדברים עכשיו על היתר בנייה, אוקי, אתה לא חייב לאשר, אבל מה השאלה? הוא בתוכו, הוא אפשרי לפי תוכנית, אתה צריך,

ישראל קלרמן:

לנמק,

עו"ד דני ליבמן:

למה אתה לא נותן את זה.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

טוב.

שרון דינור:

תגידו אם הם ינמיכו.

חיים כהן:

אני חולק על הדבר הזה.

שרון דינור:

אם הם ינמיכו את הקומה הזאת,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

שרון דינור:

זה לא יהיה משהו שאתם תרצו לשקול אותו?

ישראל קלרמן:

לאיפה? לאיפה להנמיך?

שרון דינור:

בוא נגיד שבמקום,

ישראל קלרמן:

תראי בתמונה הקודמת, תראי בתמונה הקודמת.

שרון דינור:

הם עושים, הם עושים כרגע,

חיים כהן:

אתם יודעים מה אני רוצה? אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, קלרמן שאל שאלה של טיפס,

חיים כהן:

להציע, אני רוצה להיצמד לתוכנית המקורית. היה מדובר שיש מנהרה מהמעלית, זה המנהרה.

ישראל קלרמן:

למשל,

חיים כהן:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זהו,

חיים כהן:

זה התוכנית המקורית,

יוחנן וייצמן:

תראי את זה פה.

ישראל קלרמן:

כן, תראי לנו תוכנית מה את רוצה להביא,

שרון דינור:

לא, אני אומרת תראו הקומה הזאת,

ישראל קלרמן:

עזבי את זה, תראי רגע, מה שהראית מקודם,

שרון דינור:

אני אומרת אם, אם, אותו דבר, שהיה פה,

ישראל קלרמן:

כן, לא, תישארי פה כמה,

שרון דינור:

בוא נגיד שהדבר הזה יהיה קצת יותר נמוך,

ישראל קלרמן:

כמה?

שרון דינור:

כזה דבר.

חיים כהן:

לא, לא,

שרון דינור:

לא טוב לכם.

יוחנן וייצמן:

זה סוגר את הישיבה.

חיים כהן:

עם כל ה - , אני שואל אותך,

יוחנן וייצמן:

פורת יוסף זה מונומנט.

חיים כהן:

פורת יוסף זה מונומנט,

יוחנן וייצמן:

שמסתיר אותו.

חיים כהן:

פתאום אין פה בעיה של להסתיר את הדבר הזה, זה א', חסמתם כבר את החלון,

שרון דינור:

אני לא חושבת,

חיים כהן:

את החלון,

שרון דינור:

הבעיה היא לא, היא לא,

חיים כהן:

חצי מטר יש דרך אגב מפה לפה, בדקתי.

שרון דינור:

אני חושבת שבכל המקומות פה, זה לא עיר גנים, ואפשר לבנות צמוד וצפוף וזה, זה לא נורא, מה שאני חושבת שה - , יותר דרמטי זה לראות פה אם כאן הוא מסתיר איזה משהו חשוב בחלק האחורי.

חיים כהן:

כן, מסתיר את כל הדבר הזה, מה?

שרון דינור:

זה כאילו דווקא מול הישיבה, סליחה שאני אומרת את זה, זה פחות חשוב לי, כי כל,

חיים כהן:

למה זה פחות חשוב לך?

שרון דינור:

כי כל, תסתכל על התמונה כאן, כולם בונים פה אחד על השני, ואין פה.

חיים כהן:

אבל אני מסביר לך למה זה לא, בואי אני אסביר לך,

יוחנן וייצמן:

אבל כל זה בנסיגות.

שרון דינור:

זה לא דירת מגורים,

חיים כהן:

פה אמור להיות,

שרון דינור:

זה כאילו,

חיים כהן:

מה?

יערה שאלתיאל:

זה בנייה קסבאית.

שרון דינור:

זה נכון,

חיים כהן:

אמור להיות פה מרכז, והטרסה גם כן אתם רוצים לעשות פה איזה שהוא,

שרון דינור:

זה לא אתם,

יוחנן וייצמן:

כן, המבקש.

חיים כהן:

המבקש,

שרון דינור:

אני כאילו, תמיד אני שהייתי ראשונה שאמרה שזה לא תואם,

ישראל קלרמן:

בתוך של הישיבה, אם (לא ברור) את זה הוא צודק, אם (לא ברור) את מורידה את זה,

חיים כהן:

(לא ברור) את הישיבה.

ישראל קלרמן:

חתונות לאירועים.

חיים כהן:

לא רק זה, אלא רק אנשים תיירים, אנשים זה, בתוך הבית מדרש, זה בתוך הבית מדרש.

שרון דינור:

לא, ממש מקצועית נגיד,

עו"ד דני ליבמן:

חיים,

שרון דינור:

אני אגיד מה ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

אני שלחתי לך את החוות דעת במייל,

חיים כהן:

אז אני אני לא מדברת אותה.

עו"ד דני ליבמן:

רגע, תקשיב זה 8 עמודים, אם אתם רוצים אני אקרא לכם את זה,

שרון דינור:

אולי תנמק לנו גם,

יוחנן וייצמן:

ומה יצא (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

הידקתם אותה פה בסדר היום.

איציק שוויקי:

אני הייתי מציע להגיע,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא קשור לחוות הדעת.

איציק שוויקי:

אני מציע להגיע לתוכנית הראשונית.

חיים כהן:

המקורית, זה מה שאני אומר,

איציק שוויקי:

המקורית הייתה, היה מנהרה.

יוחנן וייצמן:

מה ששוויקי אומר,

איציק שוויקי:

היה מעלית, היו מנהרה, זה מה שצריך,

יוחנן וייצמן:

זה נבחן אז באלף זכויות מגדלת,

עו"ד דני ליבמן:

זה היית צריך להגיד, זה היית צריך להגיד בדיון בתב"ע 13771/א,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

היא קובעת את זה, וגם בסוף סטייה ניכר.

עו"ד דני ליבמן:

היא מאפשרת את זה.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

היא מאפשרת את זה, זה יש חוות דעת של 8 עמודים, שאני לא הכנתי אותה, ואני מסכים לה, זה מעו"ד שלנו,

חיים כהן:

שרון, כבלית ברירה,

עו"ד דני ליבמן:

היא חפרה יותר טוב, אני מודה שהיא חפרה יותר טוב ממני בנספחים,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

בכל נספחי הבינוי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בסדר, בוא,

איציק שוויקי:

אבל זה לא מה שהראו לוועדת שימור,

עו"ד דני ליבמן:

וזהו, לא, עכשיו,

איציק שוויקי:

את זה לא הראו לוועדת שימור, כי אני זוכר הייתי בדיון, ודיברנו על מעלית, וכולם שמחו, עושים מעלית יש,

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

והם סיכמו,

יוחנן וייצמן:

כמה שנים (לא ברור)?

איציק שוויקי:

יש אנשים מבוגרים, ויש כל מיני דברים, ונכים אני צריך מעלית לכותל מהרובע. אמרנו - יופי תעשו.

עו"ד דני ליבמן:

נכון.

איציק שוויקי:

ואז (לא ברור) תמיד ואמרו, יש תערוכה בדרך ועוברים במנהרה,

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

איציק שוויקי:

עכשיו אני לא רואה את זה,

עו"ד דני ליבמן:

ואז בא רשות העתיקות,

איציק שוויקי:

אין, זה סלע, אין, זה לא, זה סלע.

יוחנן וייצמן:

לא, יש שמה דברים למטה.

איציק שוויקי:

לא, סלע, לא, אתה חופר.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב אני זוכר דרך אגב,

איציק שוויקי:

ברור,

יוחנן וייצמן:

מה ששוויקי אומר כעת, אני שאלתי אז על קברים,

איציק שוויקי:

אני זוכר את זה,

יוחנן וייצמן:

אני זוכר את הדיון,

שרון דינור:

שמה שאלת?

יוחנן וייצמן:

לפני 10 שנים,

שרון דינור:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

על קברים, אמרו לי זה סלע. שאלתי, אם חלילה נמצא משהו.

איציק שוויקי:

אמרו סלע, זה סלע, מה קרה לך? זה סלע. מי שאומר לך, האם יש,

ישראל קלרמן:

צריך לתקן,

חיים כהן:

שנייה,

איציק שוויקי:

אם יש עתיקות, זה איפה שמתחיל לחפור את המנהרה. זה בסדר. אבל בשביל למשוך את המנהרה, אז גם עתיקות הולכים לצד, לא נורא, ורשות העתיקות יודעת לעשות את זה מצוין, איפה שטוב לה.

שרון דינור:

אבל המעבר הזה, שאתה מדבר עליו עדיין קורה.

איציק שוויקי:

והרסו כפר, אתה שומע?

יוחנן וייצמן:

והמעבר ימשיך להיות מעבר, אנחנו לא נוגעים במעבר.

איציק שוויקי:

בשביל כביש הלכו כפר שלם.

שרון דינור:

אני אומרת שזה ממשיך, הוא אומר שזה לא ממשיך,

ישראל קלרמן:

כמה מילים.

איציק שוויקי:

כפר שלם הרסו, כפר שלם, אתה שומע? כפר, שאין באף מקום בעולם,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הרסו בגלל כביש.

יוחנן וייצמן:

נכון.

איציק שוויקי:

אז זה מותר?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ישראל קלרמן:

וגם חסימה של כל הבניינים שמה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ישראל קלרמן:

שרון, את רוצה רגע להעלות את זה על לנסח את זה אחרת.

שרון דינור:

מה שתגידו, אני,

ישראל קלרמן:

אז כתוב פה, את נותנת פה שאינם, (לא ברור) פגיעה פיזית או ויזואלית בערכי שימור בשטחים, אני חושב שזה לא נכון.

שרון דינור:

אני אגיד את זה אחרת, ולנמק למה.

יוחנן וייצמן:

זה כן, זה כן.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) עכשיו בניסוח,

חיים כהן:

יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

הוועדה התרשמה, שזה פגיעה פיזית, כן, וגם ויזואלי.

חיים כהן:

למה להגיד?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני לא חושב שצריך כאן איזה, חובת (לא ברור).

איציק שוויקי:

אבל אתה יודע למה הם לא עושים את זה, כי זה עולה כסף לחפור באבן.

יוחנן וייצמן:

נכון.

איציק שוויקי:

זה הבעיה. עכשיו, עכשיו הם עובדים עלינו, כי מה שהם אומרים, אני לא יכול, אז אני בונה, אל תבנה, תחפור ותעשה את זה,

איציק שוויקי:

כן, אני רוצה לומר באמת, אני קראתי גם את החוות דעת של, עו"ד וייצמן קרא את החוות דעת של המחלקה המשפטית. ובוא נקרא בעדינות, תסלחו לי.

חיים כהן:

לא, אמרתי, אמרתי.

יוחנן וייצמן:

אין לי מה להגיד יותר,

חיים כהן:

אמרתי שגם (לא ברור), כלומר התוכנית הקודמת עם שרון דינור, שהוא בלית ברירה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

זה בתוך הלב אומר את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

ואל תענה, אתה לא חייב לענות.

עו"ד דני ליבמן:

לא.

יוחנן וייצמן:

לא חייב לענות, לא חייב לענות.

עו"ד דני ליבמן:

אני מודה שבהתחלה ראיתי בעיה, זה שהיא חפרה יותר, היא חפרה יותר טוב ממני,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

והצטרפתי לזה, זה אפשרי.

חיים כהן:

טוב,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני לא הייתי מצטרף, אם הייתי חושב שזה בלתי אפשרי.

חיים כהן:

מה אמרת לי?

עו"ד דני ליבמן:

אני שלחתי לך את זה, יוחנן קרא את זה.

חיים כהן:

מה אתה אומר? ישראל.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

לא, אני בסדר, להוריד את הכול.

חיים כהן:

פגיעה של (לא ברור), יוצר פגיעה (לא ברור).

איציק שוויקי:

אתה מבין מה הם עושים? אתם מבינים מאשרים אותה, ואז אומרים, תשמע - זה עולה כסף לחפור, אז לא,

חיים כהן:

נכון.

איציק שוויקי:

אז הם הביאו את זה בשביל לחפור, הם לא באו למשהו אחר. הם הציגו לחפור, הם הציגו מנהרה, אני לא רואה אותה פה, של המעלית.

עו"ד דני ליבמן:

המנהרה קיימת.

שרון דינור:

שניונת, בבקשה.

איציק שוויקי:

היא לא קיימת,

ישראל קלרמן:

לא, בנוסף.

עו"ד דני ליבמן:

לא, המנהרה,

ישראל קלרמן:

שרון, בנוסף התצפית תהיה באותו (לא ברור).

איציק שוויקי:

היא לא חפורה. היא לא קיימת.

שרון דינור:

רגע, אני אגיע לזה,

עו"ד דני ליבמן:

תהיה מנהרה, מנהרה זה עיקר הפרויקט,

חיים כהן:

המנהור או את ההחלטה?

שרון דינור:

רגע שנייה אני מסתכלת, רציתי להסתכל אם זה מסומן לי בתור מונומנט, כמו שאמרתם, במקרה, לא, אני לא בטוח, לא מסומן לשימור,

יוחנן וייצמן:

מה? כל בנייה בעמ/9 צריכה, ברור את צריכה,

שרון דינור:

בסדר, אבל הוא לא בתוך רשימת ה - ,

יוחנן וייצמן:

השאלה למה את קוראת מונומנט, זאת אומרת, אם זה 97, התשובה היא – לא.

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב גם כיפת הסלע לא ב – 2097,

שרון דינור:

לא, חשבתי ש - , נכון, האמת שהיא, העיר העתיקה, אני חושבת שהעיר העתיקה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

פשוט לא,

איציק שוויקי:

גם אל – אקצא לא במונומנטים.

יוחנן וייצמן:

זה מה שאמרתי כן,

איציק שוויקי:

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

אז אני אוציא צו הפסקת עבודה, כשחפרו את ה - ,

דובר לא מזוהה:

רצית (לא ברור) משהו?

יוחנן וייצמן:

תודה רבה.

שרון דינור:

מה? מה?

חיים כהן:

אני מציע שנעשה ישיבה ונכניס את כל המונומנטים, והכול בסדר.

יוחנן וייצמן:

הנושא של העיר העתיקה,

איציק שוויקי:

דרך אגב כל העיר העתיקה היא מונומנט אחד גדול, אז זה לא משנה.

ישראל קלרמן:

תרדי רגע, תעלי רגע למעלה,

איציק שוויקי:

וייצמן,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

איציק שוויקי:

לפי אמנת,

ישראל קלרמן:

רגע אחד, עוד קצת, למעלה,

שרון דינור:

מה יש לך למעלה?

ישראל קלרמן:

אני רוצה להגיד עוד, מאה אחוז. טוב.

שרון דינור:

עוד משהו? יש עוד טיעון שרציתם להוסיף? כי אני חושבת שהטיעון המשפטי הוא פחות חזק פה.
אתם רוצים להוסיף אותו? בבקשה.

חיים כהן:

שמה?

יוחנן וייצמן:

שלא ברור לנו המצב,

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

המשפטי.

שרון דינור:

אוקי, אוקי, רגע אני כותבת.

איציק שוויקי:

כן, אבל עצם העובדה שהם בנו בלי אישור, והראו שקרים פה, זה, זה אומר, (לא ברור). הם הראו דברים לא נכונים,

ישראל קלרמן:

מה תגיד על הסעיף?

איציק שוויקי:

אז מה? זה שקר, מה זה? זה לא שקר? תגיד את זה בלשון עדינה.

יוחנן וייצמן:

לא אומרים לי שהוצג, לא ברור לנו, הוועדה לא, מצליחה להבין את המצב המשפטי.

חיים כהן:

לא, (לא ברור) ניתן,

יוחנן וייצמן:

לא, בוא לא נגזים. כן,

חיים כהן:

תאשר, כן,

יוחנן וייצמן:

זה סטייה ניכרת, סטייה ניכרת.

חיים כהן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כן.

חיים כהן:

מצוין.

שרון דינור:

הוראות התוכנית מאושרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

לוועדה (לא ברור) לאשר תוספת קומה שאינה בסטייה ניכרת, תוכנית מאושרת, זהו? בסדר? משהו נוסף שרציתם להוסיף?

חיים כהן:

זהו.

שרון דינור:

יש למישהו מהחברים ב - ,

יוחנן וייצמן:

זום, מקובל?

חיים כהן:

לא שומעים את,

יוחנן וייצמן:

מישהו מדבר בזום?

ישראל קלרמן:

לא, לא, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

סיימנו, יללה אין בעיה.

שרון דינור:

טוב, רמב"ן 12, זה יכול להיות הם נמצאים פה?

יעל ביטון דה-לנגה:

אני רוצה להגיד שאני מברכת על ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

מי דיבר?

עו"ד דני ליבמן:

יעל,

חיים כהן:

יעל,

עו"ד דני ליבמן:

יעל מברכת.

שרון דינור:

רגע, אני רוצה רגע להסביר לכם משהו. רמב"ן, איזה מספר הוא? 12, נכון?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

שהוא ייכנס לפה?

יוחנן וייצמן:

נותנים, כן,

איציק שוויקי:

בדרך כלל מי שהיה מביא דיווח שקרי לוועדות קודמות שנגיד,

יוחנן וייצמן:

זה לא שקרי, האדריכל עצמו לא היה, הגיע רק הצוות המקצועי.

איציק שוויקי:

לא משנה, אמרו,

יוחנן וייצמן:

שריקי לא הגיע.

איציק שוויקי:

הם אמרו דבר לא מדויק, נקרא לזה ככה, לא שקרי, לא מדויק. אז, ה - ,

יוחנן וייצמן:

התייחסו ללא (לא ברור).

איציק שוויקי:

צריך להתייחס לזה ב - , בכובד ראש.

יוחנן וייצמן:

זה ההיתר. מה? יפו 66 כן, אז זה, היא חושבת שטעינו במשמעות פה.

ישראל קלרמן:

בהחלטה? היא אומרת את זה פה.

יוחנן וייצמן:

הבקשה, הוועדה המקומית לא ביקשה, היא ביקשה לא לדון עליו בוועדה,

ישראל קלרמן:

פה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הוראות שימור,

שרון דינור:

טוב, אתם מוכנים?

ישראל קלרמן:

לא, היושב ראש.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מוכנים רמב"ן.

שרון דינור:

אוקי, אנחנו, אני רוצה לתת לכם קצת רקע, אנחנו מדברים, אתם רואים את המסך איתי, מדובר פה בבניין שנמצא כאן ברמב"ן פינת אלחריזי, זה בניין שהוא בניין היסטורי לשימור, הוא לשימור

בתוכנית רחביה, שקובעת עליו לשימור עם תוספות בנייה. עכשיו הוא מגיע אלינו, זה בעצם תיכף תשמעו את האדריכל משה מרגלית.

יעל ביטון דה-לנגה :

בגלל ה - , שרון, סליחה , אני ממש נודניקית היום. אבל אחרת כבר (לא ברור), לצאת. כי אני לא שומעת אותך, ואני שומעת דברים חשובים, אבל משהו מדבר שם כל הזמן,

שרון דינור :

דני,

עו"ד דני ליבמן :

אני רק אמרתי שלום,

יעל ביטון דה-לנגה :

סליחה, סליחה,

עו"ד דני ליבמן :

סליחה.

יעל ביטון דה-לנגה :

אבל עדיף לי לצאת.

עו"ד דני ליבמן :

מתנצל.

יעל ביטון דה-לנגה :

לא מצליחה לשמוע, באמת.

שרון דינור :

אוקי, אז אנחנו מדברים פה על בניין, שהוא בניין לשימור בטוח מאושר סטטוטורית בתוכנית רחביה, תיכף אני אראה לכם את התמונות שלו. בעצם הוא רוצה להגיד תמ"א/38, תמ"א/38 בבניין לשימור יכולה להציע רק מה שתמ"א, מה שהתוכנית המאושרת יכולה להציע היא לא יכולה להציע לא הריסה, היא לא יכולה להציע קומה מעבר למדיניות, אז הנה אתם רואים פה שיש פה בניין שהוא נבנה כנראה בשלהי המנדט הבריטי, יש לנו גנים עם גדר נמוכה וגינה שכאן זה רמב"ן וכאן הרחוב הקטן זה אלחריזי, עם גינה היקפית. יש לו גם כמה שלבי בנייה, יש לו קומת עמודים, אתם רואים שהיא נראית כזאתי דרמטית כזאתי עם אבנים, גם עם קשת, שזה דווקא פריט מה שנקרא

פרט אוריינטאלי, מקומי שהוטמע לתוך האדריכלות המודרנית, וזה מעניין. וגם יש לה את האבנים בגימור אחר, שהם טובזה, עיבוד גס יותר, ואז עיבוד יותר עדין. הבניין כעיקרון אנחנו רואים שיש לו כמה תוספות, אבל הוא נשמר, כאילו יש סגירת מרפסת, אבל הוא נשמר, זה בין השאר אני חושבת תיכף נשמע מה האדריכל, זה בבעלות של משפחה אחת כל השנים, שנורא נורא שומרים על ה - , הבניין הזה, ו - , השנים האלה הם ממש הקפידו על השמירה שלו במתכונת המקורית שלו, יש לו גם חזית אחורית, אתם רואים שגם, יש לה חלק של תלטיש, זה כאילו העיבוד אבן היותר עדין, ואז אחרי זה את הטובזה. עכשיו מה שמבוקש, המבנה הוא תוכן ע"י ברוצקוס, שזה אדריכל נורא מפורסם בירושלים שתכנן.

איציק שוויקי:

שעבד בעירייה.

שרון דינור:

עבד, הוא הכין את תוכנית מתאר 62, והוא תכנן המון דברים בירושלים, גם ברמת התכנון עיר, וגם ברמת המבנים הבודדים. ויש לו כמה חדרי מדרגות, וההצעה עכשיו אני רגע אכנס לזה, שנייה.

איציק שוויקי:

הבניין ב - , בן כמה קומות 3 או 2?

שרון דינור:

הבניין הקיים לדעתי יש בו 3 קומות, אבל,

איציק שוויקי:

מותר פה 4 קומות. נכון? זה רחביה היסטורית נדמה לי,

יוחנן וייצמן:

5 אני חושב,

איציק שוויקי:

לב רחביה זה 4. רמב"ן, עד רמב"ן זה 4, ומ - 4, הצד השני, זה 5.

חיים כהן:

זה אחת מהסיבות,

יוחנן וייצמן:

לא, 4 וחמישית 2.5 נסיגה.

עו"ד דני ליבמן:

יש פה חלק צפוני,

שרון דינור:

5 קומות ממפלס הכניסה הקובעת אפשר לעשות פה. כשקומה חמישה צריכה להיות בנסיגה. אוקי, עכשיו הוא, חלות עליו כמובן כל הוראות השימור וקווי הבניין וכו' של תוכנית, למרות שהוא מוגש מכוח תמ"א/38, בוא נראה רגע, עכשיו אנחנו, החוות דעת שלנו היא פה,

איציק שוויקי:

זה אני אמרתי את זה מהתחלה,

עו"ד דני ליבמן:

תקשיב רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

חוות דעת פה, היא קצת ארוכה, אבל היא ארוכה בגלל שהוא פשוט לא עשה את התיקונים הטכניים, ביקשנו, ביקשנו, בסוף,

יוחנן וייצמן:

מי? מרגלית?

שרון דינור:

כן, זה לא מפתיע, הוא לא עושה הרבה פעמים. דברים ממש ממש טכניים, ממש פשוטים שלא מעניינים את הוועדה, כמו לסמן כמו שצריך ודברים כאלה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

להתאים בין חזית לתוכנית, דברים כאלה, אז הכנסנו את זה לפה, אז אני ממש מתנצלת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אבל כעיקרון ההערות הכי חשובות, הם שהם באמת צריך לשמור על השימור, ולהתאים את עצמך לתוכנית של 9988, כעיקרון ההיקפים של הבנייה שהוא מציע בגדול, הם מקובלים, הם תואמים את התוכנית, והכול בסדר. ואז זה זהו, אני מציעה שאנחנו, רגע אני הנה אני פותחת את ה - , תוכנית פה.

אורית לנדסברג:

היה גם משרביה שאמרתם להוריד, כי זה,

שרון דינור:

כי אני אראה לכם תיכף את ה - , הוא יראה לכם תיכף את ההדמיות, ואת תראי שיש פה משרביה, איך אני אומר? לא עדינה, ממש ממש קשוחה, והוא יציג לכם את זה. זה חשבנו שזה לא מתאים לשכונה פה, זה עניין עיצובי. אנחנו מתערבים גם בנושאים האלה, גם הוועדה אוהבת להתערב בנושאים האלה, כי זה עניין של מינונים, רגע אני מנסה לראות אם יש פה איזה שהוא את ה - ,

חיים כהן:

אני רוצה לשאול שאלה,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

שרון, מה הסיבה באמת שהם הולכים לתמ"א/38? ולא תב"ע?

שרון דינור:

כי הם מקבלים פטור מהיטלי השבחה,

חיים כהן:

מהיטל השבחה, נכון?

שרון דינור:

ופה, פה המשרביה, אגב כבר עברה (לא ברור), זה לא מה שראינו מקודם, היא הרבה יותר טובה, ממה ש - ,

חיים כהן:

ולמה את מתנגדת? את?

שרון דינור:

למה? למה אני לא מתנגדת בכלל.

חיים כהן:

את לא מתנגדת, אז מה אמרת שאת לא אוהבת את ה - ?

שרון דינור:

לא, לא, היא שאלה אותי ספציפית על המשרביה שהיא הייתה לא יפה, ועכשיו היא נראית, הרבה יותר טוב, ממש ממש תיקון מבורך. אז הנה הוא יציג לנו, ו - , אמרתי רק שכל הערות טכניות שמייגעות את הוועדה, אבל זה תכלס התוכנית כאילו.

דנה מרגלית:

שלום.

חיים כהן:

שלום, שלום.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

פתחתי פה את ה - , את הזום. ואת המצגת שלכם, והנה אתם יכולים להציג. בבקשה תשבו.

חיים כהן:

אז מה הטענות שיש על האדריכל מרגלית?

שרון דינור:

טענות?

יוחנן וייצמן:

מה שלומכם?

איציק שוויקי:

שלא מקשיב, זה התשובה.

משה מרגלית:

מה?

איציק שוויקי:

שהוא לא מבצע פקודות.

שרון דינור:

למה? אבל ראיתם שהוא שינה את המשרביה בסוף, זה,

משה מרגלית:

(לא ברור).

איציק שוויקי:

מה?

משה מרגלית:

אתה מכיר אותי כמה? שנתיים?

איציק שוויקי:

בערך.

משה מרגלית:

יש לי ראש פרטי, וזה.

שרון דינור:

תציגו את עצמכם רק.

משה מרגלית:

אני אציג,

איציק שוויקי:

פרופסור זה בסדר.

משה מרגלית:

כן,

איציק שוויקי:

פרופסור אתה.

משה מרגלית:

פרופסור. משה שפירא. אדריכל השימור שלנו, אדריכל ידוע בירושלים. ודנה מרגלית,

שרון דינור:

אני דיברתי איתה,

משה מרגלית:

את לא זוכרת אותה?

שרון דינור:

בזום, הייתי זום.

משה מרגלית:

לא, (לא ברור) מזמן.

אורית לנדסברג:

משה, היי. אני בזום אורית.

משה מרגלית:

דנה מרגלית היא ומשה יציגו את החלק הראשון. ואחר כך את החלק של ה - , מה הנחה אותנו בתכנון ו - , ולמה הגענו, זה אני אציג,

יוחנן וייצמן:

הסוגיות הן משפטיות, יתייחס משה?

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

סוגיות שהן משפטיות קצת, יתייחס משה?

משה מרגלית:

אני כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו אתכם.

דנה מרגלית:

להתחיל?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

דנה מרגלית:

טוב, אז נעים מאוד. אני דנה, כמו שמשח הצג, אדריכלית במשרד, שותפה, וראש בית ספר לארכיטקטורה, ואני מתרגשת להציג את הפרויקט הזה. הפרויקט הזה אנחנו נראה שימור ותוספת לבניין שאנחנו רואים לפנינו (לא ברור) העץ, פינת הרחובות רמב"ן ואלחריזי, רואים מולנו את החזית לרחוב אלחריזי שהוא בניין, גם חשוב מבחינת המורשת המודרניסטית ברחביה, וגם בניין שיש לנו עליו קשר אישי,

יוחנן וייצמן:

סליחה, שאני מבקש, אם את מגיעה בדברך,

דנה מרגלית:

יותר חזק?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אם את מגיעה בתוך דברך לדבר שאת רוצה להסביר לנו, למה את חולקת על המלצה מסוימת, תדגישי לנו את זה קודם.

שרון דינור:

ותגידי איזה סעיף גם שאני אוכל זה.

דנה מרגלית:

לא, לא, אנחנו לא חולקים האמת.

יוחנן וייצמן:

אתם מקבלים את ההמלצה אז איז?

דנה מרגלית:

בוא נראה מה עשינו,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אמרתי, למה? אמרתי שהרוב תיקונים טכניים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה מה שהצגתי לפני הוועדה.

דנה מרגלית:

ממש, גם אנחנו מרגישים שאת הרוב או, או יישמנו כבר, בתוכניות, או שזה דברים שאנחנו צריכים לתאם בהמשך, ו - , אין שום בעיה.

איציק שוויקי:

אפשר לשאול בסוף הדיון שייתן חוות דעת על ה - , רמב"ן 2?

משה מרגלית:

על מה?

יוחנן וייצמן:

נדבר איתו, בסדר, אחרי הדיון.

איציק שוויקי:

אני מוכן, אחרי הדיון משהו.

דנה מרגלית:

בכל מקרה הבניין הוא גם,

עו"ד דני ליבמן:

על בניין אחר.

איציק שוויקי:

זה בניין אחר.

דנה מרגלית:

גם חשוב מבחינת המורשת המודרניסטית, ו - ,

איציק שוויקי:

נשמע רק, אל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

סליחה שקטעתי אותך.

דנה מרגלית:

בסדר. גם חשוב מבחינת המורשת המודרניסטית ברחביה, ואנחנו מעריכים את הבניין, ואת היופי שלו ואת האסתטיקה שלו, והמורשת שלו, וגם הוא בניין שקשור אלינו מבחינה אישית, סבא שלי זיכרונו לברכה עו"ד ניסן רודה, הוא זה שבנה את הבניין, הוא זה גם ששכר את האדריכלים שעבדו איתו על הבניין, האגף השמאלי כנראה תיכף אנחנו נראה בפורמט הקטן שלו, הנמוך יותר,

משה מרגלית:

הקומה הראשונה,

דנה מרגלית:

הקומה הראשונה, נבנתה כוילה פרטית, כנראה ע"י האדריכל ז'ולטי הרמוט, בשנות ה - 30, ולעומת זאת האגף הימני שאנחנו רואים, אגף ארוך יותר, הוא נבנה בהמשך תוכנן ע"י האדריכל אנטולי דוד ברוצקוס, אז בואו נראה ככה,

משה מרגלית:

יש סיפור מאוד נחמד ששווה קוריוזים, לא בטוח אם הרמונט תכנן את זה משום מה, (לא ברור) שהיה להם שני קשרים בכל אופן רואים את הקובייתיות הזו שהיה של היד של (לא ברור) בפשטות ואבא של רותי, אמרה אני רוצה קשתות בבניין. אז לאיינצראו אמר (לא ברור) - אני לא עושה קשתות, תיקח לך אדריכל צעיר תעבוד איתו, וזה היה אנטול דוד ברוצקוס, זה הקשת הראשונה שהוא עושה בירושלים.

שרון דינור:

ואחרי זה הוא עשה.

משה מרגלית:

ואחרי זה הוא עשה עוד, שני הבניינים,

שרון דינור:

(לא ברור),

משה מרגלית:

כן.

שרון דינור:

צריך לשים,

אורית לנדסברג:

הקשת המפורסמת.

שרון דינור:

וייצמן, שים על השתק. שמישהו יעזור לו כן.

מורן בן זיו:

הסתדרת? הנה זהו.

דנה מרגלית:

טוב, את הקשת המפורסמת היא באמת הקשת הראשונה שברוצקוס עשה, ואחריה הוא בעצם המשיך לעשות (לא ברור) הארקאדה שאנחנו רואים אותה כאן, שהיא אחד כמובן אלמנטים שאנחנו חשובים בבניין, ואנחנו גם נשמר, משמרים אותה. עשה אותה שוב, בהמשך גם ברחביה, ואחר כך במרכז העיר. אנחנו רואים פה, אופס סליחה. נורא רגיש הדבר הזה. רגע. אנחנו רואים פה את המבנה, בגוגל אירט', במבט עילי אנחנו רואים את החזית הצרה יותר, שהיא פחות מ – 12 מטר, היא החזית שנמצאת על רחוב רמב"ן, והחזית הארוכה יותר שפונה לרחוב אלחזירי, לבניין שלוש הפניות, צפון, דרום, מזרח ומערב, החזיתות הרשמיות יותר, זה החזית לכיוון מערב שהיא החזית הארוכה, לרחוב כיוון אלחזירי, והחזית הדרומית לכיוון רמב"ן, ועוד ששתי החזיתות האחוריות, הצפונית והמזרחית, אנחנו רואים שהם פונים לשכנים הסמוכים, מהצד. גם בתמונת על אנחנו רואים את המבניות הזאת של השלב הראשון הקובייה למעלה, נכון הריבוע. שהוא בעצם על בסיס הווילה המקורית, והמלבן המאורך ע"י ברוצקוס בהמשך. אני מפחדת העכבר הזה הוא רגיש ו - ,

שרון דינור:

את רוצה שאני אעביר?

דנה מרגלית:

את רוצה? תעבירי,

שרון דינור:

כן,

דנה מרגלית:

כי זה לא נשמע הדבר הזה. אפשר נקסט, אתה יכול לעשות, הוא לא מגיב,

שרון דינור:

תביאי לי את העכבר, אני סידרתי את זה.

דנה מרגלית:

עכשיו אני גם אגיד שההתפתחות הזאת בעצם של הבניין שלנו בשני שלבים, מאפיינת גם את ההתפתחות של רחביה בשני שלבים, השלב הראשון במהלך שנות ה-30, והשלב השני במהלך שנות ה-50. נמשיך, אנחנו רואים את האזור, זאת תמונה מההיתר ההיסטורי, משנות 1946, אנחנו התייחסנו להיתר הזה בכבוד רב, אני אגיד אתם תראו שאנחנו מחשבת אותו, על מנת שבאמת ה- , תכנון שלנו יהיה כמה שיותר דומה, ויעקוב אחרי הנפחיות של הבניין, והשפה שלו, זה בסדר גמור, המיקום של הבניין, קצת נוסטלגיה ומורשת של הבניין, אתם רואים את ה- , בוני הבניין, אדריכל, עו"ד ניסן ברודה זכרונו לברכה, סבי שבנה את הבניין, וגם המשרד שלו היה שם, וביתו הפרטי, ועוד אנשים חשובים שגרו בבניין, משה, דוקטור יצחק הולמן, מר בראון, ונמשיך.

משה שפירא:

הבית הזה,

איציק שוויקי:

אתה יודע (לא ברור) בערבית? תראו את ה- , זה צמח.

דנה מרגלית:

נכון,

משה מרגלית:

זה נכון.

איציק שוויקי:

נגד עין הרע.

משה מרגלית:

נכון.

דנה מרגלית:

נו, אז הנה יש לנו זה, אנחנו יכולים ללכת נגד עין הרע,

משה מרגלית:

המשפחה עברה לרוסיה משנות, מספרד,

משה שפירא:

אפשר (לא ברור) על זה, אפילו האינטרקום ההיסטורי שרד פה, בסדר, רק כדי להגיד את ה - ,

משה מרגלית:

של השימור,

משה שפירא:

אמפתיה ואת ה - ,

משה מרגלית:

נחיה אותו,

איציק שוויקי:

אפילו יותר דבר, שמת מזמן כתוב, (לא ברור) דבר.

משה מרגלית:

כן.

איציק שוויקי:

לפעמים (לא ברור) דבר.

משה מרגלית:

והנישה של החלב, כמובן.

דנה מרגלית:

יללה נמשך.

איציק שוויקי:

החזן שלהם היה חזן שלנו.

דנה מרגלית:

נמשיך הלאה. פה רואים את שני השלבים שדיברנו עליהם קודם. השלב של הווילה הפרטית שנבנתה ב – 1938 עד בערך 1944, מסומן פה בצבע תכלת.

משה שפירא:

בתצ"א רואים אותה טוב, כאילו,

דנה מרגלית:

רואים אותה גם בתצ"א. וה – , תחזרי רגע אחד, אני אעשה זה יותר מהר, הבנתי. החלק הארוך יותר השלב השני שנבנה ב – 1946, אבל בין המוארך, רואים שהשלביות נשמרה גם בתוכנית, גם בנפח, וגם בחזיתות, אנחנו רואים וגם בפרופורציות, אני חושבת שלעניינו מה שחשוב זה שניסינו ככל שניתן לשמר את האופי הזה של שני האנשים, גם בנפחיות החדשה שיצרנו, וגם בחזיתות.

משה מרגלית:

כאן צריך להוסיף לסקיצות, ה – , הבניין של 3 קומות היה אמור להמשיך גם על האגף החדש, בהתחלה הייתה קומה אחת, אבל בגלל כל עניינים, טרום קום המדינה והכול, הבנייה הופסקה, ועל הגג יש עדיין את הברזלים בלמעלה,

דנה מרגלית:

שממתינים לתוספת.

משה מרגלית:

כן,

דנה מרגלית:

כן, נמשיך. אנחנו רואים את (לא ברור) את הבניין, אנחנו רואים למעלה, את החתך על רחוב רמב"ן שעובר דרך תחנת ה – רוח.

שרון דינור:

הנה זה ה – ,

דנה מרגלית:

כאן מלון המלכים,

שרון דינור:

לא רואים, סליחה, זה הדיון מה - ,

איציק שוויקי:

כן, ביקשתי מהם חוות דעת,

דנה מרגלית:

אז הוספת לנו את מלון המלכים 30 קומות כבר?

משה מרגלית:

המלון היה שם לחברה שלה, שרה עמיד.

איציק שוויקי:

עמיד, עמיד.

משה מרגלית:

יצחק,

איציק שוויקי:

כן,

משה מרגלית:

וכל אלה, נכון.

איציק שוויקי:

זה ב - , בית אגרון שם למעלה, קומה, יש, יש,

משה מרגלית:

איך אתה יודע?

דנה מרגלית:

אז באמת.

איציק שוויקי:

אני זוכר הכול,

שרון דינור:

הוא היה בל – בוי.

משה שפירא:

בארלוזורוב,

משה מרגלית:

מה?

איציק שוויקי:

(לא ברור) הכול,

דנה מרגלית:

אנחנו רואים את הבניין,

איציק שוויקי:

איפה מי גר מה.

דנה מרגלית:

את תחנת הרוח, את בניין, הבניין השכן אלינו מצד מזרח של בן 5 ל – 6 קומות. והשמך הלאה, עד שאנחנו מגיעים ל - , בעצם בניין הסופר,

שרון דינור:

זה הבניין של הסופר. לא, הסופר זה המלון,

דנה מרגלית:

הסופר הוא לא פה, הוא לא כאן, לא רואים אותו, הוא בהמשך, התוכנית הקיימת, תוכנית המדידה, אנחנו רואים פה את ה - , עוד פעם את שני הגושים, אנחנו רואים את קומת העמודים,

שרון דינור:

זה אני מעבירה, לא צריך זה,

דנה מרגלית:

את מעבירה,

איציק שוויקי:

אוקי,

שרון דינור:

קיבלנו את הבניין, הוא לא כזה מורכב, תאמיני לי ראינו יותר מורכבים ממנו.

דנה מרגלית:

רגע, חכי, אז אני אעשה את זה מהר, משפט ל – 6.

שרון דינור:

אז מה את רוצה שאני אעצור.

דנה מרגלית:

תעשי המשפט לשקף, טוב. קומת העמודים נמשיך הלאה של זה. בניין שעשוי משני גושים, הבניין המקורי, עם שני גרמי תנועה,

שרון דינור:

את רואה,

דנה מרגלית:

אוקי, ו - , כן, ורואים בבירור גם את המרפסות שאחר כך נשמר אותם, נמשיך הלאה. קומה ראשונה, קומה מלאה קיימת. עוד (לא ברור). החתך כפי שהוא נמצא היום, יש פה, זה מה שמושיק אמר, בעצם שבניין שהיה אמור להיות על 3 קומות מלאות, כרגע אנחנו רואים את האגף הימני, והאגף השמאלי, עם שני גרמי התנועה, החזית הצפונית, אחר כך אנחנו נראה שכאן מותר לנו להשלים למרפסות סוכה, אבל החזית נשמרת. על החזית המזרחית, שהיא החזית משה, זה החזית שאתה אוהב, החזית שהיא פחות ייצוגית,

משה שפירא:

החזית היא חזית טכנית, יש לה כמה היבטים,

שרון דינור:

כעיקרון,

משה שפירא:

גם מבחינת ה - , גם מבחינת החלונות כאילו,

שרון דינור:

הרחוב הוא פה, נכון? סליחה רגע, הוא למטה, בחלק התחתון?

משה שפירא:

זה,

שרון דינור:

רחוב רמב"ן הכוונה.

משה שפירא:

כן, דבר חשוב להדגיש,

שרון דינור:

אבל מה שהיה צריך לעשות פה, כאילו כאן זה תלטיש,

משה שפירא:

בדיוק, בדיוק.

שרון דינור:

וכאן זה טובזה. כאילו,

משה שפירא:

נכון, והסיפור הזה, אני רוצה להדגיש, בעצם,

משה מרגלית:

עד כאן, עד פה היום,

שרון דינור:

אבל הראינו את זה בתמונות.

משה שפירא:

בגלל,

משה מרגלית:

כן, כן,

דנה מרגלית:

נכון.

משה מרגלית:

עד כאן, זה תלטיש, וכל השאר הוא טובזה, וזה בשטראבות כאלה, שזה, איציק, שטראבות של,

איציק שוויקי:

אני מכיר זה,

משה מרגלית:

שהזול זה הטובה, ההיפך,

דנה מרגלית:

בכל מקרה כמו שמושה שפירא,

איציק שוויקי:

כי זה היה לקראת המלחמה, והאבנים היו יקרות מאוד,

משה מרגלית:

הסיפור לא,

איציק שוויקי:

וה - הערבים, הערבים החרימו את ה - , את היהודים במתן אבן, ואז בנו את הקאסטל, והקאסטל היה יותר מאוחר.

משה שפירא:

לא, יש שני היבטים, גם, גם השימוש באבן שזה בעצם שימוש באבן טובזה, ולא באבן תלטיש, כל החזיתות הנצפות של הבניין, וגם את כל היחידות הטכניות של המטבח, של השירותים,

דנה מרגלית:

הרחוב הזה גם חשוב.

משה שפירא:

שיש הבדלים של,

שרון דינור:

לא הראיתם את זה.

משה שפירא:

שזה בעצם מישמש, זה הכול הרי מקורי פה, אין פה, אין פה שום פריצה, אין פה שום פריצה, אז בעצם,

דנה מרגלית:

הפתחים הקטנים,

משה שפירא:

הכול מקורי, הכול מקורי, וזה הכול בגלל שזה משהו מאוד מאוד טכני, אז זה של משהו פתח שמתאים לשירותים, ופתח שירותים ומטבח, מייצר בלגאן, אז הוא, ההצעה של ברוצקוס הייתה למקם את זה בעצם בחזית הלא נצפית,

משה מרגלית:

היא לא חזית מעוצבת,

משה שפירא:

כן,

משה מרגלית:

זה הבדל משתי החזיתות שפונות לרחוב,

דנה מרגלית:

לעומת זאת,

משה מרגלית:

שהן מאוד מסודרות, מאוד,

איציק שוויקי:

בגלל ה - , כן.

דנה מרגלית:

לעומת זאת החזית ה - , הרשמית, החזית הייצוגית שאליה גם אחר כך נראה שהפנינו את כל האזורים הציבוריים של הדירות היא על חזית שפונה לרחוב אלחריזי, אנחנו משמרים אותה אז איז, עם המרפסות, כשאנחנו מתקנים אותם למשהו תקני יותר, אנחנו נראה בהמשך, עם הפתחים, וכן

הלאה, ושני הגושים, נמשיך. החזית גם היא חזית ייצוגית לכיוון רחוב רמב"ן, עם המרפסות, רואים את שני הגושים והפתחים שנשמרים. נמשיך, זה מספיק? עכשיו יותר טוב?

שרון דינור:

מתקדמות כן.

דנה מרגלית:

מתקדמות תודה, יש לי פה ביקורת. פרטים,

שרון דינור:

אני רק משתפת איתך מהניסיון שלי,

דנה מרגלית:

פרטים,

משה מרגלית:

פרטים שחשוב לנו לשמר, המעקה של הבניין, מעקה עץ יפה, עם ה - , המדרגות היצוקות, המיוחדות שלו, שאנחנו נבנה באותו סוג, אנחנו תיכף נראה. איפה המרפסות הייחודיות,

משה מרגלית:

תחזירי אחורה. הפרט הזה שהוא גם ייחודי לא רואים אותו. (לא ברור) אז הבניין הזה לא היה פרט כזה, שמראה את התנוחה של הבטון של המרפסת ושורת אבן אחת מכסה את, כאילו את הדופן של המרפסת, כאשר כאן זה בטון, בשיפוע תומך את המרפסת, וזה מנחה אותנו בפרטים של הבניין, לא שאנחנו משמרים אותם, אנחנו לא רק משמרים את זה, זה מנחה אותנו ב - , בתוספת.

דנה מרגלית:

אני אקום ואצביע על זה, היה גם מענה הגיוני. זה בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בשמחה כן, לא, לא, הכול בסדר. הכול בסדר.

דנה מרגלית:

המעקות הייחודיים, עם הצבע שלהם, עם הכרם, שאנחנו נשמר אותם.

איציק שוויקי:

זה (לא ברור) הערבי,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

דנה מרגלית:

נמשיך.

איציק שוויקי:

זה האבנים.

משה שפירא:

זה אחרי, אחרי (לא ברור) ערבי, 39,

דנה מרגלית:

זו החזית המזרחית, החזית הבעייתית,

משה שפירא:

מ – 44.

דנה מרגלית:

כמו שאנחנו רואים גם יש בה הרבה מאוד נפגעים, שתועדו ע"י, משה שפירא. וגם אנחנו רואים את הבנייה באבן,

שרון דינור:

בוא נשים סדין סגול לפני הוועדה.

דנה מרגלית:

אנחנו רואים את ה - , פתחים הקטנטנים שבעצם משמשים לשירותים, ולמטבחים קטנים, והיא בעצם,

שרון דינור:

סליחה,

דנה מרגלית:

רואים אותה כאן, נמשיך? החזית המערבית, החזית היפה, חלק מהמפגעים אנחנו רואים, אנחנו לא משמרים אותה כפי שהיא, אני לא חושבת שיהיה שמה להמשיך, מעבר לתוספת.

שרון דינור:

ככה זה (לא ברור).

דנה מרגלית:

החזית הדרומית הצרה של 12 מטר, אנחנו רואים את הארקאדה מסתובבת של ברוצקוס, אנטולי דוד, ואת המרפסות היפות, הפתחים, אנחנו רואים גם את החוסר פירוט שמאוד אופייני לרחביה באותה תקופה,

שרון דינור:

אני חושבת באמת פליז, אל, סליחה שאני אומרת את זה, אל תעבירו אותנו עכשיו מפגע, מפגע, אנחנו רואים את החזית, וזהו.

דנה מרגלית:

נקסט,

שרון דינור:

בסדר.

משה מרגלית:

הלאה.

דנה מרגלית:

נקסט, הבנתם.

משה מרגלית:

זה לא עובר.

שרון דינור:

תשאל אותם,

דנה מרגלית:

נקסט. נקסט.

שרון דינור:

אוקי, גם היינו כבר פה, נכון כאילו.

דנה מרגלית:

נקסט דיברנו על,

שרון דינור:

זה עוד פעם סדין סגול, סדין לבן, כן.

דנה מרגלית:

דיברנו על זה.

משה מרגלית:

נקסט.

שרון דינור:

תיק תיעוד.

דנה מרגלית:

דיברנו,

שרון דינור:

עצים לא דיברנו, עצים, עצים.

דנה מרגלית:

עצים חשוב לציין, אחד,

איציק שוויקי:

לא, זה, זה מה שביקשתי.

דנה מרגלית:

אחד אחורה,

איציק שוויקי:

חוות דעת שלו,

דנה מרגלית:

עצים חשוב לציין שיש עצים בוגרים, רואים שכולם נמצאים מחוץ לחלקה, אנחנו גם לא עושים שום
עבודות של חפירה, כן שהם לא ייפגעו, אבל,

שרון דינור:

אין פה חנייה תת-קרקעית,

דנה מרגלית:

לא, אין.

משה מרגלית:

אין.

חיים כהן:

אז איך עושים תמ"א/38?

משה מרגלית:

כלום, ולמרות זאת קיבלנו את האישור של פקיד היערות ונעגן במגן שורשים מבפנים.

דנה מרגלית:

הנה הסקר של פקיד היערות.

שרון דינור:

יש לכם עצים בזה, בואו כאילו.

דנה מרגלית:

תבינו עוד, עוד איך מגנים עליהם, במידה וצריך.

איציק שוויקי:

הם ימותו,

דנה מרגלית:

הם לא ימותו,

משה מרגלית:

לא, הם לא ימותו.

שרון דינור:

אין פה חנייה,

משה שפירא:

אין עצים, אין עצים,

יוחנן וייצמן:

למה שזה יקרה?

איציק שוויקי:

ברוש בדרך כלל, קח את רחוב ארלוזורוב,

דנה מרגלית:

עכשיו אני אגיד לך קוריוז,

איציק שוויקי:

ברחוב ארלוזורוב היה ב – 9, אני גרתי שם, היו שדרת ברושים, חפרו את העבודות,

דנה מרגלית:

לא חופרים,

משה מרגלית:

אנחנו לא חופרים,

שרון דינור:

הוא לא, הוא לא הבין את זה. אין חנייה,

איציק שוויקי:

אני שומע.

דנה מרגלית:

(לא ברור) בבית, ואנחנו גרים בבית שבזכות מושיק ואימא שלי שהגנו על העצים, אף עץ אחד לא מת.

משה מרגלית:

אנחנו תכננו את הבית ע"פ העצים.

דנה מרגלית:

אוקי, החתך המוצע, אנחנו רואים את ה - , תיכף אנחנו נראה את המקום.

משה מרגלית:

גם זה לשימור את העצים, זה לא משנה,

דנה מרגלית:

אוקי,

משה מרגלית:

הלאה,

דנה מרגלית:

להמשיך.

שרון דינור:

רגע, שנייה,

משה מרגלית:

הלאה,

דנה מרגלית:

חנייה, טוב,

שרון דינור:

אשפה? מה כתוב?

דנה מרגלית:

החנייה כיום,

שרון דינור:

כתוב אשפה,

דנה מרגלית:

מוצעת כאן, על רחוב רמב"ן, אנחנו משלישים אותם, המיקום של שני מקומות חנייה, איסוף
האשפה כיום הוא מהפינה של רחוב רמב"ן ורחוב אלחריזי, בתיאום עם מחלקת האשפה, כן?

משה מרגלית:

תברואה.

דנה מרגלית:

תברואה, אנחנו החלטנו להסדיר מקום לאשפה על רחוב אלחריזי, תיכף אנחנו נראה את זה,

משה מרגלית:

כמו שהיה פעם,

דנה מרגלית:

כמו שהיה פעם,

משה מרגלית:

למרות שהכול שלא עוברת שם מכונית זבל היום, הם לא יודעים עדיין.

שרון דינור:

למה זה חזר לפה, אני לא יודעת, זהו,

דנה מרגלית:

אוקי, עכשיו אנחנו נראה את התכנון המוצע, אנחנו רואים את ה - , ה - 9 קומות של מלון,

שרון דינור:

איפה? איפה 9 קומות?

איציק שוויקי:

רגע, רגע, זה אני רוצה, עזבי את זה סוף הדיון הוא ייתן חוות דעת.

דנה מרגלית:

מלון המלך דוד, תחנת,

שרון דינור:

אבל לא, באמת זה לא 7 קומות? כאילו, כי הדיון הקודם שהיינו הם רק דיברו על 7.

דנה מרגלית:

סליחה,

חיים כהן:

לא, אני מבקש שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא נדבר על זה כעת, סיכמנו שאחרי הדיון.

איציק שוויקי:

אחרי הדיון, אנחנו נריב, אחרי הדיון.

דנה מרגלית:

המלכה,

שרון דינור:

אני סופרת חלונות יש 7,

איציק שוויקי:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,

דנה מרגלית:

הבניין לידינו הוא 5 קומות, ו – 4,

איציק שוויקי:

תלוי מאיפה אתה סופר.

דנה מרגלית:

הבניין שיוּרד לכיוון הסופר של 6, ואנחנו נמוכים והקטנים, נמשיך.

משה מרגלית:

הלאה.

דנה מרגלית:

אנחנו שוב השכנים לידינו.

משה מרגלית:

הלאה.

איציק שוויקי:

כמה אתם עשיתם?

משה שפירא:

זה שכנים שעוד לא עשו תמ"א, כן, זה שכנים שהם לא עשו תמ"א.

דנה מרגלית:

אנחנו משמרים בבניין, (לא ברור) של ברוצקוס היפה, עם הכניסה אליה, שבעצם גרם המדרגות החדש, שאנחנו (לא ברור) בדיוק על הכניסה הזאת, המרפסות היפות, הפתחים (לא ברור), האבן תלטיש העדינה,

שרון דינור:

אני עוברת.

איציק שוויקי:

המעלית איפה היא נכנסת לדירות? איפה המעלית נכנסת?

דנה מרגלית:

תיכף נראה, תיכף נראה. שוב, המצב הקיים, והמשומר בעצם, מה שאנחנו רואים שאין שום שינוי, זה האזור שאחר כך אנחנו נראה שמושלם למרפסות סוכה, (לא ברור) לזה אישור. זה החזית המזרחית הג'יפה, עם החלונות של השירותים וכן הלאה.

משה מרגלית:

הלאה.

דנה מרגלית:

נמשיך. לשימור, שוב, המעקה של המדרגות שייבנה בדיוק אותו דבר,

שרון דינור:

אני רוצה שתשמרו את זה, ותביאו לי את זה למחלקה לשימור.

משה מרגלית:

אנחנו,

דנה מרגלית:

נשמור,

שרון דינור:

לא הסתכלת על זה, על מה אני מסמנת.

משה מרגלית:

אנחנו,

שרון דינור:

מה אני מסמנת, מה סימנתי. על מה סימנתי?

משה מרגלית:

על המעקה, לא,

שרון דינור:

אני מבקשת שתסתכל רגע,

משה מרגלית:

מה?

שרון דינור:

אני מסמנת, זה המעקה, (לא ברור) אני אומרת שתיבות דואר המקוריות, אם אתם לא משבצים אותם.

משה מרגלית:

לא (לא ברור) לשימור,

שרון דינור:

אז אתם תביאו למחלקה לשימור,

משה מרגלית:

זה יותר נחמד, זה המערכת של האינטרקום,

שרון דינור:

זה ראינו גם כן.

דנה מרגלית:

המדרגות שאנחנו נעשה מדרגות, כדוגמאות אלה,

שרון דינור:

טוב,

דנה מרגלית:

ההמלצות של,

שרון דינור:

ירוק מיושם,

דנה מרגלית:

שימור, הרוב מיושם,

שרון דינור:

שתיים השלמה, לתיאום מחלקה. אז כאילו אני אומרת שלושת ה - , הקטגוריות שלכם, ככל זה
משהו שאתם רוצים לדבר עליו, או שאתם,

משה מרגלית:

תיאום, זה תיאום.

שרון דינור:

בסדר. אז בעצם,

משה מרגלית:

זה בינינו אמרנו את זה,

שרון דינור:

אז לא צריך, אז אני אומרת הערות התכנון זה דברים שאתם רוצים שאנחנו נשלים בהחלטה, נכון?
נשלים/נשנה.

משה מרגלית:

כן,

דנה מרגלית:

כן,

חיים כהן:

טוב.

משה מרגלית:

כן, זה הערה אחת בלבד.

שרון דינור:

למה? יש פה שלושה.

איציק שוויקי:

את יכולה לשים שקף, עכשיו גמרנו את הדיון?

משה מרגלית:

לא, זה שטויות.

דנה מרגלית:

לא, הם רוצים מה עשינו,

שרון דינור:

בטח הם עוד לא ראו בכלל עם כל הדבר הזה.

משה מרגלית:

יש שלוש הערות.

איציק שוויקי:

קדימה, קדימה.

שרון דינור:

טוב, בואו נראה, באמת, באמת אני חושבת שבפעם השביעית שאנחנו רואים את התוכניות האלה, אתם משוגעים באמת.

דנה מרגלית:

לא, לא, עכשיו אחורה זה חשוב, לא, אחורה עוד אחד,

שרון דינור:

רגע, רגע,

דנה מרגלית:

עוד אחד.

שרון דינור:

זה ברח לי,

דנה מרגלית:

אחורה, אוקי. עוד אחד קדימה. אוקי, חתך הבניין המוצע, אנחנו מאחדים את שני גרמי המדרגות, הגרם המדרגות אחד, כפי שאושר לנו. אנחנו רואים את הבניין, בנפח הקיים. ואת התוספת המוצעת, שהתוספת המוצעת מתחלקת להשלמת הקומה השלישית, כמו שמושיק הסביר שהייתה אמורה להיבנות.

שרון דינור:

אני הסכמתי,

דנה מרגלית:

ועוד שתי קומות למעלה, עם נסיגה כפי שהונחנו לעשות, אבל עדיין שמירה על מלבניות של ה - ,

חיים כהן:

מוסיפים דירות? מוסיפים דירות או שזה כל (לא ברור)?

דנה מרגלית:

יש 8 דירות, ויהיו 8.

משה מרגלית:

יהיו 10,

דנה מרגלית:

יהיו 10, סליחה.

משה מרגלית:

יש 8 דירות, ויהיו 10 דירות, ודירה אחת ש - , קיימת בקומת הקרקע מבוטלת ע"פ החלטת, אנחנו היינו מבטלים אותה, איך שלא יהיה, וחוזרת להיות מחסנים,

חיים כהן:

זה דירה אחת, אתה עושה את זה דירה אחת. אני שואל בגלל ש - , שאלו אותך על חנייה.

משה מרגלית:

מה?

חיים כהן:

אם יש תוספת דירה?

יוחנן וייצמן:

זה 9988,

משה מרגלית:

פטרו אותנו מחנייה בכלל.

חיים כהן:

בסדר,

איציק שוויקי:

הייתה צריכה להיות, העירייה צריכה לבנות בגן,

דנה מרגלית:

חתך דרך המדרגות הקיים,

איציק שוויקי:

חנייה גדולה,

דנה מרגלית:

והתוספת.

משה מרגלית:

אפילו ביקשנו שתי חנייה, והראינו מרחוב אלחריזי, ואגף תנועה וחנייה, אמר שאי-אפשר להסתובב שם, זה נכון, זה אתה לא יכול להיכנס לתוך,

יוחנן וייצמן:

גם לא מאפשרים חנייה עילית, חוקית, מה שהם יעשו זה אחר.

איציק שוויקי:

לא,

דנה מרגלית:

להמשיך?

איציק שוויקי:

כן,

דנה מרגלית:

התוספת דרך המדרגות, אנחנו רואים את קומת העמודים שנשמרת כפי שהיא למעט הגרם מדרגות שמתאחד משני גרמי מדרגות, לגרם מדרגות אחד.

איציק שוויקי:

זה היחידה שמתבטלת, נכון?

דנה מרגלית:

נכון,

איציק שוויקי:

איפה שאתם עושים, נכון?

דנה מרגלית:

באזורים האלה,

משה מרגלית:

חוזר להיות מחסנים,

דנה מרגלית:

שהם חוזרים להיות לפי ההנחיה של וועדת השימור, רק לצורך שירות ומחסנים, זה אזור קיים היום שאנחנו משמשים אותו מחדש למחסנים, והאזור הזה (לא ברור) בדירה. הופכים אותה לשירות בלבד. כל הארקאדה נשמרת, גרם המדרגות החדש, על שינוי הפנים, בתוך הקומה הקיימת. גרם המדרגות עם שני הממ"דים.

שרון דינור:

אני רואה שכבר תיקנתם אפילו במצגת.

משה מרגלית:

כן, כן,

שרון דינור:

נכון?

דנה מרגלית:

כן,

משה מרגלית:

כאן,

דנה מרגלית:

שני ממ"דים,

איציק שוויקי:

יש ממ"דים בכל דירה, נכון?

דנה מרגלית:

כן,

משה מרגלית:

שני ממ"דים, כל החיזוק,

שרון דינור:

את יכולה רגע להסביר את, את הנקודה הזאת, שזה לגמרי חדש, למה?

דנה מרגלית:

קיבלנו רשות בבניין המקורי יש פה גריעה קטנה,

שרון דינור:

להשלים אותה,

דנה מרגלית:

בתמונות, וקיבלנו אישור להשלים, תדבקי בזה, נכון? זה ה - ,

איציק שוויקי:

כדי לחזק את הבניין,

דנה מרגלית:

גם,

משה מרגלית:

וכאן יש לי,

דנה מרגלית:

(לא ברור). מה?

משה מרגלית:

שרון,

שרון דינור:

מה?

משה מרגלית:

דבר אחד אמרתם שלא יהיו חצרות פרטיות, אז כל החצרות הן ציבוריות, למעט החצר הזו, במפלס,
(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

היא לא קדמית?

איציק שוויקי:

לא,

משה מרגלית:

לא,

יוחנן וייצמן:

שלום, הלאה.

שרון דינור:

איפה? סליחה.

משה מרגלית:

אין אליה גישה מהבניין,

איציק שוויקי:

אין, אין, זה בסדר.

שרון דינור:

אני סליחה, אני לא מבינה מה אני רואה, כי זה קומת קרקע,

דנה מרגלית:

זה קומת (לא ברור),

שרון דינור:

מה זה?

דנה מרגלית:

זה קומה ראשונה,

איציק שוויקי:

זה קומה ראשונה,

דנה מרגלית:

שכאן,

שרון דינור:

איפה החצר הפרטית? לא הבנתי.

דנה מרגלית:

זה הקרקע, וכאן היא על קומת העמודים,

שרון דינור:

איך אתם רואים,

דנה מרגלית:

תראי את ההבדל,

שרון דינור:

(לא ברור) גרפית שלכם, שפה יש חצר שהיא פרטית ו - , ואיפה היא מתחילה ואיפה היא נגמרת. אני רואה שיש פה מרפסת, ויכול להיות שכל הדבר הזה הוא, כאילו, לא מבינה איך, לפי מה סימנתי.

דנה מרגלית:

צריך לסמן את זה,

משה מרגלית:

פה יש, שני מדרגות עורקיות, ורק החתיכה הזו,

דנה מרגלית:

צריך,

שרון דינור:

זה לא, זה חתיכה שונה לחלוטין בעצם מה שאת הצבעת. זה לא יכול להיות לדעתי, במיוחד שכתוב כאן חזית רחוב לשימור, אתם יכולים לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה חזית לרחוב, הוא אמר, הם אמרו שלא,

שרון דינור:

אבל הם טועים, מטעים, זה אלחריזי זה רחוב, סורי, וזה לא רק זהה רחוב, זה רחוב שיש עליו הנחיות, של חזית רחוב לשימור, רגע תקיש לי עד הסוף, אפשר לעשות פה, שיהיה פה חצר פרטית, פשוט תצטרכו, עוד פעם זה יהיה מההערות האלה של תיאום עם המחלקה, תצטרכו לעשות אותה, כאילו לקחת איזה נסיגה עמוקה פנימה. אני אגיד שהחלק הזה, יהיה, אני לא יודעת כאילו ה - , מפה, עד לפה, זה משותף.

דנה מרגלית:

אי-אפשר להגיע לפה.

משה שפירא:

זה מפלס מוגבה, זה מפלס מוגבה ביחס ל - ,

שרון דינור:

אני יודעת איך זה נראה,

איציק שוויקי:

מה אנחנו עושים שמחר לא ישימו שמה בד - יוטה?

שרון דינור:

בדיוק, זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

בד – יוטה,

משה שפירא:

לא, המפלס קרקע שמה מוגבה ביחס לרחוב,

שרון דינור:

הוא מוגבה קצת, וזה חמוד, ואנחנו רוצים להשאיר את זה ככה, זה הכול. ברגע ש - , ברגע שזה חצר פרטית, זה לא קורה, זה לא נשאר. אנחנו נעמוד על זה, כי אנחנו פשוט, עשינו את זה בכל הבקשות ברחביה, זה לא משהו אישי. זה משהו שאתם צריכים לדעת שלא הולך להשתנות. אבל חוץ מזה אנחנו גם ביקשנו, שנייה רגע. ביקשנו לנסות לבחון, אם אפשר לשנות את החניות האלה, ולהפוך, להכניס אותם לפה.

דנה מרגלית:

אי-אפשר להיכנס לשם, זה (לא ברור).

שרון דינור:

למה לא?

איציק שוויקי:

רחוב צר מאוד.

שרון דינור:

אני מבינה, אבל אנחנו עושים כבר שיפור, וזה חזית של רמב"ן, שהיא ראשית,

משה מרגלית:

לא, אי-אפשר,

שרון דינור:

למה אי-אפשר להיכנס לפה?

משה מרגלית:

לא אישרו לנו,

איציק שוויקי:

בוא נעשה,

משה מרגלית:

ביקשנו ואגף התנועה וחנייה לא אישר.

שרון דינור:

אתם ביקשתם את זה,

משה מרגלית:

כן,

שרון דינור:

ולא אישרו לכם?

משה מרגלית:

כן, כן,

שרון דינור:

אתם יכולים להסביר לי למה?

משה מרגלית:

אי-אפשר להסתובב מאלחריזי,

דנה מרגלית:

אי-אפשר להסתובב.

איציק שוויקי:

אי-אפשר.

משה מרגלית:

אלחריזי כל כך צר שאי-אפשר להסתובב לתוך המגרש.

דנה מרגלית:

אי-אפשר,

משה מרגלית:

וגם יש את הבעיה, גם יש,

שרון דינור:

אבל אתם לא מתנגדים לזה?

משה מרגלית:

לנו לא אכפת.

שרון דינור:

אם אתם נשארים על אותו מספר של,

משה מרגלית:

כן, כן,

שרון דינור:

כי יש בזה משהו נכון יותר, אם בונים,

משה מרגלית:

לא, אין בעיה,

שרון דינור:

אז אני אבדוק את זה,

יוחנן וייצמן:

לנסח את זה ולבחון.

משה מרגלית:

אין שום בעיה.

עו"ד דני ליבמן:

שתי החניות האלה זה לא פונה למטה?

דנה מרגלית:

תיכף אנחנו רואים את החנייה, כפי שהיא היום,

איציק שוויקי:

היא קיימת,

דנה מרגלית:

משולשת,

איציק שוויקי:

רק היא לא בשימוש,

דנה מרגלית:

ואת ה - ,

איציק שוויקי:

יש (לא ברור),

עו"ד דני ליבמן:

איך אפשר להגיע אליה.

משה מרגלית:

זה קיים.

שרון דינור:

בסדר, תמשיכי.

עו"ד דני ליבמן:

זה קיים.

דנה מרגלית:

עוד דבר שחשוב להגיד זה שאת כל החדרים הפרטיים מיקמנו, ממ"דים לכיוון החזית המזרחית, איפה שיכולנו לשמור על הפתחים כפי שהם, היינו שהם מתאימים לממ"ד או לחדר מגורים שמרנו. ואיפה שלא הגדלנו אותם, זה אתם תראו בהמשך, וכל האזור הציבורי,

איציק שוויקי:

כאן כל חנייה זה זהב.

דנה מרגלית:

ציבורי פונה לרחוב אלחריזי, עם שינויים פנימיים,

איציק שוויקי:

חנייה, אין חניות,

דנה מרגלית:

זה בסדר, שאת עוברת.

איציק שוויקי:

אין חניות,

כי עכשיו הגענו,

איציק שוויקי:

חילקו את 300,

דנה מרגלית:

הקומה השלישית שהיא קומת (לא ברור) מושלמת, שוב זה קיים עם שינויי פנים, וזה החדש, אנחנו משלמים באותו הרוח, אנחנו קוראים לזה קורת המעבר.

שרון דינור:

רגע שנייה, אני מסתכלת,

דנה מרגלית:

והיא בדיוק זהה לקומה התחתונה,

שרון דינור:

זה הקומה, רגע זה הקומה החדשה כבר, נכון?

משה מרגלית:

כן,

שרון דינור:

שהיא כאילו ממש,

דנה מרגלית:

לא,

שרון דינור:

כן, זו החדשה.

דנה מרגלית:

זו ה - , זו קיים. זה קיים.

שרון דינור:

כן אוקי,

דנה מרגלית:

וזה חדש.

איציק שוויקי:

השלמה.

שרון דינור:

הבנתי,

דנה מרגלית:

ההשלמה.

שרון דינור:

בסדר, הבנתי. הבנתי.

איציק שוויקי:

זה השלמה.

דנה מרגלית:

ואנחנו מראים שאנחנו עוקבים אחרי אותה שפה אדריכלית כלפי החוץ, עם אותם מרפסות, ואותם פתחים,

שרון דינור:

וזה הקומה החדשה לגמרי.

דנה מרגלית:

זו הקומה החדשה, הקומה הרביעית והקומה החמישית החדשות. רגע, אולי כן תלכי אחורה. יכול להיות שזה פה.

משה מרגלית:

בסדר.

איציק שוויקי:

עוד קומה זה שתי דירות,

דנה מרגלית:

אם,

משה מרגלית:

כן,

דנה מרגלית:

כל קומה שתי דירות, עם ה - ,

איציק שוויקי:

כמה? 5 חדרים?

דנה מרגלית:

עם הדירוג ל - ,

משה מרגלית:

3 ו - 4,

דנה מרגלית:

בחזית.

איציק שוויקי:

3 ו - 4?

דנה מרגלית:

להמשיך.

איציק שוויקי:

דירות קטנות,

משה מרגלית:

כן, זה לא דירות גדולות אפילו, לא מי יודע מה,

דנה מרגלית:

אוקי, חזיתות, תיכף אתם תראו בהדמיות, אני חושבת שזה נותן הרבה יותר את האופי, אבל פה יותר להבין את הקיים והחדש. הקיים קומת ההשלמה,

שרון דינור:

מה זה הכחול פה?

דנה מרגלית:

שכתוב באותה שפה. מה זה הכחול?

משה מרגלית:

גבול המגרש.

שרון דינור:

לא,

דנה מרגלית:

לא, למה זה צבוע? לא יודעת, למה זה צבוע.

משה מרגלית:

זה סגור,

שרון דינור:

אבל זה משהו שאתם מציעים לסגור או שזה סגור?

משה מרגלית:

לא, לא נוגעים, לא נוגעים, שום דבר.

דנה מרגלית:

זה קיים ככה, כנראה שזה,

משה מרגלית:

הדבר היחידי שהוא סגור ב - , בוויטרינה של עץ וזכוכית, משמרים את זה כיחידה,

משה שפירא:

יחידה, יש פה יחידה.

שרון דינור:

זה היחידה שמבטלים.

משה מרגלית:

נכון, אבל,

משה שפירא:

את המחסן,

משה מרגלית:

נכון. ואנחנו משאירים את הפתח כמו שזה,

דנה מרגלית:

זה קיים, קומת המעבר, שנראית אותו דבר,

שרון דינור:

סליחה, רגע לעבור הלאה?

דנה מרגלית:

זה החדש,

חיים כהן:

בסדר,

דנה מרגלית:

את יכולה לעבור הלאה, הקיים.

שרון דינור:

בעצם מה שאני,

דנה מרגלית:

מרפסות הסוכה,

שרון דינור:

אני רואה שכאילו,

דנה מרגלית:

זה החלק החדש,

שרון דינור:

חשוב לי להסביר,

איציק שוויקי:

למה את לא עושה סוכה?

שרון דינור:

כי כאילו זה מבחינת השפה של העיצוב, זה לא ברור מאליו, עשיתם קומה אחת שהיא השלמה
כאילו של הקומה,

דנה מרגלית:

נכון,

שרון דינור:

שהיא ממש באותה שפה, אבל היא חדשה.

דנה מרגלית:

נכון.

שרון דינור:

ואז מעליה שאת שתי הקומות החדשות, שכבר אמורות על עצמם, גם גרפית,

איציק שוויקי:

לא שומרות,

שרון דינור:

ויזואלית, שהן חדשות,

דנה מרגלית:

נכון,

שרון דינור:

כאילו זה נשמע כאילו, נראה כאילו שמישהו זר אולי לא יבחין בהבדל.

משה שפירא:

לא, יש קרניז,

דנה מרגלית:

תיכף אנחנו נראה שרק בפירוט עשינו משהו קטן, כי חשבנו שזה היות הקומה הזאת, הייתה אמורה להיות בנויה.

איציק שוויקי:

תראי מלון המלכים שם, שאת רואה אותו, הוא היה שתי קומות, הפך ל-4, ואחר כך ל-6, לא משנה. בשלושה שלבים. את לא רואה את מסתכלת על מלון המלכים היום,

שרון דינור:

בתיק תיעוד שלך אומר שהוא היה 4 קומות,

איציק שוויקי:

את לא רואה הבדל, אם הוא היה שתי קומות,

משה מרגלית:

איפה?

איציק שוויקי:

או 4 או 6,

שרון דינור:

תיק תיעוד של מלון המלכים,

איציק שוויקי:

את לא רואה,

משה שפירא:

כן,

איציק שוויקי:

כל מה שאתם, מה שאת מראה, (לא ברור) אדריכלות וזה,

משה שפירא:

היה שמה,

איציק שוויקי:

שהבניין עד הקומה השלישית אושר (לא ברור),

שרון דינור:

וכמה קומות?

איציק שוויקי:

רביעית והחמישית משתנה. (לא ברור).

דנה מרגלית:

תיכף תראו בהדמיה.

איציק שוויקי:

ואני אוהב, אני אוהב ש - , אני לא אראה את זה,

שרון דינור:

על המצגת,

איציק שוויקי:

אני רואה שכאילו הבית,

דנה מרגלית:

כי אנחנו חושבים שזה הדרך לתת (לא ברור),

משה מרגלית:

בוא, בוא נסביר.

דנה מרגלית:

אבל בואו נגיע להדמיות.

משה מרגלית:

בואו נסביר,

דנה מרגלית:

בהדמיות.

איציק שוויקי:

תחזירו את ההדמיות.

משה מרגלית:

בהדמיות.

איציק שוויקי:

בסדר, שני אדריכלים.

משה מרגלית:

ההדמיות ידברו,

שרון דינור:

אני גם חושבת, אוקי,

דנה מרגלית:

אוקי, השלמה של מרפסות הסוכה בחזית הצפונית שגובלת עם השכנים. הלאה. החזית המזרחית עם הפתחים, אלה שאנחנו משנים אותם הקטנים והפונקציונאליים, ולעומתם הריבועים שעליהם אנחנו שומרים כפי שהם, עם שתי הממ"דים, שני הממ"דים. ביקשתם פרטים, אז נמשיך. הבנייה,

שרון דינור:

ממש בעיכוב, ואני חושבת שזה, את נכנסת לפירוט שהוא,

איציק שוויקי:

לא, זה לא, זה לא לוועדה,

שרון דינור:

הוא לא רלוונטי לוועדה פשוט.

חיים כהן:

זה לא רלוונטי, תביאי את ההדמיות,

שרון דינור:

הנה הגענו ל - , סליחה זה ה - , לשם כך התכנסנו,

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

זה מול הוועדה, מול המחלקה, אין בעיה, בסדר? זה,

דנה מרגלית:

טוב. אז אנחנו כבר,

שרון דינור:

מעריכים את העבודה הזו, זה לא שלא, זה פשוט אנחנו בעיכוב פה בלוי"ז, זה לא,

משה מרגלית:

עכשיו קצת על, אם מותר,

שרון דינור:

כן,

משה מרגלית:

כאילו בסוף יש רשימות,

שרון דינור:

אוקי,

משה מרגלית:

אף אחד כאן לא יודע חוץ מאציק, ואני הייתי בצוות של (לא ברור) תל - אביב למורשת (לא ברור) אונסקו, אני בעל (לא ברור) אונסקו עולמית, של שימור, והתזה שלנו, הוא ששימור חלקו בהנגדה של הקיים, החדש לייצר דיאלוג, בכך הצלחנו להגיע להישג שהוא אדיר, זה להכריז על השימור של (לא ברור) היהודי ושל חי עבודה שעשינו במשך 10 שנים, שהיה מיועד להריסה. שתי אוניברסיטאות עבדו על זה, אוניברסיטת תל - אביב, אוניברסיטת (לא ברור), וזה הגישה שלנו, שאנחנו מראים את החדש לעומת הישן, אבל שומרים על הנפחיות והפשטות בהצהרה של מה שאנחנו עושים, זה הנחה אותנו ל - ,

דנה מרגלית:

בסדר,

איציק שוויקי:

יש שתי אסכולות,

דנה מרגלית:

אז אנחנו רואים פה, אנחנו רואים פה,

איציק שוויקי:

אסכולה שלך, ואסכולה אחרת,

דנה מרגלית:

את הקיים,

איציק שוויקי:

זה שאומר לשמר.

דנה מרגלית:

עם כל השימור,

משה מרגלית:

לא, את הקיים, אנחנו לא נוגעים.

דנה מרגלית:

שלא,

איציק שוויקי:

לא, לא, לשמר את ה - ,

דנה מרגלית:

שירה,

שרון דינור:

אני שרון,

איציק שוויקי:

יש שתי אסכולות, מה?

דנה מרגלית:

שרון.

שרון דינור:

שרק אחת כזאת,

דנה מרגלית:

שרון, מה שכן חשוב פה לראות, שכל המעקות אנחנו הופכים אותם לתקניים כמו שהם עם תוספת, אנחנו שומרים על הדירוג הזה של ה - ,

שרון דינור:

הפרט שהסברתם לנו,

דנה מרגלית:

אנחנו רואים את הפרט של הקרניז, שהוא גם,

משה מרגלית:

משיכים אותו,

דנה מרגלית:

אבן בולטת וגם גומחה שמראה, איפה היה התכנון המקורי. אנחנו משלימים את קומת המעבר, עם התייחסות כאילו מושלמת.

שרון דינור:

כרגע זה מאוד יפה, וגם שיניתם את המשרביות וזה,

דנה מרגלית:

את המשרביה שינינו, אנחנו צודקים, נכון,

משה מרגלית:

שרון, הכנת עבודה, זה עוד יהיה עוד יותר טוב.

שרון דינור:

אני אומרת זה נראה יותר טוב, תנו להגיד מחמאה, זה נראה, לא בעיה לפני זה,

משה מרגלית:

תודה.

דנה מרגלית:

זה יותר טוב, ואת הערת, זה הייתה הערות שלך, אז ישבנו על זה במשרד, וניסינו לייצר מקום שהוא מצד אחד כאן, אבל שומר על הפרופורציות של הנפחים כפי שהם. ולדעתנו גם מקליל את המסה הבניינית.

שרון דינור:

למה לשפה המקומית אני אומרת?

דנה מרגלית:

כן,

שרון דינור:

נראה כאילו שלא שייכת לסיפור שמה.

דנה מרגלית:

עם התרבות של העמודים, ואחר כך נראה שגם לא היה פה קרניז,

שרון דינור:

אז פה יש לך נסיגה, אבל עשית למרות הנסיגה זה לגמרי נראה כמו שטח, כאילו,

דנה מרגלית:

נכון,

שרון דינור:

לא, אבל אני חייבת להגיד שאני, את שאלת אותי מקודם, אידיאולוגית אני לא חושבת שהנסיגות של תוכנית רחביה מחייבת, הם משהו שצריך להיצמד אליו, התכנון פה הוא באמת תכנון ראוי בעיניי,

חיים כהן:

בסדר, בשביל זה,

משה מרגלית:

תודה רבה.

חיים כהן:

אתה רואה שאני זה, אבל מה שכן,

דנה מרגלית:

(לא ברור).

חיים כהן:

רגע, סיימנו את הבעיה?

איציק שוויקי:

אני, אני, יש לי הערה, אני, תוכנית רחביה,

חיים כהן:

סיימנו את ההערה?

איציק שוויקי:

לא, אני רוצה,

שרון דינור:

יש עוד שלוש שקופיות לדעתי בסוף הזה, אז בוא נראה אותם.

חיים כהן:

בוא נראה אותם.

שרון דינור:

אז יש את ה - ,

דנה מרגלית:

עשינו מהר, שרון. אני לא (לא ברור).

חיים כהן:

מה השלישי?

דנה מרגלית:

תמדדי לי זמן.

חיים כהן:

תעברי לשלישי.

שרון דינור:

בוא נגיד שיש מקום לכל זה,

דנה מרגלית:

זום – אין גם, אני חושבת, ניסינו לשמור גם על צבעוניות של ה - ,

שרון דינור:

איזה חומר, אתם חושבים על הדבר הזה אגב?

משה מרגלית:

אנחנו עשינו בניין, כמה בניינים ב – GRC, ואם לא ננסה לעשות את זה מתכת צבועה בתנור, אבל אנחנו רוצים שהגוון יישמר,

שרון דינור:

זה יפה מאוד.

משה מרגלית:

שהגוון יישמר הגוון של האבן, לא להכניס כאן שחור, ולא להיות באופנה, אלא לעשות משהו, שלהחזיק,

חיים כהן:

אני חושב שיש תוכנית טוב מאוד של זה, עלול לפגוע בך ב - ,

דנה מרגלית:

בחזית הצפונית?

חיים כהן:

על זה אני רוצה לדבר איתך,

דנה מרגלית:

החזית המזרחית שלדעתנו הפכה להיות הרבה יותר יפה ממה שהיא הייתה, גרם המדרגות הקיים,

חיים כהן:

יפה מאוד,

דנה מרגלית:

מאזור לכל התפעול מאחורה, החלונות של הממ"דים משני הצדדים, החלונות המשומרים הריבועיים, והגדלה של החלונות שהיו על החלונות לא נפגעים,

משה מרגלית:

זהו.

דנה מרגלית:

זהו, להמשיך למה?

שרון דינור:

אין אצלכם זהו, חברים, אתם, אני רואה עד לזה,

דנה מרגלית:

זהו.

שרון דינור:

עד לפרט, עד ל - ,

יוחנן וייצמן:

טוב, שוויקי שאל, ואת אמרת את זה מקודם (לא ברור), והוא לא שמע, אז אני אשאל את זה, שוב תוכנית רחביה 2.5 מטר נסיגה, את אומרת שהמשרביה הזאתי פותרת לך את ה - 2.5 מטר האלה?

שרון דינור:

לא, אני רציתי להגיד, אני לא חושבת שהיא פוטרת, אני חושבת שהיא מוצלחת, ושהיא מוצדקת, ושלא הייתי, כאילו אם הייתי טכנוקרטית, אז הייתי אומרת - רגע, תוכנית רחביה אומרת 2.5 מטר נסיגה,

איציק שוויקי:

כל, כל רחביה עכשיו, כל רחביה, עם 4,

יוחנן וייצמן:

אבל איציק, בסדר, רחביה יש סעיף שאומר שמה, שמרשה לנו,

שרון דינור:

מאפשר את ה - , לשקול את זה, מבחינה אדריכלית, אני חושבת שהתוצר שהוא לא, עוגת חתונה, (לא ברור) או פינת (לא ברור) עם נסיגות, הוא יותר מוצלח, אני אוהבת את מה שאני רואה פה,

איציק שוויקי:

אבל גם שמה,

שרון דינור:

גם אתם רואים שיש פה אדריכלים שהם לא, אתם רואים, מה שאתם רואים את ההבדל בין (לא ברור) של מישהו שהוא אדריכל רציני, שהשקיע בזה המון אהבה ותכנון ורגישות, זה נראה טוב, כאילו זה לא משהו שנעשה כלאחר יד,

איציק שוויקי:

טוב, אני, אני, אני אגיד, אני לא, אני לא מערר על זה מה שהיא אמרה. אבל אני מפחד מה - ,

חיים כהן:

אז אל תפחד, תתמקד בדברים יותר חשובים.

איציק שוויקי:

בסדר,

חיים כהן:

טוב, תחזרי שנייה ל - ,

שרון דינור:

למה אתה רוצה לראות?

חיים כהן:

איפה המלכים?

שרון דינור:

למלון המלכים?

איציק שוויקי:

כן, אנחנו רוצים חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה לעבור נושא,

חיים כהן:

עכשיו אני רוצה לנצל אותו,

איציק שוויקי:

בתור אדריכל שימור שאמר, כן,

משה מרגלית:

(לא ברור) אונסקו?

איציק שוויקי:

כן, בסדר,

חיים כהן:

וזהו.

איציק שוויקי:

יש תוכנית כרגע, רגע,

שרון דינור:

רגע, אני מציגה,

משה מרגלית:

לא בתור אדריכל פרטי,

איציק שוויקי:

לא,

משה מרגלית:

בתור קתדרת אונסקו,

איציק שוויקי:

נכון,

משה מרגלית:

אני אהיה מוכן,

איציק שוויקי:

כן, כן, רק זה,

חיים כהן:

לא, רק על זה אמור לפגוע בך.

משה מרגלית:

מה?

חיים כהן:

סתם אני חושב, תראה,

איציק שוויקי:

עכשיו תשמע, אתה רואה את זה? מה אתה אומר על זה?

חיים כהן:

זה שלוש בניינים על ידך.

איציק שוויקי:

מולך. זה רחביה.

משה מרגלית:

תן לי (לא ברור). אני חושב שהבניין הקיים של פרידמן, הוא אחד משישה בניינים מקסימום שהוא בנה בירושלים. אולי המאוחר מביניהם למעט בית כנסת (לא ברור) רבקה, אוקי. אני חושב שלשחזר בניין כזה בגובה של 30 קומות זה קשה. התוצאה של מגדל פשוט, מעל זה, אני חושב שהיא נכונה. אני חושב שהצבע יכול היה להיות הצבע של האבן, הכיוון של התחתון, ולהראות את הטכנולוגיה של בניין שהוא בניין שלט פלדה, ובטון, עם הפרופורציות של בניין שהוא בוודאי משרדים ומלון, ולא לנסות לחזור עליו.

איציק שוויקי:

אתה לא, אתה לא מסתכל,

משה מרגלית:

לא לנסות לחזור על הדבר הזה כאן,

איציק שוויקי:

זה מאחורה,

משה מרגלית:

מה?

איציק שוויקי:

המלון נשאר, זה מאחורה, הבית שלך פה.

משה מרגלית:

אני יודע,

איציק שוויקי:

מתחת לבית שלך, כל רחביה לשימור, בונים בניין כזה, מה אתה אומר?

עו"ד דני ליבמן:

החזית, החזית נשארת.

איציק שוויקי:

בסדר, זה מה ששאלתי.

משה מרגלית:

אם,

איציק שוויקי:

האם תוכנית רחביה (לא ברור),

משה מרגלית:

אם אתם,

איציק שוויקי:

שכונת גנים,

משה מרגלית:

כן,

איציק שוויקי:

מעליה להקים מגדל, בתור (לא ברור).

משה מרגלית:

אני לא, אני לא עיריית ירושלים,

איציק שוויקי:

מה? לא עיריית ירושלים, בתור,

משה מרגלית:

אז אני יכול להגיד על הבניין זה בניין,

איציק שוויקי:

לא שאלתי על הבניין,

משה מרגלית:

הנושא של הבניינים,

איציק שוויקי:

שכונה לשימור,

משה מרגלית:

על הנושא של ה - ,

חיים כהן:

תן לו שנייה לדבר.

משה מרגלית:

הנושא של המדיניות תכנון הוא מעבר לתחומי, יש לי השגה גדולה כאן, ענקית, שלקחו ואמרו מה שליד תוואי הרכבת הקלה, יכול להיות גבוה, צריך להיות הפוך, הרכבת משרתת את הבניינים ולא הבניינים נבנים ע"פ תוואי הרכבת, אבל זה גורף כך בכל ירושלים, וזה עושה דברים ש - , לא היו בירושלים קודם, ואני חושב שזה מין שיקול טכנוקרטי, על איפה לאשר בנייה. זה ההערה שלי, זה לא ספציפי לכאן.

איציק שוויקי:

אני גם בתוכנית של, גם התוכנית של הרכבת הקלה מדברת, יש אזורי שימור וצריך לשמר אותם, וזה לא נעשה. הוא לא מיושם, זה רשום על הנייר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

איציק שוויקי:

זה אני כבר לא מתווכח, וזה רשום ומוקלט, אבל מה שפה, אני רואה, אני רואה שתוקעים עץ לתושבי רחביה, ושמים להם, שמים להם מה שנקרא סכין.

משה מרגלית:

אבל מהצד השני גם יש מגדל,

איציק שוויקי:

איפה?

משה מרגלית:

הבניין של רוניק, על הסופר,

איציק שוויקי:

אבל זה, זה תחום אחר, זה רחוב אחר, זה כאילו צד אחר.

שרון דינור:

אני שומעת פה שלא קיבלת את מה שרצית,

משה מרגלית:

כן,

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

לא קיבלתי את מה שרציתי,

משה מרגלית:

מה הוא רצה?

שרון דינור:

יצא,

יוחנן וייצמן:

סוגיה ב - ,

משה מרגלית:

מה?

יוחנן וייצמן:

בעלות מדינה הרק"ל,

איציק שוויקי:

לא, לא יצאתי, אני הבנתי אותו, והוא אמר הרכבת הקלה ואני,

משה מרגלית:

כן,

איציק שוויקי:

אני טוען,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא,

איציק שוויקי:

קודם כל הצד הזה,

משה מרגלית:

רגע, רגע, אני אביא לך, אני אעזור לכם לשיקולים, שרון,

יוחנן וייצמן:

מה?

משה מרגלית:

שרון,

יוחנן וייצמן:

בפנימי,

משה מרגלית:

בתל – אביב,

יוחנן וייצמן:

מגיעים?

משה מרגלית:

תקשיבו רגע זה מאוד מעניין, בתל - אביב יש רחוב שנקרא רחוב אילת, והשם השני שלו זה דרך יפו
תל - אביב.

איציק שוויקי:

זה טעות.

משה מרגלית:

בסדר,

איציק שוויקי:

גם שימור,

משה מרגלית:

החליטו, נכון, החליטו צד אחד של הרחוב שיך לתל – אביב, ומותר לבנות בו מגדלים והכול,

איציק שוויקי:

נחושתן,

משה מרגלית:

נכון, והצד השני שיך לפלורנטין, זה החלטות שהם עוד פעם הן טכנוקרטיות,

איציק שוויקי:

אבל הם עשו משהו אחר,

שרון דינור:

אתה לא עונה למה שהשאלה שביקשת,

איציק שוויקי:

הם לקחו מה,

שרון דינור:

אבל אולי אתה רוצה להימנע, וזה בסדר גמור.

משה מרגלית:

לא, אני לא רוצה להימנע,

איציק שוויקי:

תשמע, מה ש –

שרון דינור:

מה שאיציק רוצה לשאול אותך, זה אל תסביר לנו מה המדיניות, שאפשר לקבוע מדיניות, וזה אנחנו יודעים לא פחות טוב מכל אחד אחר. שואלים אותך, את דעתך כאדריכל, כמתכנן,

משה מרגלית:

אני לא,

שרון דינור:

האם אתה חושב שכדאי למקם במקום הזה מגדל או לא.

משה מרגלית:

אני לא הייתי שם לא כפרטי, כקתדרת אונסקו, אני לא הייתי שם.

שרון דינור:

זהו,

איציק שוויקי:

בסדר,

שרון דינור:

ככה, אתה רואה? בסוף היה צריך שינחו את העד.

משה מרגלית:

ברגע שהתקבלה החלטה לשים שמה, ברגע שהתקבלה החלטה לשים שם מגדל,

איציק שוויקי:

אין לא,

משה מרגלית:

אני אבקש לעשות אותו אחרת.

איציק שוויקי:

בסדר, לא, לא, עזוב, עזוב, זה עדיין לא, אנחנו עכשיו,

שרון דינור:

אתה היית בסדר גמור,

יוחנן וייצמן:

כיוונת לדעתו של שוויקי.

שרון דינור:

הגעת בסוף לייעוד דרך.

איציק שוויקי:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

זה כן מוביל את הוועדה להחלטה לא לאשר שם מגדל,

איציק שוויקי:

היה פה ויכוח אז וזה,

משה שפירא:

אבל זה לא לעשות מגדל לכל, כל הרכבת הקלה,

איציק שוויקי:

עזוב, לא,

משה שפירא:

לא רק בנקודה הזאת.

איציק שוויקי:

לא,

משה שפירא:

זה היה (לא ברור),

איציק שוויקי:

רחביה,

אני דיברתי לא, לא, ה - ,

איציק שוויקי:

גם הציר הזה, הציר הזה,

משה שפירא:

האמירה הייתה פה שבכלל של כל הרעיון של לעשות מגדל על,

איציק שוויקי:

יש ציר שימור,

משה שפירא:

על תוואי רכבת קלה זה לא,

איציק שוויקי:

ע"י הסוכנות.

איציק שוויקי:

טוב סיימנו?

איציק שוויקי:

בבית של (לא ברור),

אורית לנדסברג:

אני רוצה הערה,

איציק שוויקי:

או בית כנסת,

יוחנן וייצמן:

את רוצה הערה שהם נמצאים או אחרי שהם יוצאים?

איציק שוויקי:

היכל שלמה, מה שפה מדובר זה ש - ,

יוחנן וייצמן:

טוב שוויקי, יללה סיימנו.

איציק שוויקי:

רוצים לעשות פה,

יוחנן וייצמן:

קיבלת (לא ברור) שלך, שלום.

אורית לנדסברג:

בבקשה.

איציק שוויקי:

כל השכונה,

אורית לנדסברג:

אני יכולה הערה בבקשה?

יוחנן וייצמן:

כן, שוויקי, כן,

איציק שוויקי:

זה מה שרוצים,

יוחנן וייצמן:

שוויקי.

שרון דינור:

אורית,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

טוב.

אורית לנדסברג:

היי, קודם כל שלום לכולם, שלום למשה. אני חושבת שלגבי ההצעה שלכם שבעיקרון אני אוהבת אותה, אבל אני כן חושבת שכדי לשמור על הגושיות של החלוקה של שני הגושים, כן הייתי מייצרת שינוי בגובה בין הגוש, כמו שזה קיים היום. הגוש הנמוך, והגוש היותר גבוהה. זה היה מעדן את התוצאה. זו ההערה שלי לגבי ה - , ההצעה הזאת. ואני גם אציין, שאני עבדתי הייתה לי את הזכות לעבוד במשרד של בורצקוס.

שרון דינור:

אוקי, תודה, תודה לכם.

משה מרגלית:

תודה רבה.

שרון דינור:

רגע, אתם רוצים להגיב על מה שאורית אמרה? או ש - , סליחה.

משה שפירא:

היא מציעה עוד חצי קומה?

דנה מרגלית:

צריך, צריך להקל,

שרון דינור:

לא, היא לא הציעה עוד קומה כי אחרת תצטרכו תב"ע,

משה מרגלית:

תראו יש כאן,

שרון דינור:

אבל אתם יודעים אולי אפשר להגיע לתוצאה שהיא עוברת בדרכים אחרת.

משה מרגלית:

אני, תראה אני חולק, אני חושב שזה לא נכון, הבניין היה אמור להיות ככה מלכתחילה, כל הבניינים שמה בסביבה, יש מאחורנית את הבניין של אליאש, שזה עתה נפטר. שגם עשוי משני אגפים, שהם אגפים זהים, וגם בגובה של 6 קומות, אני לא רואה שום בעיה, אני חושב שהבניין סליחה שנאמר את זה. היום הוא רק חיזק את מה שהבניין הקיים ע"י התוספת, אני חושב שניסינו לעשות עבודה טובה.

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע, א' לא צריך להתחיל לשקשק, כי אפשר לעשות דברים גם,

משה מרגלית:

לא,

שרון דינור:

ברמה גרפית בשביל, העדינה, כאילו אפילו, אם משנים את המעקה גג או אפילו מנמיכים טיפה את הקומה האחרונה, זה יכול עדיין לעשות את ההפרדה הזאתי וזה לגמרי עם אותם זכויות וזה, אז לא הייתי מציעה להגיד ישר קטגורית לא, כאילו יכול להיות, אם מחליפים פה למעקה, מורידים את הדבר הזה, מחליפים למעקה שקוף וטיפונת מנמיכים את הדבר הזה.

משה מרגלית:

ניסינו, זה נראה כל כך,

שרון דינור:

זה פעם ראשונה ששמעתם, אז אני לא,

משה מרגלית:

ניסינו מעקה שקוף, יש לנו הדמיה של זה, זה נראה מאוד לא טוב, זה נראה מאוד לא טוב,

דנה מרגלית:

אפשר להראות לכם, אנחנו חשבנו שזה לא נראה יפה עם שקוף, ניסינו כל מיני, עבדנו על זה המון, וניסינו (לא ברור) את הפרט הזה, שרואים אותו פה, הזה,

שרון דינור:

כן,

דנה מרגלית:

וגם כאן כשמסתכלים מהצד, יש שקע כזה שמדגיש איך הקובייה נכנסת לתוך הקובייה, וחשבנו, שזה מתעד איזה שהיא שלביות ביניים, במהלך ההיווצרות של הבניין. זאת אומרת אורית, אנחנו מבינים מה את אומרת, וההתייחסות הזאתי ל - , נקרא לזה לתהליך הבנייה, ניסינו לעשות אותו, ואנחנו יכולים לחשוב על עוד איזה פרט כזה, ולהבין, איך להטמיע, אבל לא נראה לנו שלהוריד באמת זה ה - ,

משה מרגלית:

(לא ברור) מכירה את הבית שאנחנו גרים בו במושבה.

שרון דינור:

לא נראה לי, לא,

משה מרגלית:

דוד קרויאנקר,

שרון דינור:

כאילו היה ב – YNET או משהו, אני לא יודעת,

משה מרגלית:

דוד קרויאנקר כתב את הספר שלו על המושבה, מושיק מרגלית התייחס למושבה, לערכים של המושבה בבנייה החדשה בצורה נזירית, אז אמרתי לו דוד, איך אתה כותב דבר כזה? הוא אומר - זה הדבר הכי טוב שכתבתי, המחמאה הכי. אני חושב שגם פה ניסינו להיות מאוד (לא ברור),

אורית לנדסברג:

אני חושבת שזה, התוצאה היא טובה, אני לא חושבת שהיא לא טובה חלילה, שלא תבין לא נכון, אני כן הייתי, אם אני הייתי מגישה עכשיו לוועדה, הייתי מגישה שתי אלטרנטיבות, רק בשביל לתת את התחושה של זה מול זה, ואז אתה, זה עושה לך מיד את ה - , מושיב אותך במקום, זה הכול.

משה מרגלית:

טוב.

אורית לנדסברג:

אני בכלל מאמינה שאני חושבת שצריך לבוא לוועדות תמיד, ככה אני חושבת, תמיד עם אלטרנטיבות, כדי לתת את הבחירה.

יעל ביטון דה-לנגה:

אני חייבת להגיד שאני לא מקצועית כמו, נו, אורית, אבל, ואחרים שם. אבל אני, אני מכירה ממש, אני מכירה ממש טוב את הבניין הזה, והתוצאה ממש יפיפייה בעיניי, וגם רואים שבאתם ממש מוכנים,

אורית לנדסברג:

נכון,

יעל ביטון דה-לנגה:

אני אגב לא, מה?

אורית לנדסברג:

הם באמת באו מוכנים זה אין מה לדבר, הם מקצוענים.

יעל ביטון דה-לנגה:

כן, לא, אני אומרת, אני מעט הזמן שאני נוכחת בוועדות, אבל כן מנסה ללמוד, אני רוצה להגיד שמעולם לא ראיתי כזאת המלצה ארוכה של מחלקת השימור, שזה גם כל הכבוד, אבל גם מעולם לא ראיתי שעשו בכובד ראש, לדברים שכבר נאמרו בעבר, אז כל הכבוד, בעיני זה יפיפה.

משה מרגלית:

יעל, תודה, ונהניתי מהתוכנית שהופעת בטלויזיה, כעת אני רואה, אני רואה את עקבית.

יעל ביטון דה-לנגה:

תודה.

שרון דינור:

יללה, תודה רבה.

משה מרגלית:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

יללה סיימנו.

משה מרגלית:

תודה.

איציק שוויקי:

מה שלומך? הכי חשוב זה הרבה יותר טוב.

משה מרגלית:

אני עס, חוץ מהמפרקי הריח שבו (לא ברור) כל הזמן מהמקום, אני,

איציק שוויקי:

הכי חשוב.

משה מרגלית:

מאה אחוז. צוחק כל יום,

איציק שוויקי:

יפה.

משה מרגלית:

לא, במלון מרום.

איציק שוויקי:

אתה יודע ההורים שלי היו שם כל השנים,

משה מרגלית:

מי?

איציק שוויקי:

ההורים שלי היו שם כל השנים,

משה מרגלית:

כן? אני 30 שנה שם, אני לא ראיתי,

איציק שוויקי:

כאילו את אימא שלי, אם היית רואה אותה, היית אומר.

חיים כהן:

שרון, אנחנו מתקדמים?

יוחנן וייצמן:

מתקדמים,

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

בעצם אין לנו פה שינויים בזה,

איציק שוויקי:

הוא היה שם,

יוחנן וייצמן:

שוויקי, מאה אחוז.

דנה מרגלית:

קריעת ים סוף זה היה.

עו"ד דני ליבמן:

וזה עוד לפני, וזה עוד הכול לפי תוכנית, תארי לך היית מבקשים חריגה משהו שונה,

משה מרגלית:

שרון, שרון,

שרון דינור:

כן,

משה מרגלית:

אני רוצה אפיזודה בשנייה,

שרון דינור:

אפיזודה לי?

משה מרגלית:

שנייה. ב – 2010 היינו בשנחאי, בא אלי (לא ברור). בא אלי פרופסור (לא ברור),

שרון דינור:

כן,

משה מרגלית:

מושיק תעזור לנו, אבל רגע, איך אני אעזור, בוא נעשה ביחד. יצאנו עם התזה ענקית את ה - ,

שרון דינור:

כן.

דנה מרגלית:

לא, אבל זה לא ממש לנו,

שרון דינור:

אני גם חושבת,

דנה מרגלית:

זה לא ממש לנו,

שרון דינור:

אני לא רציתי להגיד, זה לא הדוגמא הכי (לא ברור),

דנה מרגלית:

לא,

שרון דינור:

שהוועדה הזאת ראתה,

משה מרגלית:

לא,

דנה מרגלית:

לא, אני חושבת שזה שילוב, זה לא,

משה מרגלית:

שילוב.

דנה מרגלית:

שילוב, יללה תודה רבה רבה.

משה מרגלית:

תודה.

דנה מרגלית:

להתראות.

משה מרגלית:

תודה רבה, להתראות.

יוחנן וייצמן:

מישהו רוצה לומר משהו? חיים מאושרים שיהיה לך.

איציק שוויקי:

מה?

משה מרגלית:

אני מזמין אותך.

יוחנן וייצמן:

אתה רואה מה, אני ניסיתי לעזור לך, לא הלך. בדיון האחרון אפילו לא הגעתי,

משה מרגלית:

כן.

יוחנן וייצמן:

היה בית משפט עליון אני באתי אתם לא.

משה מרגלית:

ביי.

משה שפירא:

תודה רבה, המון המון תודה.

חיים כהן:

איציק.

יוחנן וייצמן:

הייתה החלטה של בית משפט מחוזי, של הוועדה המחוזית, חייבת להתחשב בהמלצות וועדה מקומית, ואם היא לא התחשבה, אז לבטל את התוכנית. בסוף זה כבר עשו תב"ע חדשה, ושלוש, הלכה הוועדה המחוזית ואישרה, עררה על זה בעליון. אז במקומית באה ואמרה, אנחנו תומכים בוועדת ערר, הוועדה המחוזית, אז אמרתי - מה זה?

שרון דינור:

על איזה תוכנית?

יוחנן וייצמן:

הרכבת הקלה בעמק רפאים. בסוף אושרה בתב"ע נפרדת, זה, הוא היה בגלגול בתב"ע הראשונה.

שרון דינור:

מושיק היה,

יוחנן וייצמן:

כן, ניסיתי לעזור לו, לא הצלחתי.

חיים כהן:

טוב, זה,

שרון דינור:

הם שלחו תמונה עכשיו אגב על גבעת התחמושת שנפל שמה חתיכה מטיל, אתם רואים את הדבר הזה?

יוחנן וייצמן:

היום?

מורן בן זיו:

היום?

שרון דינור:

מתי שהיה (לא ברור) היה בירושלים ירוט.

חיים כהן:

טוב,

יוחנן וייצמן:

יפו, פה אין לנו שינוי בהחלטה, נכון?

חיים כהן:

אין שינוי בהחלטה.

מורן בן זיו:

הם פה, להכניס אותם?

חיים כהן:

אין שינויים בהחלטה.

שרון דינור:

בהמלצה שלנו?

יוחנן וייצמן:

בהמלצה אנחנו נצמדים ל - ,

שרון דינור:

משאירים אותה?

יוחנן וייצמן:

להמלצה כן.

שרון דינור:

באמת תודה רבה.

חיים כהן:

עכשיו ה - ,

שרון דינור:

רגע, אבל הם פה? הם רוצים להציג?

מורן בן זיו:

כן, הם פה.

יוחנן וייצמן:

לא, דיברנו על, נצמדים להמלצה לא ביפו.

שרון דינור:

אמרתם,

חיים כהן:

יפו, אני לא, לא אוותר להם.

יוחנן וייצמן:

רמב"ן אז אני אעדכן את הוועדה, התוכנית הייתה בוועדת שימור,

איציק שויקי:

היה בוועדה מקומית,

יוחנן וייצמן:

החליטה, בוועדה מקומית, החליטו לאשר, תכניסי אותם. החליטו לאשר 8 קומות, שמתוכם 4 בנסיגה לחזית האחורית.

שרון דינור:

אני צריכה לראות אם הכנו,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

אני לא זוכרת אם הכנו גיבוי.

יוחנן וייצמן:

וביקשו שהוועדת שימור תאמר את דעתה, בנושאים שימוריים נטו. בור מים, חזיתות וכולה.

שרון דינור:

הנה יש לי זה. יש לי, כן. בסדר?

יוחנן וייצמן:

מה שלחת לנו?

שרון דינור:

וייצמן, יש לי את ההשלמה.

יוחנן וייצמן:

יש לך השלמה, מצוין. אז אולי תציגי את השלמה, ואני מבקש מהם,

שרון דינור:

אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

החליטה לאשר את ה - , הוראות שימור ככל ו - ,

שרון דינור:

תראה זה היה כבר בוועדה בפנינו, ואישרנו את התוכנית,

אנה לדיז'נסקי:

מה נשמע? קודם כל, כולם בסדר?

שרון דינור:

לא בדיוק, אני לא חושבת ש - , אני מספיק מצויה בהחלטה בשביל להגיד מה אושר, אז אולי אתם תגידו מה אושר.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, אושר,

שרון דינור:

אבל אולי רגע, וגם החברים פה לא מכירים את הבקשה.

דוברת לא מזוהה:

מה שמך?

אנה לדיז'נסקי:

אנה לדיז'נסקי.

שרון דינור:

אנה, את שלחת לנו משהו?

אנה לדיז'נסקי:

כן,

שרון דינור:

אוקי רגע. הנה מצגת. אני ראיתי שהוא,

יוחנן וייצמן:

אז אני אעדכן את הוועדה, וגם את החברים בזום, התוכנית הייתה עד היום חמישי שעבר, ב - , בוועדה מקומית, היה דיון מאוד ארוך, אולי הדיון הכי ארוך באותו יום, על התיק הזה. ומה שהוועדה בסוף החליטה,

חיים כהן:

לעשות את זה עם,

יוחנן וייצמן:

על כל, על כל הבלוק העירוני הזה בעצם, היא רוצה כאילו לראות באפור, לפחות לומר את דעתה, תוכנית צל כאילו ל – 8 קומות, עם נסיגה בחזית האחורית,

חיים כהן:

ולסמטה,

יוחנן וייצמן:

מהקומה הרביעית ואילך, מקומה חמישית ואילך.

אנה לדיז'נסקי:

אז מ – 5 ל – 8, כאילו,

חיים כהן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

מ – 5 ל – 8,

חיים כהן:

בגלל הסמטה,

יוחנן וייצמן:

בחזית האחורית,

חיים כהן:

בגלל הסמטה שיש מעל הרחוב,

יוחנן וייצמן:

היה כאלה שחשבו דווקא לעשות נסיגה בחזית הקדמית, היה, הוועדה המקומית הייתה סופר של דעות, אז זה החלטה הסופית שהתקבלה.

שרון דינור:

למה אגב 8 דווקא ולא? כאילו איך נפל פה 8?

יוחנן וייצמן:

אני גם לא יודע, זה היה בין 10, 4 ו- 6, זה היה,

חיים כהן:

אמי, במסגרת הדיאלוג שהיה לי עם אמי בתוכנית הזאת. אמי אומר לי, שאם אתה עושה את הנושא הזה כנסיגה, ועושה את זה, מול המונומנט הזה, אז איכשהו, אני לא, אני לא שולל עד כדי כך, ב – 10 זה כבר יותר מידי, הסכמתי.

שרון דינור:

אז זהו, תראו, אני, אני רוצה רגע גם להראות ברשותה של אנה, שניונת. את מה ש - , את מה שמוצע, רגע, אוקי,

יוחנן וייצמן:

בקומה, המנדט שאנחנו הוועדה פה יכולה לדון כל מה שהיא רוצה ולומר את דעתה, והכול בסדר, הבקשה של הוועדה המקומית הייתה לדעת אם יש,

חיים כהן:

אם יש דברים שימוריים בתוכנית,

שרון דינור:

א', א', אנחנו ניתן, אבל בוא נראה רגע קודם מה הבקשה. רק בשביל, אז הנה, אז אנחנו מדברים על הבניין, אתם רואים את החלקה שליד (לא ברור) חמה?

חיים כהן:

כן, כן,

שרון דינור:

שזה ה - , מה שאנחנו מסמנים פה באדום, מתוך ה - , זה בסדר שאני מציגה את זה?

אנה לדיז'נסקי:

כן, בטח.

שרון דינור:

כי אנחנו פשוט כבר היה את הדיון, אז אנחנו רואים שזה הבית שמתועד, ואנחנו רואים את ה - , בית הכנסת שהוא מונומנט לשימור, שני (לא ברור) ממנו,

חיים כהן:

שגם הוסיפו לו,

שרון דינור:

שהוסיפו לו בתוכנית המאושרת עכשיו, אבל לא 8 קומות,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא 8.

שרון דינור:

זה הסביבה, זה הבניין שממול, של עץ חיים כבר, אנחנו מכירים. וזה מה שמוצע בגדול. אז יש לנו פה קומת קרקע מסחרית, ומעליה מגורים.

אנה לדיז'נסקי:

של 10 קומות,

שרון דינור:

של 10 קומות,

חיים כהן:

הוועדה המקומית היא הורידה את זה ל - 8.

שרון דינור:

הורידה ל - 8, זאת אומרת הורידה עד לכאן, סליחה ו - ,

חיים כהן:

מהצד האחורי,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

הוא עשה איזה מין קומה רביעית, זאת אומרת מחמישית בנסיגות.

שרון דינור:

כאילו מין משהו כזה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה היה ההצעה שלי שלא התקבלה בסוף.

חיים כהן:

לא, לא,

שרון דינור:

אז מה להציע?

חיים כהן:

מה אתה אומר לי - לא?

יוחנן וייצמן:

לא, הצעה הייתה לא,

חיים כהן:

נסיגות, לא,

שרון דינור:

אבל של כמה קומות?

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

של 4 קומות,

שרון דינור:

1,

יוחנן וייצמן:

מקומה 5 עד 8,

חיים כהן:

היה נסיגות,

יוחנן וייצמן:

נסיגה של 3 מטר, ולאפשר מרפסות, זה מה ש - ,

חיים כהן:

על הצד האחורי,

שרון דינור:

לא הבנתי, 4 קומות הנה, ואז 3 מטר?

יוחנן וייצמן:

ואז 3 מטר, ואז,

חיים כהן:

אחר לאט לאט,

יוחנן וייצמן:

ואז תעלי 4 קומות,

שרון דינור:

המדורג או לא?

חיים כהן:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

לא מדורג.

שרון דינור:

זה מה שאמרתי מקודם,

חיים כהן:

מדורג,

יוחנן וייצמן:

זה היה הצעה שלי לא כי התקבלה,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני בעד, אבל לא זה מה שהחליט,

חיים כהן:

את שזה מה שהיה, זה היה מדורג.

יוחנן וייצמן:

אני הצעתי (לא ברור) ואמי לא אהב את זה,

חיים כהן:

לא, אמי אמר,

שרון דינור:

אף אחד לא אוהב את זה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה חשבה אחרת.

שרון דינור:

טוב, אז אני אגיד,

חיים כהן:

בגלל מה, עכשיו אני לא זוכר, אבל אני זוכר שמהצד האחורי היה מדובר שאמור להיות איזה שהוא,

אנה לדז'נסקי:

ברור, כל הסמטה שם זה 2.5 מטר,

יוחנן וייצמן:

שלום הרב גורא.

משה גורא:

שלום, שלום.

שרון דינור:

את יכולה אבל, אנה להגיד משהו, מהמבנה הקיים שם, מה שנותר ממנו?

אנה לדיז'נסקי:

שום דבר, כלום.

שרון דינור:

אוקי, יש לנו תיק תיעוד במקרה? הנה. רגע. זה כאילו הפנים שלו, נכון?

אנה לדיז'נסקי:

איפה?

שרון דינור:

תיק תיעוד שלך,

אנה לדיז'נסקי:

זה פשוט לא התעדכן.

שרון דינור:

הבית המקורי לא קיים היום, זה מה שאנחנו, טוב.

יוחנן וייצמן:

הבית המקורי איננו?

שרון דינור:

כן, לא, זה מה שהיה חשוב לי לראות. תראו, אנחנו, אני רוצה להגיד למה אנחנו הכנו את הבקשה הזאתי לדחייה. אנחנו נמצאים ב - , מרקם עירוני מאוד מאוד עדין, לדעתי יותר עדין, הרבה יותר עדין ממה שראינו בתחילת היום. רגע, אני רוצה, הנה זה המדיניות של מע"ר צפון. אנחנו לא רצינו במדיניות פה, לקחנו את המונומנטים ההיסטוריים פה, שהם הכי הכי דומיננטיים, ומאפיינים את יפו, ולא רצינו בכלל להציע להם תוספות כאילו, בגלל כמה דברים, כאן לשכת הבריאות זה ידענו

שיתקדם לתוכנית נפרדת. וכל האזור הזה זה בנייה שהיא לא בנייה מנדטורית, היא בנייה עות'מאנית,

יוחנן וייצמן:

למה נראה שהיא, נפחה את נשמת?

שרון דינור:

לא כולם נפחה את נשמתה. אני הולכת בכל המסחר, בכל הקמרונוות בפנים, וקשתות נשארו בפנים, וספציפית פה אין, אין פה בבניין הזה הפיזיות שלו היא באמת, אין פה מה לשמור, כי הוא לא נשמר. אבל המרקם הזה, הוא מרקם מאוד עדין, כשחיים ולרו, שזה הרחוב שמאחורה, הוא רחוב מאוד מאוד צר. שאין בו מכוניות, זה רק הולכי רגל, באמת כאילו לקחת ולהגיד שמדיניות רק"ל חלה על האזור הזה זה כמו לדרוס אותו במגף גס, את המרקם הכי עירוני, הכי רגיש. עכשיו עשינו את זה בכל מיני מקומות פה, שזה היה נראה לי יותר הגיוני, אבל באמת כל מה שצהוב כתום, והפסים פה, זה אזור בכל מע"ר צפון האזור היחיד שאמרנו שהוא הכי רגיש שברגישים בגלל שהוא,

יוחנן וייצמן:

הוא לא רצה, הוא בפיג'מה.

שרון דינור:

אני אומר, אמרתי,

יוחנן וייצמן:

סימון מיוחד.

שרון דינור:

אמרתי ששלושת האזורים האלה, שגם אגב מה עוד נמצא בתכנון המיוחד, יש לנו למשל, גם את בני ברית ואתיופיה גם, האזורים הכי רגישים, הכי רגישים שלנו, הכנסנו אותם ככה בדחילו ורחימו לא להוסיף, לא הוספנו עליהם, כל מע"ר צפון הוספנו, באזורים האלה לא הוספנו, אז אני יכולה להגיד לכם, מתוך שולחן העבודה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כי לא רצינו. עכשיו באמת עזבו את מע"ר צפון, כמו שאמרנו בדיון הקודם הראשון היום. לקחת את מדיניות רק"ל שלא ראתה כל מגרש פה, ולהגיד, תחול עכשיו תדרוס את הדברים האלה, זה ממש

כאב לב והיה פה תוכנית של מגדל, כמו שחיים דיבר עליו, לא, אתם לא ידעתם, הכרתם אותה בכלל, רק הגיעו למהנדס העיר, אמרנו להם - תקשיבו, אי-אפשר לראות את זה אפילו, באמת הנזק ברמה תדמיתית של ירושלים לאזור שהוא מוכר, שזה חזית ידועה ומוכרה, צמודה למומנט עירוני, מגמדת אותו, נותנת רק תוספת יחידות דיור שאנחנו מוסיפים יחידות דיור בכל העיר, אבל פה אין לזה ערך עירוני, רק הורסת, היא רק פוגמת בחזות של העיר במקום נורא נורא מיוחד, אז זה הסיבה שאנחנו ביקשנו לדחות את זה. וגם המחלקה לתכנון ביקשה לדחות את זה, והיה לכם את הדיון, וקיבלתם מה שקיבלתם, ואני לא יכולה להגיד על זה כלום.

יוחנן וייצמן:

טוב.

שרון דינור:

חוץ מזה שבועדת השימור היא סוברנית להחליט אחרת, אם אתם תחשבו,

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נגיד, האוטונומיה שהוועדה המקומית נתנה לנו כרגע, זה רק אם יש הוראות שימור, אם אני מבין מדברך ש - ,

חיים כהן:

אין הוראות שימור.

יוחנן וייצמן:

יוק.

שרון דינור:

יש, למה? נתנו פה, אני צריכה להסתכל על זה, כי האמת שלא הסתכלתי על ה - ,

יוחנן וייצמן:

בוא (לא ברור), אמרת לפני רגע את אמרת זה מבנה חדש.

שרון דינור:

לא, לא, יש הוראה של שימור מרקמי, התכנון שהוא יהיה, וזה,

אורית לנדסברג:

השימור הוא מרקמי.

שרון דינור:

להשלים את התיעוד, להציע בינוי כאן טוב זה, קונסטרוקציה חדשה, זה לא קשור אין את זה. אני לא, אני לא, אני חושבת שאין פה איזה משהו שהייתי,

חיים כהן:

אין, אין,

יוחנן וייצמן:

אין.

שרון דינור:

לא, לא, אין פה, אתם צודקים, בסדר בדקתי, עשיתי בדיקה אין.

חיים כהן:

טוב מאוד,

יוחנן וייצמן:

לא, שנייה, אז יש להקפיד על עיצוב, בואי שנייה, בואי נלך לסעיפים, כי אנחנו רוצים,

שרון דינור:

אני לא חושבת שאם, סליחה אני אומרת, אם לא שומרים כלום, כי אין פה מה לשמר, אז למה לחזור אלינו?

יוחנן וייצמן:

כתבת ב – יב', יש לסמן את חלקי המבנה היסטורי, תחזרי,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

תיכף אני סתם רוצה לעדכן את הוועדה, יש מדיניות רק"ל חדשה, שקוראים לה מערב לבנין, ש - , בדיון שהיה לי בזמנו, עמיר שקד היה יושב ראש בוועדה, סוכס שהיא לא חלה, (לא ברור) והיא אמרה שלוקחים את כל הזכויות, מרכזים אותם בפינת המגרש, או במרכז. וזה לא חל על הצד הצפוני של יפו, אלא על הדרומי.

חיים כהן:

לא, זה מכחישים את זה בוודאי.

יוחנן וייצמן:

זה שקרנים,

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

זה בתמליל כתוב אחרת.

חיים כהן:

לא יודע, הוועדה המחוזית מתכחשת לאמירה.

יוחנן וייצמן:

מתכחשת לזה, כי הם מפרים הסכמים, זה הכול.

חיים כהן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

במסגרת על המפיונרים,

חיים כהן:

וזה צריך להגיד,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

לא, אני, אין, תראו גם,

יוחנן וייצמן:

זה התמליל, זה אתה רואה סוכס, זה סיכום ברור.

שרון דינור:

אבל לא יצא כתוב, נכון? כאילו,

יוחנן וייצמן:

יצא, מה?

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, יצא כתוב מערב לבנין, יצא כתוב.

חיים כהן:

לא כתוב.

יוחנן וייצמן:

לא, והמדיניות אומרת, מדיניות מערב בנין אומרת, לרכז את הזכויות בפינת המגרש.

חיים כהן:

איפה?

שרון דינור:

חומה או מגדל מה שקראנו לזה,

יוחנן וייצמן:

חומה ומגדל, זה מערב לבנין.

חיים כהן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

זה השאלה, עכשיו אני טוען שבמערב לבין לא חלה פה, כי סוכם,

שרון דינור:

יצא (לא ברור),

חיים כהן:

זה בטח שלא יצא,

יוחנן וייצמן:

לא, זה יצא בתמליל, זה בתמליל,

חיים כהן:

זה בתמליל, אבל לא בהחלטה.

יוחנן וייצמן:

אומר שעמיר שקד, לא צריך לכתוב את זה בהחלטה, זה ברור ומובן,

חיים כהן:

זה ברור לו,

יוחנן וייצמן:

עד כאן דברי עמיר שקד,

חיים כהן:

אז היית תמיד,

יוחנן וייצמן:

אז מה?

חיים כהן:

היית (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז סיכמנו שזה על הגדה הדרומית, ולא על הגדה הצפונית.

שרון דינור:

מה? הריכוז זכויות?

יוחנן וייצמן:

הרעיון של הריכוז כאילו,

חיים כהן:

כאילו, שמצד מחנה יהודה יהיה, זה מה שהוא טען,

יוחנן וייצמן:

כרגע הוועדה המחוזית,

חיים כהן:

הראייה (לא ברור) שקידמו לך את המלון,

שרון דינור:

טוב,

חיים כהן:

במרחב בית,

יוחנן וייצמן:

לא המלון, הוא בחלקה נפרדת.

חיים כהן:

לא משנה, אבל זה נמצא בצד,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בסדר. המלון זה בסדר.

שרון דינור:

אני חזרתי לחוות הדעת שצחור הכין,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ואני רואה שאין שום סיבה להכניס שום דבר מה - ,

יוחנן וייצמן:

אף אחד מהם?

שרון דינור:

לא, כי זה לא, אין פה משהו, הוא אומר זה גם כן שאין פה, זה טעות לדעתי, אין פה שום דבר שהוא לשימור ב - , אין לי מה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

חיים כהן:

אולי נגיד את זה,

איציק שוויקי:

ישר כוח,

יוחנן וייצמן:

שנייה קודם כל לנסח משהו שבגדול אנחנו מבקשים,

חיים כהן:

אני רוצה להגיד,

איציק שוויקי:

במקום אחד, אני רוצה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע נשחרר אותה.

שרון דינור:

רגע שנייה גבעת תחמושת, אנחנו לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

דיברנו על גבעת תחמושת?

שרון דינור:

לא, לא, אני שואלת, אנחנו לא,

חיים כהן:

לא, אם צריך לשבת, אני צריך לדבר עם לייזר,

שרון דינור:

אז תשבו איתו, למה יש פה אנשים שרוצים,

יוחנן וייצמן:

זה מה שתגיד לי,

חיים כהן:

בסדר, התחלנו,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני כן הייתי חושב אם לא להכניס פה להחלטה, שאנחנו מבקשים להפחית ל – 8 קומות,

שרון דינור:

הנה תראה אפשר את זה להשאיר אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

לא, אבל מה שכן כדאי,

שרון דינור:

רק על הזה,

חיים כהן:

בהחלטה,

שרון דינור:

בחומרים זרים וזה,

יוחנן וייצמן:

להפחית ל – 8,

חיים כהן:

להפחית ל – 8, זה כן בהתאם להחלטה,

שרון דינור:

לא, אני כותבת בהתאם להחלטה,

חיים כהן:

אבל זה לא, אין לך סמכות סיכמו,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, רגע, הוועדה הזאת.

יוחנן וייצמן:

לא, זה (לא ברור),

חיים כהן:

להיצמד להחלטה של הוועדה המקומית, אל תכתוב שום דבר.

עו"ד דני ליבמן:

המקומית, מה המקומית אמרה? כמה קומות?

חיים כהן:

8,

יוחנן וייצמן:

8,

חיים כהן:

הוא הוריד 8.

יוחנן וייצמן:

8 ו 4 מתוכם בנסיגה. בחזית האחורית.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, אם אתם לא רוצים להגיד משהו אחר.

חיים כהן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

אז אין בעיה,

חיים כהן:

לא, אז אני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה בסדר.

חיים כהן:

אז אני לא, פשוט לכתוב בהתאם להחלטה של הוועדה המקומית,

שרון דינור:

זה מה שאני גם כותבת,

עו"ד דני ליבמן:

כפי שגם החליטה כבר הוועדה המקומית.

חיים כהן:

בדיוק, בדיוק.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, כן,

שרון דינור:

לנושא העיצוב, אני כותבת,

עו"ד דני ליבמן:

אתה עוד לא הולך, עוד לא,

יוחנן וייצמן:

להתאים את העיצוב בצורה נורמאלית, מכבדת, זה סך הכול, בוא נזכור זה על חזית של השעון שמש, אנחנו כן, לא רוצים לראות, יכול להיות שאפילו לא לאפשר מרפסות,

איציק שוויקי:

דרך אגב זה מונומנט, זה מונומנט.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

הם יודעים, השעון שם,

שרון דינור:

את יכולה ללכת,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב בנייה בכ"ח,

עו"ד דני ליבמן:

משחררים את האדריכלית.

חיים כהן:

אבל אפשר לכתוב?

אורית לנדסברג:

אתם יכולים להגיד בבירור?

עו"ד דני ליבמן:

יש עוד על סדר היום,

שרון דינור:

כן, אני אקריא,

אורית לנדסברג:

מה החלטת הוועדה המקומית?

עו"ד דני ליבמן:

יש שמה,

יוחנן וייצמן:

אז אני אגיד, החלטה הייתה להוריד את זה ל – 8 קומות מהמפלס, לא 10 קומות. לא 10 מעל המסחר, אלא 8 ממפלס הקרקע. ש – 4 מתוכם בנסיגה של 3 מטר.

איציק שוויקי:

יפה.

חיים כהן:

אפשר לסגור את ההקלטה?

יוחנן וייצמן:

אפשר לסגור את ההקלטה, ובוא נראה,

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

מה?

אורית לנדסברג:

יוצאים להפסקה?

יוחנן וייצמן:

לא, סיימנו.

חיים כהן:

סיימנו, סיימנו.

אורית לנדסברג:

סיימנו.

עו"ד דני ליבמן:

מה עם שאר סדר היום?

יוחנן וייצמן:

אין סדר היום. זהו.

עו"ד דני ליבמן:

פעם אחרת,

איציק שוויקי:

יוחנן,

אורית לנדסברג:

כן,

יוחנן וייצמן:

האמת היא היה אמור להיות הודעות יושב ראש שתי דקות, בשתי דקות, אני רוצה הודעות היושב ראש חברים,

איציק שוויקי:

אני יכול לשלוח לך מפה, מהפלאפון,

יוחנן וייצמן:

שוויקי,

חיים כהן:

תבקש את ה - , מהוועדה.

שרון דינור:

תשלח לי מה שאתה רוצה.

יוחנן וייצמן:

שוויקי, הודעות היושב ראש, ארבע הודעות, אחד להביא לוועדה הבאה את הבניין של משה כרמי. שתיים, זה עדכון שתי החלטות של וועדות, של וועדת ערר שהיו בתקופה האחרונה.

שרון דינור:

מי יעשה את זה? אני?

יוחנן וייצמן:

כן, דני שלח אותם ל - , זה די מקוצר, אני רוצה שזה יהיה בדיוק בפרוטוקול. החלטה מספר אחת, של הוועדה המקומית יש סמכות לפטור מ - ,

שרון דינור :

מקומות חנייה.

יוחנן וייצמן :

מכופר ב - , במבנים לשימור. החלטה מספר 2 אומרת ש - , בניין אופייני אי-אפשר לעשות אפילו תמ"א/1, להבדיל ממה שכתבנו היום,

שרון דינור :

אי-אפשר לעשות תמ"א/1? עכשיו היה,

יוחנן וייצמן :

זה בניין שהוא סטוטורי לשימור, אי-אפשר לעשות תמ"א/1 שחורגת מהוראות שימור.

עו"ד דני ליבמן :

ב - 2 (לא ברור),

יוחנן וייצמן :

זה בניין שאינו סטוטורי שימור כן אפשר. עוד, עוד דבר אחד, ראיתי התקפה גדולה בתל - אביב, על זה אין ממ"דים, ו - , התקפה גדולה על מדיניות (לא ברור). אני רוצה לציין דווקא אצלנו המצב הרבה יותר טוב, אנחנו מאשרים ממ"דים למבנים לשימור.

עו"ד דני ליבמן :

צורך פונקציונאלי.

שרון דינור :

האמת היא, שאני אמרתי להם את זה, ו - , הם ביקשו, ביקשו לראיין אותי, והעירייה פתחה.

חיים כהן :

יוחנן, יש,

יוחנן וייצמן :

בהצלחה, אתה יכול לסגור את ה - , לא, עוד לא, עוד דקה,

שרון דינור:

על מה?

חיים כהן:

על החלטה של מלון המלכים,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

תחטוף עדיין, לא תחטוף.

חיים כהן:

מה?

שרון דינור:

אני הצבעתי נגד.

חיים כהן:

שוויקי,

איציק שוויקי:

לא, לא, התושבים, אל תדאג התושבים.

יוחנן וייצמן:

לא, אמרתי לך, אם זה דעתך המקצועית,

איציק שוויקי:

התושבים, התושבים, אל תדאג, אל תדאג.

שרון דינור:

אורית, חבל שאת לא פה לאכול איתנו, אבל סיימנו את הדיון.

עו"ד דני ליבמן:

אני מציע למי שרעב לאכול, היה לנו הרבה זמן שקט מהתראות,

יוחנן וייצמן:

כן, תנצלו את הדממה.

איציק שוויקי:

אני יכול, אני יכול לשלוח לך את המצגות במייל? אליך, ונשב על הדיון. את איתי?

שרון דינור:

לא,

איציק שוויקי:

במייל, את לא מקבלת מהמייל?

שרון דינור:

לא, לא שמעתי מה אמרת. מה זה?

איציק שוויקי:

הדיון, יש לי פה מצגות לדוגמא,

שרון דינור:

כן, כן,

איציק שוויקי:

אני יכול לשלוח לך למייל,

שרון דינור:

כן, במייל אתה יכול לשלוח, אין בעיה.

איציק שוויקי:

כן, אי-אפשר להכניס דיסק – קון – קי אבל,

מורן בן זיו:

אפשר לבקש ממנו לסגור את ההקלטה?

יוחנן וייצמן:

כן, תסגור את ההקלטה, ויש פה צהריים.

סיום הדיון